

KAPAK RESMİ: Kur'an'da; "**Dağları yürüteceğimiz gün, yeri çırılçıplak (dümdüz olmuş) görürsün...**" (*Kehf 47*) âyeti ile mahşer meydanı tarif edilmektedir. Kapak resmi son uzay araştırmalarında görüntülenmiş bir uzay cisimidir. Mahşer meydanına bir işaret ve bir misal olması açısından kitabımıza alınmıştır.

İNKİLÂB-I KEBİR

ASLA KALBOLUŞ

ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

İ s t a n b u l
1430/2009

İNKİLÂB-I KEBİR

ASLA KALBOLUŞ

E l l H a c c
H ü s e y i n V e d a d

Baskı Tarihi: 1430 / 2009

Basım Yeri: Seçil Ofset
Matbaacılık ve Ambalaj Sa-
nayi Ltd. Şti.

Tel: (90) 212 - 629 06 15 pbx

e-mail: Info@secilofset.com

İ l e t i ſ i m:

ellhuve@mynet.com

ellhuve@hotmail.com

ISBN: 978-605-60630-3-9

İ Ç İ N D E K İ L E R

1) Dîbâce.	1 -20
2) Antik Uygarlıklarda Kıyamet Anlam ve Tasvirleri.	21-45
3) Hava ve İklim Olayları; Küresel Isınma.	47-60
4) Güneş ve Güneşe Bağlı Seyyarelerin Hareketleri.	61-85
5) Dünyanın ve Fezanın Yaratılması İle İlgili İlmi Araştırmalar ve Deneyler.	87-98
6) Kıyamet İle İlgili Bazı Âyet ve Hadisler.	99-112
7) Zamanın Fitnessi; İnsanın Bozulması.	113-134
8) İnkılâb-ı Kebir.	135-157
9) Hâtem.	159-184
10) Lügatçe.	185-189

Kur'an'da '**kıyamet**' ile ilgili pek çok âyette değişik isimler zikredilmekte, pek çok anlatım ve izah bulunmaktadır. Bu kitabın ismi olan "**İnkılâb-ı Kebîr**" ise bütün varlık âleminin büyük bir tebeddülata uğrayacağına işaret etmektedir. İnkılâb-ı Kebir; Allah'ın rahmeti ve lütfu ile gerçekleşecek olan büyük değişim günüdür. İnkılâb-ı Kebir bu hayatın yeni bir hayata tebdil olunmasıdır. Bu, tamamen Allah'ın arzusudur ve O'nun programı içerisinde cereyan edecektir.

Kur'an-ı Kerîm'de kıyamet ile ilgili olarak zikredilen isimlerden bazıları aşağıda dercedilmiştir:

1. **Yevm-i Kebîr:** Büyük gün.
2. **Es Saat:** Allah'ın arzusu olan zaman.
3. **Yevm-i Kıyâmet:** Kıyamet günü.
4. **Yevm-i Ukbâ:** Akîbet günü.
5. **Yevm-i Azîm:** Azim gün
6. **Yevm-i Hasret:** Hasret günü.
7. **Yevm-i Nedâmet:** Pişmanlık günü
8. **Yevm-i Münafese:** Mücahede-i nefis günü
9. **Yevm-i Vâkıa:** Vuku bulacak gün.
10. **Yevm-i Kâria:** Felâket ve şiddet günü.
11. **Yevm-i Racife:** Sarsıntı günü.
12. **Yevm-i Radife:** Sûr'a ikinci üfürüş günü.
13. **Yevm-i Gaşîye:** İnsanı örten felâketler günü.
14. **Yevm-i İnşikak:** Yarılma günü.
15. **Yevm-i Huruc:** Çıkış günü.
16. **Yevm-i Mev'ud:** Va'd edilen gün.
17. **Yevm-i Tenad:** Çağırma günü.
18. **Yevm-i Hisab:** Hesap günü.
19. **Yevm-i Beka:** Beka günü.
20. **Yevm-i Kaza:** Hüküm günü.
21. **Yevm-i Hulûd:** Ebediyyet günü.
22. **Yevm-i Âhir:** Son gün.
23. **Yevm-i Ma'lûm:** Belli gün.

Kur'an'da geçen her kıyamet ismi pek çok mânâlar ifade etmektedir. Yukarıda zikredilen isimlerin sadece kelime karşılıkları yazılmış olup, tefsir edilmemiştir.

D Î B Â C E

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Allah'ın ilâhî varlığından teşkilatlandırarak meydana getirdiği varlıkların bir maksada müstenid olarak yaratıldığı aşikârdır. O maksat ve murat meydana gelmiyorsa, o varlığın yaratılış gayesinin ortadan kalkması söz konusudur. Bu durumda, Allah'ımızın o varlığı başka bir hâle tahvil edeceği bilinmelidir. Nitekim insan bile kendisine yaramayan herhangi bir araç gereci yenisi ile değiştirmektedir.

Kıyamet konusu Âdem kıssası ile başlar. Âdem cennette iken kıyamet konusu yoktu. Âdem'in dünyaya inmesi tatbikatı ile kıyamet konusu başlamıştır. O halde bu tatbikat bir maksada ve zaman ölçüsüne işaret etmektedir. "**Gün**" dünya üzerindeki bir zaman dilimini ifade etmektedir, ancak fezanın bir başka yerinde "**gün**" çok daha farklı bir zaman olarak yaşanmaktadır. İlâhî âlemdaki zaman mefhumu ile bu âlemdeki zaman tatbikatı da aynı olmasa gerektir.

Hac sûresi 47. âyetinde,

***"...Ve inne yevmen inde rabbike keelfi sene-
tin mimma teuddun"***

"...Ve Rabbin indinde bir gün, sizin tadat ettiğiniz (saydığınız) bin sene gibidir" buyrulmaktadır.

Me'âric sûresi 4. âyetinde ise,

"Tarücü'l melâiketü ve'r ruhu ileyhi fiy yevmin kane mikdarühu hamsiye elfe seneh"

"Uruc eder O'na melaïke ve ruh, miktarı elli bin yıl olan bir günde" buyrulmaktadır.

Bugün Einstein'ın *İzafiyet Nazariyesi* olarak bilinen kuramının Kur'an-ı Kerîm'in mezkûr âyetlerinde on beş asır evvel zikredilmesi dikkat çekicidir.

Zaman, Allah'ın o varlık üzerindeki arzusunun tahakkuku olmaktadır ki, buna ömür denir. İnsanın ölümüne onun kıyameti denir. Fezadaki seyyarelerin de bu nizam içinde olduğu, onların da bir ömrünün olduğu bilinmektedir. O halde bütün bu galaksilerin, yıldızların ve gezegenlerin bulunduğu '**esfele sâfilin**' âleminin de bir ömrü vardır.

Bir insan doğduğu andan itibaren ölüm geni ve saati işlemeye başlar. Bu, Allah'ın bütün varlıklardaki programıdır. Varlık âlemine ayak basan her şeyin bir sonunun olacağı bilinmelidir. Bu, ebedi olan Allah'ın nizamıdır.

Her şeyin insanın yaratılışı ile başladığı ve Rabbimizin her şeyi insana nazire olarak yarattığı göz önüne alındığında, tarihte bozulan insan topluluklarının nasıl yok olduğu daha iyi anlaşılacaktır.

Bozulmanın kaynağı ve aslı nedir diye düşünülürse, onun da Allah'ın ilâhî nizamına uymamaktan kaynaklandığı görülecektir. Tabîdir ki, bu bozulma Allah'ın lüt-fettiği doğru imana karşılık olarak; müneccimlik, falcılık gibi makbul olmayan uğraşılara rağbetin artmasıyla da ilgilidir.

Dünyadaki her şeyin bir sonu olduğu gibi fezadaki cisimlerin de bir sonu vardır.

Enbiya sûresi 35. âyetinde,

"Küllü nefsin zaikatü'l mevti ve nebluküm bi's şerri ve'l hayri fitneten ve ileyna türce'un "

"Her nefis ölümü tadacaktır ve biz onları bir imtihan olarak şer ve hayır ile sınarız ve bize rücû ederler" buyrulmaktadır.

Bütün din kitaplarında ve eski uygarlıkların pek çoğunun destanlarında kıyametten bahsedilmiştir, fakat bugüne kadar dünyadaki kıyamet tabirleri ile kastedilen

bir takım yoldan sapmış kavimlerin helâkına rağmen dünyadaki nizamın bozulmadığı vakidir. Bugün ise dünyada umumi nizamın bozulduğu görülmektedir. Bitki ve hayvan türlerinin, suyun, havanın vb. gibi elementlerin azaldığı ve bozulduğu müşahede edilmektedir. Nesli tükenen bitki ve hayvan türlerinin yerine yenileri gelmektedir.

Allah tarafından yaratılan varlıklar içinde insan en üstün makamdadır.

Tin sûresi 4. âyetinde,

"*Lekad halaknel insane fîy ahseni takvîm*"

"Hakikaten insanı ahsen-i takvîm (en güzel bir kıvamda) içre halkettik" buyrulmaktadır.

Bütün varlıklar insana nazire olarak yaratılmıştır. Her şey insana müsahhar kılınmıştır. Allah, insan varlığının ihtiyaçları için diğer varlıkları halkeylemiştir. Bu âlemdeki bütün varlıkların varlık sebebi olan insanın yozlaşmış olması diğer varlıkları da lüzumsuz hâle getirmektedir.

İsra sûresi 70. âyetinde,

"*Ve lekad kerremna beniy Âdeme ve hamel-*"

***nahüm fiy'l berri ve'l bahri ve rezaknahüm
mine'l tayyibati ve faddalnahüm alâ kesiyrin
mimmen halakna tefdıylâ"***

**"Ve andolsun Benî Âdem'i mükerrerem kıldık
ve onları karada ve denizde taşıdık ve ken-
dilerini tayyibattan rızıklandırdık ve onları
halkettiklerimizin ekserisi üzerine bir fazi-
letlendirme ile tafdil eyledik"** buyrulmakta-
dır.

İnsanın bozulmasıyla, Allah'ın insan için yaratmış olduğu varlıkların bir geçerliliği kalmamaktadır. Bir misal olarak; suni tatlandırıcıların kullanılmasıyla insanların bala ve doğal şekerlere ihtiyaçlarının azalması, balın bozulması ve bal yapmak için vahiy alan arıların kendi kendilerini imha etmesi neticesini doğurmuştur. Yerkabuğunda, atmosferde, tabiatta, uzay sistemlerinde ve seyyarelerin hareketlerinde bozulmalar olduğu tespit edilmektedir. Bütün bunlar Allah'ın ilâhî programını değiştirmesinden, yani İnkılab-ı Kebir'e âlemleri hazırlamasından kaynaklanmaktadır.

Bütün din kitaplarında kıyamet konusuna dikkat çekilmiştir. Yani dünya hayatının başlangıcı ve nihayeti olan bir yer olduğu, insan için ebedi bir vatan olmadığı ifade edilmiştir.

Mü'min sûresi 39. âyetinde,

"Ya kavmi innema hazihi'l hayatü'd dünya meta' ve inne'l ahirete hiye darü'l karar"

"Ey Kavmim, muhakkak ki bu dünya hayatı bir metadır. (geçici yer) Ve muhakkak ki ahiret, o dar-ü'l karardır. (karar yurdu)" buyrulmaktadır.

Kıyameti bugünkü toplumlar eski tarihlerde cereyan eden olayları temel alarak ifade etmeye çalışmaktadırlar. Ancak o zamanın teknolojisi ve anlayışıyla bugünün teknolojisi ve anlayışı arasında çok büyük fark vardır. O anlayışın bugün tatbik olması mümkün değildir. Bu noktaya istinaden Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de kıyametin zamanını açık olarak ifade buyurmamıştır.

Lokman sûresi 34. âyetinde,

"İnnallahe indehu ilmu's saati..."

"Muhakkak Allah'tır...(kıyamet) saatinin bilgisi Hû'nun katındadır..." buyrulmaktadır.

Allah'ımız böyle buyurduğu halde, bugün kıyamete tarih ve saat verilmektedir.

Geçmiş zamanlardaki yorumları bugüne taşımak da tutarlı olmaz. Çünkü her zamanda Rabbimizin arzuları daha ileri olacaktır. Mademki esas olan terakkidir, o halde Rabbimizin daha ileri arzularına dikkatli olmak icap etmektedir.

Bugüne kadar kıyamet konusu pek çok şekilde ifade edilmiş ve anlatılmıştır. Her zaman için o zamanın manevî gönlünde zuhur eden açılmaya göre kıyameti değerlendirmek icap eder. Her zaman diliminde o gönülde zuhur eden Allah'ın tecellisine göre bir kıyamet tarifi vardır. Bu, Rabbimizin; "**Her insan topluluğunu imam-ları ile davet ettiğimiz gün**" (İsra 71) âyetinde buyurduğu hakikate istinaden tatbik olunmaktadır.

Bütün tarifler birer anlatımdır. Kur'an-ı Kerîm âyetlerinin her zamanın "**İnsan**"ı tarafından yorumlanması doğru olandır. O zamanın insanının yorumu, o zamana hitap etmektedir.

Geçmiş zamanlarda günah olan bazı hususlar, bugün günah olarak kabul edilmemektedir. Bu takdirde günah-sevap anlayışı da her zamana göre değişmektedir.

Eskiden yapılan kıyamet ile ilgili tarif ve anlatımların bugünkü maddi ve manevî terakkiye uygunsuzluk gösterdiği anlaşılmaktadır. Geçmiş devirlerdeki uygarlıklarda görülen tanrı tasvirleri ve benzeri putperest uygu-

lamalar ne kadar hayal ise, çağımızdaki yüksek teknolojinin verdiği "**her şeyi bilirim**" fikriyatı ile milyarlarca ışık yılı uzaklıktaki seyyareler hakkındaki hesaplamalar ve tanımlamalar da o kadar hayal görünmektedir.

Kıyametin tabiat olaylarına göre değerlendirilmesi hata olur. Bugün teknoloji ile tabiat şartları dahi değiştirilebildiğine göre kıyameti tabiat olaylarına bağlı sayarak sınırlandırmak eksikliklerdir. Zahir insanların yapmış oldukları kıyamet değerlendirmeleri dünyevî kalmakta ve akla dayanmaktadır. Kıyametin şartları yahut kıyamet alâmetleri adı altında yapılan tanımlamalar dünyaya aittir. Tabiat olaylarını kıyamet olarak değerlendirmek eksikliklerdir.

Bugün dini inkâr eden ancak din kitaplarındaki kıyamet tasvirlerini gerek kitaplarında gerekse çekilen filmlerinde ısrarla anlatan kimseler vardır. Oysa Kur'an-ı Kerim'de kıyamet ile ilgili pek çok açıklamalar vardır ve Kur'an'ın haber verdiği birçok olaylar zamanımızda müşahade edilmektedir.

Hz. Peygamberimiz (s.a.v) Allah'ımızın tertib-i ilâhîyesinde son gelen peygamber olmasından dolayı O'nun zuhur etmesinden sonra Ashâb-ı Kirâm ve birçok kimse kendisine '*kıyamet ne zaman*' diye sorarlardı.

Nitekim A'raf sûresi 187. âyetinde,

**"Yes'eluneke anissa'ati eyyane mürsaha kul
innema ılmüha inde rabbiy lâ yücelliyha li-
vaktiha illâ hüve..."**

**"Sana 'es Saat'ten soruyorlar 'ne zaman ça-
tacak?' diye. Muhakkak ki onun ilmi Rabbi-
min indindedir, de. Onu vakti geldiğinde
illâ 'Hüve' tecelli ettirir" buyrulmaktadır.**

Yani İnkılâb-ı Kebir ('Kıyamet' ile 'İnkılâb-ı Kebir' aynı anlamda anlaşılmamalıdır. Kur'an'da bahsedilen, "**Yevm-i Ke-
bir / Büyük Gün**" İnkılâb-ı Kebir'i işaret etmektedir) velâyet ile tecelli edecektir. Çünkü velâyet '**Hüve**'den görünen gönül noktasıdır. Allah'ın bütün varlıklara hitabı da Âdem ile olmuştur. O halde Allah'ın **İnkılâb-ı Kebir** arzuyu ilâhîsini, yani isimlerin tebeddülâtını (değişme) o zamanın **Âdem**'i tarafından tefhim (bildirme) edileceği açıkça görülmektedir.

Geçmiş devirlerdeki kıyametlerin zuhur etmesi nasıl insandaki bozulmanın bir neticesi olarak tahakkuk ediyorsa, İnkılâb-ı Kebîr tatbikatının ortaya çıkması da Allah'ımızın arzuyu ilâhîsi ile yine insanın bozulması sebebiyle olacaktır. İnkılâb-ı Kebir beyanı velâyetten, yani **Zamanın İnsanı**'ndan zuhur edecek ve **esfele safilin** tatbikatının nihayetini bildirecektir.

Dinî araştırmalarda kıyametin 'ne zaman kopacağı' ile ilgili çalışmalar vardır, ancak; 'neden kıyamet ko-

pacak' tarzında bir araştırma yoktur. Daha çok, kıyameti herhangi bir olaya bağlama gayreti vardır. Kıyamet hakkında yazılan senaryolara inanmak pek geçerli değildir. Nitekim bazı insanlar kıyameti Hz. İsa'nın gelmesine bağlamışken, bazı insanlar da başka başka olaylar beklemektedirler. Peki, bütün bunlar olmazsa kıyamet kopmayacak mıdır? Hâlbuki kıyamet Allah'ın programının bir neticesidir.

İnsanların kıyamet tasavvuru kendi makamları ölçüsünde olmaktadır. Ancak manevî noktadan bakıldığında bu tatbikatın nasıl zuhur edeceğinden ziyade neden zuhur edeceği üzerinde durulmalıdır.

Geçmiş devirlerdeki kıyamet tasvirleri o zamanki kudret anlayışına göre yapılmıştır. Kudret anlayışındaki değişimler ile birlikte kıyamet tasvirleri de değişmiştir. Bugüne kadar beklenen elinde kılıç, beyaz ata binmiş ve tüm dünyayı Müslüman etmeye memur olduğu vehmedilen '**Mehdi**' ve '**İsa**' anlayışı bugün için ne kadar geçerlidir?

Geçmiş peygamberlerde zuhur eden kıyamet tatbikatları, o peygamberlerin getirmiş olduğu ilâhî ilme itiraz vaki olunca vücûd bulmuştur. O zamanlarda tabiatta ve diğer varlıklarda herhangi bir bozulma olduğu için değil, muhtelif insan topluluklarında meydana gelen bozulmaların neticeleri olarak kıyametler zuhur etmiştir.

Nitekim Hûd sûresi 57. âyetinde,

"Fein tevellev fekad eblağtüküm ma ürsiltü bihi ileyküm ve yestahlifü rabbiy kavmen gayreküm ve la tedurrunehu şey'a inne rabbiy ala külli şey'in hafiyzun"

"Artık eğer yüz çevirerseniz, andolsun ki ben sizlere irsal olduğumu tebliğ ederim ve Rabbim sizlerin gayri bir kavmi halife eylemek ister. Ve siz 'Hû' ya hiçbir şey ile zarar veremezsiniz. Muhakkak ki Rabbim her şeyi muhafaza edicidir" buyrulmaktadır.

Hz. Muhammed (s.a.v) deki hususiyetleri (âlemlerin peygamberi) ihtiva eden bir peygamber irsal olunmadığı için İnkılâb-ı Kebir tatbikatı söz konusu olmamıştır. Son peygamber Hz. Muhammed (s.a.v) **"Benden sonra fitneler zuhur eder,"** (Ramuz) buyurarak kendisinden sonra her an kıyameti bekleyenlere, gelecek olanın kıyamet değil, İnkılâb-ı Kebir olacağını işaret etmiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v) in son peygamber olması hasebiyle kıyamet olarak beklenenin İnkılâb-ı Kebir olarak isimlendirilmesi daha doğru olacaktır. Hz. Muhammed (s.a.v) bu programın nihayet bulup rahmete erileceğini bildirmiştir. Aksi halde bu tatbikat ilânihâye devam edebilirdi.

Esasında Peygamberimiz ile birlikte İnkılâb-ı Kebir tatbikatı başlamıştır. Ancak bu tatbikatın dünyada zuhur etmesi belirli bir zaman almaktadır. Peygamberimizin zuhurundan beri on beş asır geçmiştir, ancak on beş asır esfele safilin âleminin milyonlarca seneyi aşan zamanı içerisinde çok kısa bir süre olsa gerekir.

İnsanlar günümüzde kıyamet hakkındaki tahminlerini bilimsel temellere oturtmak amacıyla astroloji ve benzeri kelimeleri kullanmaktadırlar. Ancak kıyamet ile ilgili olarak bugüne kadar yapılan tahminlerin gerçekleşmediği de aşikârdır.

Geleceğe yönelik yapılan kıyamet senaryoları da gerçekleşmemiştir. Çünkü yapılan değerlendirmeler dünya şartlarına göre yapılmıştır. Esfele safilin âleminin kıyameti olan İnkılâb-ı Kebir, dünya şartlarına göre değerlendirilemez. İnkılâb-ı Kebir, bütün âlemlerdeki şartların değişmesini işaret etmektedir.

Geleceğe yönelik yapılan kıyamet tasvirleri hayal gibi görünmektedir. Hatta bir kısım din araştırmacılarının "**kıyametin şartları**" adı altında kıyamet tanımlamalarına varan değerlendirmeleri de hayal olsa gerektir. Her şeyi akıl ve tabiat olayları ile açıklamak isteyen dünyevî görüş sahipleri, Kur'an'daki kıyamet tasvirlerini kendilerine göre tefsir etmeye kalkışmaktadırlar ki, bunun gerçekle alâkası olmasa gerektir.

Allah'ın tatbikatını tam olarak bilmek mümkün değildir. İnsanlar tahmin ve hayalleri bırakıp Allah'ın arzu ve şartlarını yerine getirmelidir.

Bugüne kadar kıyamet ile ilgili yazılan kitaplarda pek çok tahmin ve tasvirler yapılmıştır. Bu tasvir ve anlatımlarda en ince teferruatlar da ifade edilmiştir. İstikbalden bahsedilirken mutlaka ince detayların bir araya getirilerek ifade edilmesi ne kadar doğrudur? Gaib meçhuldür; gelecek ve geleceğin detayları yalnızca Allah'ımızın yedd-i kudretindedir.

Kur'an âyetleri ve Peygamberimizin sözleri incelendiğinde ise her şeyin yerli yerine oturduğu görülmektedir. O halde insanların kendi aralarındaki münakaşaları bırakıp Allah'ın ve peygamberinin sözlerine daha dikkatli olmaları icap etmektedir.

Bugüne kadar gerek dünyamızda gerek uzaydaki seyyarelerde mevziî ve lokal olarak kıyametler olmuştur. Bunlar daha çok o yerde olanların terakkisi içindir. Çünkü Allah'ın bir programı vardır. Bu programın yerine gelebilmesi için insanların belirli bir idrak ve anlayış içinde olması icap etmektedir.

İnsanlar son zamanlarda, *'Dünyada birçok kıyametler oldu, bu sefer de kıyamet olur, ama insanlar ve dünya devam eder'* diye düşünmektedirler. Ancak bu sefer olacak olan kıyamet, **'İnkılâb-ı Kebir'**dir.

Sevgili Efendimiz bir Cuma hutbelerinde; **"Hiç şüphe yok ki, bu dünya hayatı sizler için yaratılmıştır ve sizler de ahiret için yaratılmışsınızdır. Varlığım kudret elinde olan Allahû Teâla'ya yemin ederek söylüyorum ki, ölümden sonra artık bir zorluk yoktur. Dünya hayatından sonra da başka bir dünya hayatı yoktur. Ölümden sonra sadece cennet ve cehennem hayatı vardır. Ben bu sözleri söylüyor ve gerek kendim için, gerekse sizler için Allah'tan mağfiret talep ediyorum"** buyurmuşlardır.

Ta Ha sûresi 15. âyetinde,

"İnne's sa'ate atiyetün ekadu uhfiyha litücza küllü nefsin bima tes'a"

"Muhakkak 'saat' gelecektir. Neredeyse her nefis sa'y ettiğinin karşılığını bulsun diye onu gizlerim" buyrulmaktadır.

Hiz. Fâtîme Vâlidemiz, **"Günün öyle bir saati vardır ki, o saatte dua makbul olur"** buyurarak güneşin batış saatini ifade ve işaret etmiş olabilir ki, o saat ***Hatmül Velâyet*** zamanını işaret etse gerekir.

Maneviyat ve maddiyat dengeli bir şekilde gitmektedir. Ancak son zamanlarda maneviyatın yaşama göre

çok ileri gittiği görülmektedir. Bu, yeni bir yaşamın hazırlığı anlamına da gelmektedir.

Bugünkü maneviyattaki hususiyetlerden birisi de manevî hallerini belirleyememiş zümrelerin durumunun Rabbimizin lütfettiği ilâhî beyanlar ile sarahat kazanmasıdır. Yani belirli bir yaşa gelmiş olan insanlar '**ikrar**'ımı kabul edecekler, yoksa '**inkâr**'ımı tercih edecekler, bu meydana çıkacaktır.

Hatmül Velâyet'in zuhuru ile insan zümrelerinin mevkileri de belirgin hâle gelmektedir.

Her şeyin zamanı gelince fânî olduğunun idrakine varabilmesi için bir değişiklik icap eder. İşte Rabbimizin kendi ilâhî programı icabı bu değişikliğin gerçekleşmesi gerekmektedir. Bunun için Rabbimiz, insanların yaşam tatbikatının olduğu bu âlemi, yani esfele sâfilin olarak ifade edilen âlemi kaldırarak, insan için yepyeni bir yaşamı arzu buyurmaktadır. Bununla beraber, bu varlıkların ilâhî âleme intikali ile ilâhî âlemde de yeni arzularının, yeni bir düzenin olacağı Kur'an-ı Kerîm'de bildirilmektedir.

Bu âlemde yaşayan inançlı insanlar ilâhî âlemde nasıl bir yaşamla karşılaşacaklarını bilmemektedirler. Ama ilâhî âlemdeki yaşama kesin inanmaktadırlar. Gerçek iman da görmeden yapılan ikrar ve tasdik olsa ge-

rektir. Bir de, "**mûtu kable en temûtu / Ölmeden önce ölünüz**" sırrına erip de, ilâhî hakikate varmış olanlar vardır. Bu da Allah'ımızın ilâhî tertibi içindedir.

Bu kitapta **Kıyamet** ile **İnkılâb-ı Kebir**'in çok farklı tatbikatlar olduğu açıklanmıştır. Kıyamet ile İnkılâb-ı Kebir farklı anlamlar ihtiva etmektedir. Kur'an'da bahsedilen "**Yevm-i Kebir / Büyük Gün**" İnkılâb-ı Kebir'i işaret etmektedir. Kıyamet kelimesi ise birçok anlamda kullanılmaktadır. **İnkılâb-ı Kebir Allah'ın büyük bir tebeddülât arzusunun ve ilâhî âleme geçişi de işaret etmektedir.**

Kişinin ölümü onun kıyametidir. Yine dünya üzerinde pek çok devirler geçmiş, birçok kavimler helâk olmuştur. Geçmiş kavimlerin kıyametleri de o ilâhî günde İnkılâb-ı Kebir ile birleşecektir. Yani kavimlerin kıyametlerinde helâk olanlar İnkılâb-ı Kebir ile mahşer meydanına haşrolunacaklardır. Geçmiş kavimlerin helâk olmaları da kıyamet kelimesinin ifadeleridir. İnkılâb-ı Kebir ise, tamamen ilâhî kudretin bir arzusudur. Ruhî bir tatbikattır.

Kıyamet dünyevî bir olaydır, cismaniyete aittir. İnkılâb-ı Kebir, **Ruh-u İlâhî**'nin bir tebeddülâtıdır. Madem ki Ruh-u İlâhî'nin bir tebeddülâtıdır, o takdirde zevkler ve neşeler de değişecektir. Âlem-i ilâhî'deki zevkler ve neşeler dünya ile mukayese edilemez bir güzellikte olacaktır.

Rabbimizin, "**büyük gün**" olarak bahsettiği İnkılâb-ı Kebir, Kur'an da pek çok isimlerle ifade edilmiştir. Bugün için ileri teknoloji ile feza incelendiğinde peygamberimizin büyük gün için bildirdiği olayların cereyan etmeye başladığı görülmektedir.

'**Yevm**' bir mânâda devir anlamına da gelmektedir. Yani artık esfele safilin tatbikatının nihayete ereceğini ve yeni bir devrin başlayacağını bildirmektedir. Bu bilgiyi ilk defa ifade eden Hz. Süreyya; "**İnsanların beklediği gibi bir kıyamet kopmaz. Kıyamet devirleri geçmiştir. Bundan sonra zuhur edecek olan İnkılâb-ı Kebir'dir**" buyurmuşlardır.

"**İnkılâb-ı Kebir**," sadece dünyanın değil, fezanın ve hatta daha ileri olarak "**esfele safilin**" âleminin kıyametidir. Bugüne kadar dünyada yaşanan helâk olaylarını kıyamet, bütün esfele safilin âleminin helâkını ise İnkılâb-ı Kebir olarak değerlendirmek icap eder. İnkılâb-ı Kebir bu hayatın yeni bir hayata tebdil olunmasıdır ki, bu tamamen Allah'ın arzusudur ve onun programı içinde cereyan edecektir.

Kur'an'daki o büyük günde meydana gelecek olan yıldızların dökülmesi, güneş ve ayın bir araya getirilmesi, semanın yarılması, yıldızların ışığının söndürülmesi ve güneşin dürülmesi tatbikatlarının İnkılâb-ı Kebir'e işaret ettiği anlaşılmaktadır.

İnkılâb-ı Kebir konusu asliyeti itibariyle tebeddülât, yani büyük bir değişmenin ifadesi olsa gerektir. İnsan bütün varlıklara nazire olarak yaratıldığına göre, insanın bozulması ile birlikte bütün varlıkların bozulacağı hakikattir. Bu bakımdan, âlemlerde en büyük inkılâp, insanın yaratılması olarak düşünüldüğü zaman, Allah'ımızın insan varlığındaki yenilemeyi arzu buyurduğunda meydana gelecek tebeddülâtın ismi de, "**İnkılâb-ı Kebir**" olsa gerektir. Bu tebeddülatta yalnız dünyamızı düşünerek karar vermek doğru olmaz. Çünkü vücutta birlik vardır. Bu durumda sadece dünya ve güneş sistemimizin tebdil olması değil, bütün güneş sistemlerinin, galaksilerin, kısaca esfele sâfilin olarak değerlendirdiğimiz bu varlık âleminin yeni bir şekle tahvil olacağı muhakkaktır.

Allah'ımız kullarına birçok hasletler vermiştir; ancak kul zannediyor ki, Allah'taki bütün hasletler kendisinde vardır. Hâlbuki o büyük günde meydana gelecek tebeddülattan sonra Allah'ın zuhur bulmamış namütenahi arzularının ve isimlerinin tatbikatı da görülecektir.

Bütün varlıklar Allah'tan hâsıl olmuştur. Allah'ımız kendinden halkettiği ve varlık neşesi tattırdığı bütün varlıkları o büyük günde yine kendisinde cem eyleyecek ve yeni bir arzu ile yeni bir yaşam başlayacaktır. Kur'an'daki cennet tarifleri ile cennetlerdeki yaşamın dünya yaşamının çok fevkinde olduğu ve Allah'ımızın yepyeni arzularının cennetlerde tatbikata gireceğine işaret edilmiştir.

Bugün nâs, İnkılâb-ı Kebir'i dünya yaşamındaki anlayış ve idrak ile değerlendirep bilmeye çalışmaktadır. Hatta bu büyük inkılâbı insanların eskiden beri olagelen nizam içinde âhirete intikali şeklinde, yani kişilerin kıyameti olarak değerlendirmektedirler. Bir başka kısım insanlar da, eski medeniyetlerin gelip geçtiğini ve bunun da aynı şekilde devam edeceğini, dünyanın yerinde kalacağını ve yaşamın devam edeceğinde birleşmektedirler.

Kur'an'da dünya hayatının geçici olduğu bildirilmektedir. İnkılâb-ı Kebir'i kıyametten ayırt etmek lâzımdır. Bugün insanlarda kıyamet arzusu vardır. Son zamanlarda kıyametten sürekli bahsedilerek adeta çağrıldığı görülmektedir.

İnkılâb-ı Kebir'i yaratılana göre değil, yaratana göre değerlendirmek icap eder. Madem ki dünyanın ve esfele safilin âleminin son bulmasından bahsediliyor, o halde sonu başa, yani nihayeti ilk yaratılışa göre değerlendirmek icap eder. Yaratılış da Allah'a ait olduğuna göre İnkılâb-ı Kebir'in Allah'ın bir arzuyu ilâhîsi olduğu aşikârdır.

Allah'ımız namütenahidir; İnkılâb-ı Kebir'i bu idrak ile değerlendirmek ve Allah'ımızın ilâhî nizamı içinde bu tatbikatı mütalaa etmek yerinde olur. Bu kitabın amacı kıyamet günü hakkında tahminler yapmak değil,

ilâhî yaratıcının Kur'an'da ve Peygamberimizin hadislerinde bildirmiş olduğu hakikatleri açmaktır. İlk yaratılış, Allah'ın velâyet arzusu ile meydana gelmiştir. Bugün velâyet konusunda da hitam noktasına varıldığı görölmektedir. Ancak tatbikat arzusu Allah'a aittir. Bu kitapta işte bu İnkılâb-ı Kebir konusu anlatılmaya çalışılmıştır. Kitabın bazı bölümlerinde var olan tekrarlar ise konunun değişik açılardan anlaşılması için yazılmıştır.

Huve't-tevfiku'r Refîk
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

ANTİK UYGARLIKLARDA KIYAMET ANLAM VE TASVİRLERİ

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Dünyanın ve insanın yaratılışı ve sonu ile ilgili kültür ve anlayışların bir neticesi olarak çok değişik anlatımlar ve ifadeler bulunmaktadır. Dünyada birçok kıyametler olup bitmiştir. Yeraltındaki fosillerde yeryüzünün pek çok defa alt üst olduğunun işaretleri vardır. Yine Kur'an'da anlatılan *Nuh Tufanı*, *Ad*, *Semûd* ve diğer pek çok kavimlerin helâk edilmesi de birer kıyamettir; artık beklenen ***İnkılâb-ı Kebir***'dir.

Dünya tarihine baktığımız zaman eski dönemlerdeki medeniyetler ile *Atlantis*, *Mu* gibi medeniyetler dikkat çekmektedir. Bu medeniyetlerin kaybolduğu bellidir. Bu medeniyetlerin dünya yaşamı itibariyle binlerce sene öncesinde var oldukları söylenmektedir.

Yunus sûresi 13. âyetinde,

***"Ve lekad ehlekne'l kurune min kabliküm
lemma zalemu ve caethüm rüsülühüm bi'l
beyyinati ve ma kânu liyü'minu kezalike
necziy'l kavme'l mücrimiyn"***

"Ve andolsun sizlerden önce zulmettikleri ve resûlleri kendilerine beyyineler ile geldiği ve iman etmemiş oldukları için, nesilleri helâk eyledik. İşte mücrimler kavmine böyle karşılık veririz" buyrulmaktadır.

Bugünkü medeniyetlerin kökeni hakkında yapılan araştırmalar, bütün zorlamalara rağmen beş-on bin sene-yi geçmemektedir. Hâlbuki arkeolojik araştırmalarda çok daha eski devirlere ait insan izlerine rastlanılmaktadır. O halde dünyada nice kıyametlerin koptuğu anlaşılmaktadır. Bunlar dikkate alınırsa, kıyamet olayının eskiden günümüze kadar tekerrür ettiği görülmektedir.

Antik uygarlıklar zamanımıza nispet edildiğinde, hangi teknolojik noktalarda olduklarını bilemiyoruz. Ancak Maya medeniyeti ve eski Mısır medeniyeti araştırıldığında ileri bir teknolojik seviyede oldukları, bilhas-sa astronomi ve benzeri ilimlerde son derece ileri olduk-ları müşahede edilmektedir. Buna rağmen manevî anlayışta eksik oldukları da görülmektedir. Bunlar dünya tat-bikatında Allah'ın nizamına dikkatli olmadıklarından helâk edilmişlerdir.

Eski medeniyetlerin astronomi ile ilgili yapmış oldukları hesaplamaların bugünkü teknik hesaplar ile uyduğu görülmektedir. Bu durumda fezada bir kıyamet olayının vuku bulmadığı anlaşılmaktadır.

Manevî görüşlerin yanı sıra materyalistlerin ifade ettiği bazı görüşler de vardır. Materyalistlerin üzerinde durduğu husus insanların maymundan türediği ve tabiatın evrim sonucunda insanı milyonlarca yıl içinde bugünkü noktaya getirdiğidir. Buna mukabil dünya üzerinde yaşayan bugünkü insanların mazisinin o kadar eski olmadığı görülmektedir. Hz. Âdem ile başlayan insan macerasını 10-12 bin yıl gibi rakamlarla ifade edenler olmuştur.

Bu arada manevi olarak değerlendirilmeye kalkıldığında, kıyamet tarifinin de şöyle bir anlatımı yapılmaktadır: Dünya üzerinde birçok medeniyetin zaman içerisinde gelip geçtiği, yok olduğu bilinmektedir.

Kur'an-ı Kerim'de Tevbe sûresi 69. âyetinde,

"Kelleziyne min kabliküm kanû eşedde min-küm kuvveten ve eksere emvalen ve evlâden festemte'u bihalâkîhim festemta'tüm bihalâkîküm kemestemte'alleziyne min kabliküm bihalâkîhim ve hudtüm kelleziy hadu ülâike habitat a'malühüm fiyddünya vel'ahireti ve ülâike hümülhasirune"

"Tıpkı sizden öncekiler gibi... Kuvvet bakımından sizden daha şiddetli, mal ve evlâd bakımından da daha çoktular. Ama onlar

kendi nasipleri ile metalanmak istediler. Sizler de kendi nasiplerinizle metalanıyorsunuz. Sizden öncekilerin kendi nasipleri ile metalandıkları gibi. Ve siz de onların lâfa daldıkları gibi lâfa daldınız. Böyleleri... Onların amelleri dünyada ve âhirette boşa çıkmıştır. Ve böyleleri... Onlardır hasrette kalanlar" buyrulmaktadır.

Kıyameti herhangi bir kişiye veya dünyevî bir olaya bağlamak doğru olmaz. Çünkü kıyamet doğrudan doğruya âlemleri yaratan ilâhî kudrete sahip olan Rabbimize aittir.

Hz. Muhyiddin-i Arabi eserlerinde yeryüzünden pek çok Âdem devrinin geçtiğini bildirmektedir. **Fütûhat-ı Mekkiye** kitabında şöyle bir tatbikat yaşadığını yazmıştır: "**Bir kimsenin rüyasında gördüğü gibi, Allah bana yüzlerini tanımadığım bir gurup insanla birlikte kendimi Kâbe'yi tavaf ederken gösterdi. İlk mısraını hatırlamadığım bir şiiri ezberden okuyorlardı:**

***"Yıllarca sen tavaf ettikçe biz tavaf ettik
bu evin etrafını hep birlikte her birimiz"***

Bu insanlardan birisi tanımadığım bir isimle kendini tanıtip bana: "*Ben senin soyundan atalarından biriyim*" dedi. "*Öleli kaç yıl oldu*" diye

sordum. **"40 bin yıldan çok daha uzun bir süre"** dedi. **"Ama"** dedim, **"Âdem (a.s) bu kadar yıl önce yaşamıyordu."** Şöyle dedi: **"Hangi Âdem'den bahsediyorsun? Sana yakın olandan mı yoksa diğerlerinden mi"** O zaman Peygamber(s.a.v.)' in şu hadisini hatırladım: **"Allah yüzbin Âdem yaratmıştır..."** buyurmuştur.

Her peygamber dünya üzerinde bir devirdir. Hz. Âdem gelmiş onun devri hüküm sürmeye başlamış, Hz. Şit gelmiş ve onun devri başlamıştır. Bu devirlere bakıldığında Hz. Âdem ile başlayan bu tatbikatın bugünkü zaman anlayışı ile bağdaşmadığı görülmektedir. Her peygamber için bir devir geçmiştir. O peygamberin neşesinde ve zevkinde olan insanlar kendi devirlerinde kıyam olmuştur.

Dünyada peygamber anlayışının yerleşmesi kolay olmamıştır. Hz. Nuh zamanında, insanların anlayışında bir değişiklik olması icap ediyordu. İnsanların peygamber ile yaşamasını öğrenmesi gerekiyordu. Hz. Nuh ile yeni bir yaşam, peygamberin zuhurundan kaynaklanan yeni bir anlayış gelmiştir. Onun için Hz. Nuh'a ikinci Âdem de denilmektedir. Nuh tufanı manevî olarak **'erbain'** dönemini de ifade etmektedir. Kırk gün sonra, **"Ey Arz! suyunu em ve ey Semâ! yağmuru kes emr-i ilâhîsi geldi. Ve su çekildi ve emir kaza olundu ve (gemi) Cûdi üzerine yerleşti."**(Hud 44)

Bugünkü tarih bilimi birçok hususu tam mânâsı ile açıklayamamaktadır. Bulunan kalıntıların bir kısmı eskiden doğru kabul edilen bilgileri tamamen veya kısmen değiştirmektedir. Bu da gösteriyor ki, tarih biliminde kesinlik hiçbir zaman mümkün olmamaktadır. Onun için tarih anlayışının da temelden değişmesi icap etmektedir.

Arkeolojik buluntular her geçen zaman içinde, o zamanın anlayışına göre değişik bir şekilde yorumlanmaktadır. Dünya ve içindeki varlıklar canlıdır ve her şey zamanı gelince canlılığını yitirir. Yaşama ait teferruatların sanki büyük bir olaymış gibi tetkiki biraz fantastik olmaktadır. Tarihi olaylar değerlendirilirken aslında tahminlere ve yorumlara dayalı bir anlayış olduğu görülmektedir.

Rahman sûresi 29. âyetinde,

"Külle yevmin hüve fiy şe'n"

"Hüve her gün bir şendedir" buyrulmaktadır.

Bu hâl sadece dünya yaşamı için değil, bütün âlemler için de böyledir. Beşeriyetin dünya yaşamındaki terakkisi anlatılırken, *'Taş, Bakır, Tunç ve Demir devri yaşanmıştır ve insanlar bu aşamalardan geçerek bugünkü teknolojik seviyeye ulaşmıştır,'* denilmektedir. Halbuki ilk insan olan Hz. Âdem yeryüzüne cennetten gelmiş-

tir. Yani tekâmülün en yükseğinden yeryüzüne gelmiştir. Ve cennet yeryüzünde terakki eden insanın ahirette ulaşabileceği yüksek bir makamdır. Hz. Âdem cennetten geldiğine göre zaten müterakki bir noktadaydı. Hz. Âdem cennetten geldiğinde mağarada mı yaşadı? Tabî ki hayır. Allah, Âdem'i maddi-manevi en güzel rızıklarla dünyaya göndermiştir.

Kâbe'yi ilk defa inşâ eden Hz. Âdem olduğuna göre, Hz. Âdem'de bir çok bilgilerin var olduğu aşikârdır. Kâbe'yi inşa eden için mağarada yaşamıştır demek biraz tuhaf olmaktadır. Bugün dünyada mağarada yaşayan insanlar yok mudur? Elbette vardır. Taş devirlerinden önce de yeryüzünde yaşam olduğu aşikârdır. Bugün tarih bilimi medeniyeti 10-15 bin yıla sığdırmaya çalışmaktadır. Ancak bu tarih anlayışının gerçeği yansıtmadığı yavaş yavaş gün yüzüne çıkmaya başlamıştır.

Allah insanı **ahsen-i takvim** üzere halkeylemiş ve bir nebzecik rızıklanmak için esfele sâfiline göndermiştir. Bu da gösteriyor ki, Hz. Âdem mağarada yaşamamış, tam tersine medeni bir hayat sürmüştür. Hz. Âdem cennette en yüksek şekilde yaşam sürdürmüştür. bu husus düşündürücüdür. Ondan gelen nesiller de bu terakkiyi sürdürmüştür. Zaten ilk medeniyetler peygamberlerin zühur ettiği topraklarda neş'et etmiştir. Aslolan Allah'ımızın nizamına uygun olarak hareket etmektir.

Maide sûresi 87. âyetinde,

"Ya eyyühelleziyne amenu lâ tüharrimu tayyibati ma ehalallahü leküm ve lâ ta'tedû innallahe lâ yuhıbbülmü'tediyne."

"Ey iman edenler Allah'ın sizlere helâl eylemiş olduğu tayyibatı (temiz şeyleri) kendinize haram kılmayın ve haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez" buyrulmaktadır.

Ancak nâs yeryüzünü ifsad edecek derecede kirlenmiştir. Dünya her zaman için kendisini yenileyip temizlemektedir, fakat bugünkü bozulma ve kirlenme dünyanın altından kalkabileceğinin çok üzerindedir.

Yapılan arkeolojik araştırmalarda buluntuların yaşını ortaya çıkarmak amacıyla tatbik edilen Karbon 14 (C 14) yöntemi neticesinde insana ait eşyaların çok eski devirlerde kullanıldığı ortaya çıkmıştır. Bu durum dünyanın tufandan çok önce de birçok devirler geçirdiğini göstermektedir. Yani değişik Âdemler ve onların çocukları olan nesiller.

Kur'an eski devirlerde yaşamış olan medeniyetler için tarih vermez, onlar için **"sizden öncekiler"** tabirini kullanır. Ancak Kur'an, eski medeniyetlerin **'iman'** ve

‘**inanç**’ bakımından evveli ve âkibetleri ile ilgili bilgiler vermektedir.

Taha sûresi 128. âyetinde,

**"Efelem yehdi lehüm kem ehlekna kablehüm
mine'l kuruni yemşune fiy mesakinihim inne
fiy zalike leayatun liüliyy'n nüha"**

"İşkân oldukları yerlerde yürürlerken kendilerinden önce nice nesil tabakalarını helâk etmemiz onlara hidayet vermez mi? Muhakkak ki bunda (emir ve nehiy) sahipleri için âyetler vardır" buyrulmaktadır.

Geçmişini bilmek bir toplum için ne kadar yararlıdır? Bugün var olan ileri teknoloji kişilere gurur vermekte ve yaşamı Allah'ın nizam-ı ilâhîyesine göre tanzim etmek yerine, aklî yoldan Allah'ı nasıl inkâr edebiliriz mekrî düşüncesine ve arayışına sürüklemektedir.

Dünya yaşamını mutlaka maddi bir şeye bağlamak ve insanlardaki Allah inancını ortadan kaldırmak amacını taşıyan birtakım kimseler de, "*Dünya yaşamındaki teknoloji bize uzaydan gelmiştir*" demektedirler. Peki, **"Allah dünya dışındaki varlıklara teknoloji ilhamı veriyor da dünya insanlarına neden vermesin?"**

Arkeolojik kazılarda ortaya çıkarılan bazı buluntulara bakılarak bunların ait olduğu zaman diliminde yapılmasının mümkün olmadığı iddia edilmekte ve "*Olsa olsa bunlar uzaydan gelen varlıklar tarafından yapılmıştır*" denilmekte ve insanlar kandırılmaktadır. Neden dünyadaki insanlarda, "*Biz ileri teknolojik ürünler yapmaktan uzağız, uzaylılar bizlerden daha gelişmiş teknolojiye sahiptir.*" anlayışı vardır? Bugün dünya çok ileri bir teknolojiye sahip değil midir? Burada bir atlama vardır.

Bugün tarih bilimi insanlık tarihi için belirli bir zamanı işaret etmekte ve bir zaman aralığı ortaya koymaktadır. Ancak araştırmalar göstermektedir ki, düşünülen bu tarih aralığının çok öncesinde de insan vardır. Bu durum karşısında dünyamızda Âdem'den evvel de başka Âdemlerin devri yaşanmıştır. Bu Âdemlerin devirleri içerisinde de insanların teknolojik olarak çok ileri gitmiş olduğunu düşünmek icap eder. Nitekim eski Mısır uygarlığı ile ilgili olarak bulunan çeşitli arkeolojik buluntularda günümüzde kullanılan çeşitli hava ulaşım araçlarının resmedildiği görülmüştür.

Araştırmalar dünyada birçok Âdem devrinin geçtiği ve bu devirlerin kıyamet olarak neticelendiği hakikatini ortaya çıkarmaktadır. Tahmin edilen dünya yaşamının çok daha öncesinde dünyada yaşam ve insanlar vardı. Bu devirler kendi kıyametlerini yaşamışlardır. Ancak bu devirler ara devirlerdir. **Hatemen Nebiyyin** olan Sevgi-

li Efendimizin zuhuru ile artık Âdem devirleri nihayete ermiştir. Artık bir **kıyamet** tatbikatı değil, **İnkılâb-ı Kebir** tatbikatı olacaktır. Ve bu tatbikat sadece dünyada değil, bütün esfele sâfilinde olacaktır. Rabbimiz o gün için **Yevm-i Kebir** buyurmaktadır.

Âdem'den önce bir şey var mıydı? Sorusuna cevap şöyle söylenir: Âdem'den önce dünyada '**Can Kavmi**' vardı. Antropologların yaptıkları araştırmalar gösteriyor ki, bizim iskelet sistemimize sahip olan varlıkların kökeni yüzbinlerce yıl önceye gitmektedir. Sureta insan olarak görünen bu varlıklar esas itibariyle insan olmayıp "**Beşer-Can Kavmi**" denilen ve kendilerine "**ilâhî ruh**" üflenmemiş varlıklar olsa gerektir.

Hz. Âdem ise ilk defa olarak Kur'an'da; "**Ve nefahu fiyhi min ruhî - O'na ruhumdan nefhettim (üfle-dim)**" buyrulan hakikat ile Allah'ın ruhundan halkolunmuş ekmel mükemmel bir varlık olarak yaratılmıştır.

Varlıklar Allah'ın arzusu paralelinde varlık kazanırlar. Yani bir ismi nerede ve ne zaman arzu buyuruyorsa o isim orada ve o zamanda varlık olarak zuhur eder. Allah'ın arzusu varlıklara bağlı değildir; varlıklar Allah'ın arzusuna bağlıdır.

Yeryüzünde hayatın oluşması ile birlikte insan varlığı ortaya çıkmıştır. Allah'ın yaratılan bütün varlıklar içerisinde en müttekâmil varlık olarak insan varlığını tes-

pit ettiği âşikârdır. İnsan'a "**Eşref-i Mahlukat**" denilmesindeki hususiyetlerden birisi de budur.

Bakara sûresi 30. âyetinde,

"Ve iz kale rabbüke lilmelâiketi inniy ca'ılün fiyl'ardı halifeh kalu etec'alü fiyha men yüfsidü fihya ve yesfiküddima'e ve nahnü nüsebbihu bihamdike ve nükaddisü lek kale inniy a'lemü ma lâ ta'lemun"

"Ve hani Rabbin meleklere 'Muhakkak ki ben Arz'da (yeryüzünde) bir halife kılacağım,' demişti de 'Biz seni hamd ile tespih ettiğimiz ve seni takdis ettiğimiz halde sen orada fesat çıkaracak ve kan dökecek bir kimseyi mi orada kılacaksın?' demişlerdi. 'Ben sizlerin bilmediklerinizi bilirim" buyrulmaktadır.

Melekler, meleklik vicdanı ile kendilerine ilham olunan bu sözleri söylediklerinde Allah'ın kendisine halife kılacağını bildirdiği halde yaratılacak varlığın, tıpkı "**Can Kavmi**" gibi yeryüzünde fesat çıkaran ve kan döken bir nesil olacağını zannetmişlerdi. Meleklerin bilmediği hakikat ise başkaydı...

Meleklerin itiraz gibi değerdendirilen bu suali esas

itibari ile bu ilâhî hikmeti öğrenmek istemelerinden kaynaklanmaktaydı. Onların bu suallerine karşılık olarak Allah'ın, "**Ben sizlerin bilmediklerinizi bilirim**" buyurması, bu yaratışta Allah'ın ilâhî bir programının tatbikata gireceğini ve Allah'ın açılmamış birçok isim tatbikatının meriyete gireceğini işaret etmektedir.

Âdem'in yaratılışında başlangıçta zıtlık tatbikatı yoktu. Allah'ın meleklerle hitabından sonra sıfat olan varlıklar zât olan Âdem'e secde etmişlerdir. Böylelikle sıfat olan varlıklar Âdem'e secde ile ondan nasiplendiler. **Allah'ın vahdaniyet-i ilâhîyesi idrak olununca zıtlık ortadan kalkar.**

Batı dünyasının bilim anlayışı insanın maymundan türediğini iddia eden Darwin'i büyük bir deha ve bilim insanı kabul etmiştir. Ancak Darwin'in söylediği mesnetsiz sözlerin boş birer hayal olduğu bugün bütün açıklığı ile anlaşılmıştır.

Bütün âlemler Âdem'e nazire olarak yaratılmıştır. Hiçbir insan bir diğerine benzemediğine göre âlemler de birbirlerine benzemez.

Teoloji ile ilgili yapılan araştırmalarda hep maddi yönden bir ispat arayışının hâkim olduğu görülmektedir. Bu araştırmalarda dini mabetler ve semboller ön planda tutulmaktadır. Bu durum dini inancı maddiyata bağla-

mak gibi makbul olmayan bir anlayışı doğurmaktadır. Bu maddi delilleri kendilerine ölçü alan kimseler peygamberlerin gerçekten yaşayıp yaşamadığı hakkında maddi delil bulamayınca şüphe ve tereddüt içerisinde kalmakta ve bu da imanlarını şiddetle sarsmaktadır.

Allah'ımız yakınlık verdiği ilâhî gönülleri bu dünyada bırakmaz. Hz. Musa'nın İsrailoğulları ile Mısır'dan çıkışının manevî hususiyetlerini bir kenara bırakıp onların *Sîna Çölü*'nde bıraktıkları varsayılan maddi eserlerin peşine düşen kimseler ile, Hz. İsa'nın kefenini, kupasını arayan kimseler aradıkları kanıtları bulamayınca şüpheyeye düşmektedirler. Bunlar, dini maddiyata bağlı telakki etmelerinden dolayı nefislerini ziyana uğratanlardır.

Allah'ımız geçmiş şeriatını va'z eden peygamberlerin emanet ve eserlerini dünyada bırakmamaktadır. Çünkü yeni ve daha ileri nizamını lütfedecektir.

Allah'ımız, zâtîyet noktası olarak zuhur eden ve Allah'ın kıyamete kadar baki kalacak son şeriatını va'z eden Hz. Muhammed (s.a.v) in hâşâ yaşayıp yaşamadığı mülâhazalarına bile müsaade etmemekte ve O'ndan bizlere birçok emanet-i mukaddese intikal ettirmektedir. Buradaki ince nokta, nâsın bundan sonra Hz. Muhammed (s.a.v)in getirdiği nizam ve şeriata göre yürümeleri gerektiği ve bundan sonra İslâm'dan başka bir inancın Allah indinde asla kabul edilmeyeceğidir.

Âl-i İmran sûresi 85. âyetinde,

**"Vemen yebteğı ğayrel'islâmi diynen felen
yukbele minhü ve hüve fiyl'ahireti minelha-
siriyne"**

**"Ve kim din olarak İslâm'ın gayrini gaye
edinirse artık ondan asla kabul edilmez ve
o ahirette hüsrana uğrayanlardandır"** buy-
rulmaktadır.

Bugünün tarihçilerinin de tarihe bakış açısı değişmektedir. Yeni araştırmalarda eski medeniyetlerin sanılandan çok daha ileri bir teknolojiye sahip olduklarına dair deliller ve izler bulunmaktadır. Batık kıta Atlantis'ten dünyaya yayılan ileri tekniğe sahip insanlar var mıdır? Bugünkü araştırmalarda Mısır piramitlerinin sadece firavun mezarları olmadığı, fezadan enerji çeken teknolojik yapılar, yani bir nevi dinamo görevi gören yapılar olduğu iddia edilmektedir.

Mısır'da 19. asırda firavun mezarında "**kalp odası**" denilen bir bölüm bulunmuştur. Mısır'da insanların '*kalp akli olmazsa insan akli faaliyet gösteremez*' inancının olması enteresandır. Bu odanın kalp aklını harekete geçirdiği söylenmektedir. Mısırlılar mumya yaparken ilâhî âlemde hesap vereceklerine olan inançlarından dolayı bütün iç organları çıkardıkları hâlde kalbi bedende bırakmışlardır. Bu, ilhamı işaret etse gerekir. Madde ile ruhun birlikte mütalaa edilmesi söz konusudur.

Eski yazıtlar tetkik edildiğinde şöyle bir hususiyet göze çarpmaktadır: Eski zamanlarda ileri teknolojiye sahip olan bazı medeniyetler kalbin beyinden daha ileri bir mazhariyet taşıdığını ifade etmişlerdir. Bu da, insanların Allah'tan aldıkları ilhamları en ileri şekilde değerlendirdiklerini göstermektedir. Kalbi ve akli Allah'ın yarattığı şekilde yani onlara verdiği mazhariyet çerçevesinde değerlendirmek makbul olur.

Kalb ve akıl her varlığın hususiyetine göredir. Akıl, varlıkların dünyevî yaşamını sürdürmesi içindir. Kalb, Allah'ın bütün varlıklardaki arzusunu işaret eder.

Bir haberde kıyamete yakın bir zamanda piramitlerin (ehramların) sırrının ortaya çıkacağı söylenmiştir. Piramitlerin binlerce yıl ayakta kalmasındaki hususiyet nedir? Bilim, piramitlerin yaklaşık olarak binlerce yıl durduğunu söylemekte ancak çok daha eski zamanlara ait olabileceği de ifade edilmektedir. Bu kadar bir zaman bunların ayakta kalmasının bir mânâsı olsa gerekir. Bunlar değişik seyyarelerden gelecek olan bazı varlıklara geçmişten bir mesaj mıdır? diye devamlı olarak sorulmakta ve araştırılmaktadır. Bütün gezegenlere bir ömür biçilmiş midir? Çünkü her yaratılmış fânidir; bâki olan Allah'tır.

Helâk olan medeniyetler manevî olarak hangi anlayıştaydılar? Antik medeniyetlerde Hz. Muhammed (s.a.v) gibi çok ileri Allah idrakinde olan bir peygamber-

rin bulunmadığı düşünülürse, Allah anlayışının ileri noktada olmadığı bellidir. Bugüne kadar dünyada peygamberlerden hiçbiri Hz. Muhammed (s.a.v) gibi ileri ilim ve bilgi vermemiştir. Bu, peygamberlerin kendi devirlerindeki kıyametlerin son peygamberin zamanının nihayetinde İnkılâb-ı Kebir olacağını göstermektedir. Çünkü Hz. Peygamber '**hatem**' noktasındadır. Velâyet de hatem zuhur ettiğine göre, **Hatmül Velâyet** zamanında İnkılâb-ı Kebir tatbikatına işaret edilmiştir.

Muhtelif İnançlara Göre Kıyamet Tasvirleri

Mayalarda Kıyamet

Amerika'nın en ileri uygarlığı olan ve hiçbir iz bırakmadan tarih sahnesinden silinen Maya uygarlığının 2500 yıl önce oluşturduğu takvim, son yıllarda tüm dünyada büyük ilgi görmektedir. Bu artan ilginin nedeni, Maya takviminin 2012'de sona erecek olması denilmektedir.

Mayalar, yaklaşık her 26 bin yılda bir kutupların yer değiştirdiğini iddia etmektedirler. Maya verilerine göre, 2012'de Güneş Sistemi'nin yörüngesi, Samanyolu'nun merkezine denk gelecek ve 26 bin yılda yinelenen bu olayla, Samanyolu'ndan dünyaya gelen her türlü enerji azalacak.

Mayalar'ın kriptoyu andıran tabletlerinde dünyanın son çağına gireceği, ancak bunun büyük bir tufandan sonra olacağı yazılıdır.

Budizm’de Kıyamet

Budizm, kıyamet gününde ortaya çıkacak bir kurtarıcıdan bahsetmektedir. **Maitreya**'nın (kurtarıcı) yirminci yüzyılın bitiminden sonra geleceğine inanılmaktadır. Budizm’de önemli bir yeri olan bu inanış, aynı zamanda gelecek çağın ismini de oluşturmuştur. "**Maitreya Çağı**"nın ne zaman başlayacağına dair bir kehanetleri de vardır: "**Giza Sfenksi uyarısını duyurduğu zaman büyük şeyler için hazırlanın...**"

Budist rahipler, Dünya'nın bir "**devre sonu**"na doğru yaklaşmakta olduğunu ve "**Yıldızlar yeni bir çağ oluşturmaktadır. Kozmik ateş bir kez daha dünyaya yaklaşmaktadır. İnsanlık bir kez daha, ruhun yeterince gelişip gelişmediğini görmek üzere denenecektir...**" şeklinde bir bilgi vermektedirler.

Hinduizm’de Kıyamet

Hindistan ve Tibet'teki yazıtlar, Karanlık Çağ olan "**Kali-Yuga**"dan (maddi ve manevî yozlaşmanın doruğa çıktığı dördüncü zaman devresi) sonra "**Satya Yuga**"nın

(Işık Çağı) başlayacağına işaret etmektedirler. **Vişnu**, yeryüzünde beyaz bir ata binmiş bulunan **Kalki** olarak şahsen ortaya çıkacaktır. Kalki, kolunu yukarıya kaldırmış bir halde ve bir kuyruklu yıldız gibi alev alev yanan, kınından çekilmiş bir kılıç taşıyarak dünyayı bir baştan bir başa geçecektir. Kötülükleri yok edecek, bir sonraki çağda yeryüzünün yeniden düzenlenişi ve erdemin yeniden kurulması için yolu açacaktır.

Şamanizm’de Kıyamet

Altaylı Şamanistler Kıyamet'e, "**Kalgancı Çak**" adını vermişlerdir. "**Kalacak olan çağ**" manasına gelmektedir.

"Kalgancı çak geldiği zaman gök demir, yer sarı bakır olur. Hanlar hanlara saldırır, uluslar birbirine kötülük düşünür. Katı taşlar ufalanır, sert ağaçlar kırılır. Kişi, bir dirsek kadar küçük olur. Başparmak kadar erkek olur. Erlerin dizgini kısa olur. Ayak takımı bey olur. Baba çocuğunu çocuk babasını tanımaz. Yaban soğanı pahalı olur. At başı kadar altına bir kap yemek verilmez. Ayak altında altın bulunur, onu alacak kimse bulunmaz."

Sâbiîler'de Kıyamet

Araplar tarafından Sâbiî (Subbi ya da Subbâ) biçiminde adlandırılan bu topluluk, kendilerine **Mandenler** (bilgili olanlar, ârifler) adını verirler.

Sabiîler her peygambere, zamanında iman eden kimselerdir. Sabiîlerin Hz. Âdem'den bu güne gelmiş olmalarından murat, Hz. Âdem'den bugüne kadar gelmiş peygamberlerin yolundan yürüyenler olmalarındandır.

Sâbiîleri Allah dinine inanmış olarak kabul etmek lâzımdır. Hz. Âdem inancını kabul eden toplum olarak kabul edilmesi lâzım gelir, Allah'a inançları var olan bir toplum olması gerekir. Allah, doğru inançta olan insanlardaki imanı tasdik eder.

Sâbiîler'den bazı kimseler, Âdem'in yaratılışından kıyamete kadar dünyanın 480.000 yıl süreceğini öne sürmüş ve bu süreyi dörde ayırmışlardır. Âdem ile başlayan ilk dönem 216.000 yıl sürmüş ve sonunda insanlık kılıç ve hastalık tarafından yok edilmiştir. Yalnızca bir çift insan hayatta kalmıştır. İkinci dönem 156.000 yıl sürmüş ve insanlık bu kez ateş ile yok olmuş; yine bir çift insan kalmıştır. Bin yıl süren üçüncü dönem sonunda insanlık su ile yok edilmiş; sadece Nuh ve ailesi yaşamayı sürdürmüştür. İçinde bulunulan son dönem Nuh ile başlamış olup, kıyamete kadar 8.000 yıl sürecektir.

Dördüncü dönemin son 2000 yılı, Kudüs'ün kurulması ile başlayan, kötülük ve savaşların giderek arttığı "**Âhir Zaman**"dır. Bu dönemde Sâbiîler'e yönelik şiddet ve baskılar yoğunlaşır; kıtlık, kuraklık, salgınlar ve doğal âfetler artar. Kıyamete dair çeşitli işaretler görülür. Bu işaretlerin başlıcaları bir yıldızın okyanusa düşmesi, yedi denizin sularının kızarması; bu sulardan içenlerin kısır olması ve son olarak da büyük bir fırtınanın çıkmasıdır. Bu işaretlerden sonra "**Praşai Siva**" (Son Savaşçı) çıkacaktır. Bir anlamda "**Mehdi**" olan Praşai Siva döneminde tüm kötülükler son bulacak, savaşlar ve tüm doğal âfetler kaybolacaktır. Bu dönem bir "**Altın Çağ**" olacaktır. Mehdi'nin egemenliği kıyamete kadar sürecektir.

Kıyamet günü, önce havanın zehirlenmesi ile tüm canlılar ölecek, sonra gezegenler ve burçlar yok olacaktır. Kıyametten sonra tüm ruhlar için genel hesap yapılacaktır. Ölen insanların ruhları yedi gezegenden geçerek **Abatur**'un terazisine ve oradan da **Işık Evreni**'ne yükselecektir. Ölen kişi eğer iyi ve inançlı bir kişiye ruhu, gezegenleri hızla geçerek Işık Evreni'ndeki "**Mşunai Kuşta**" adlı cennete ulaşacaktır. Ölen kişi günahkârsa, onun ruhu gezegenlerde kalacak ve işkencelere uğrayacaktır. Kıyamet günü, gezegenlerde tutulan ruhlar da Abatur'un terazisinden geçerek, günahlarının son cezasını çekmek üzere bir tür cehennem olan "**Suf Denizi**"ne atılacaklardır. Günahlarının cezasını tamamlayan ruhlar **Işık Evreni**'ne yükselecektir. Manden olmayanlar ise sonsuza kadar Suf Denizi'nde kalacaklardır.

Tevrat'ta Kıyamet

Tevrat, ölüm sonrasında pek bahsetmezken Tevrat'tan sonra Yahudiliğin en büyük kanun ve siyaset kitabı olan **Talmud**'da cennet ve cehennem üzerine birçok söz bulunmaktadır. Buna göre, kötülerin pek azı ebedi olarak **Ge-Hinom** (cehennem)'da kalacak, ötekiler on iki ay azap çektikten sonra Aden'e gireceklerdir.

Tevrat'ta kesin bir cennet-cehennem kavramının olmayışı, Musevilerde mükâfat ve ceza olarak her ne varsa hepsinin bu dünyaya ait olduğu, her şeyin hesabının bu dünyada görüleceği, öbür dünyaya hiçbir şey bırakılmayacağı inancını yaygın kılmıştır. Bununla beraber **Talmud**, bu dünyadaki ceza yanında, iyi kişilerin öteki dünyada yaptıkları iyiliklerin karşılığını göreceklerini bildirmektedir. Bu iyi kişilerin ahirette göreceği mükâfat ise genel olarak sonsuz hayattır. Yine Musevî inancında, cennet, mahşerin sonunda azizlere açılacaktır ve Allah da orada bulunmaktadır. Yahudilikte **Yahve Bahçesi**'nden çok söz edilir. Bu sözcük, Allah'ın yarattığı cennetin kendine has yüksek ağaçları bulunan güzel bir bahçe olarak anlamlandırılır.

Yahudilikte, ölümden sonraki hayatla ilgili kapalı ifadeler olmakla beraber, Yahudiler ölümden sonraki hayata inanmaktadırlar. Ancak bu inanç açık ve berrak değildir. Yahudiler, muhtelif Yahudi bilginlerinin ve Tal-

mud'un verdiği bilgiler doğrultusunda, "**ruhun ölüm-süzlüğü**" ve "**Allah'ın dilediği zaman ölüleri hayata kavuşturması**" gibi konulara inanmaktadırlar.

Öfkesinin araçlarıyla uzak bir ülkeden, dünyanın öbür ucundan bütün ülkeyi yerle bir etmek üzere geliyor. Feryat edin! Çünkü RAB'bin günü yakındır. Her şeye gücü yetenin göndereceği yıkım gibi geliyor o gün. Bu yüzden ellerde derman kalmayacak, her yürek eriyecek. Herkesi dehşet saracak, hepsi acı ve ıstırap içinde boğulacak, doğuran kadın gibi kıvranacak, şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri kızaracak. İşte RAB'bin günü geliyor. Ülkeyi viraneye çevirip içindeki günahkârları ortadan kaldıracakı gazap ve kızgın öfke dolu gün geliyor. Gökteki yıldızlarla takımyıldızlar ışımayacak, doğan güneş kararacak, ay ışığını vermez olacak. (Tevrat; Yeşaya: 13/5-10)

"Ve o gün vaki olacak ki, büyük boru çalınacak..."
(Yeşaya: 27/13)

Hristiyanlıkta Kıyamet

Matta İncil'inde Hz. İsa'nın kıyamet ile ilgili açıklamaları şu şekilde ifade edilmiştir:

"İsa Zeytinlik Dağı'nda otururken, şakirtleri gelip, bir kenarda ona sordular: "Söyle bize, bu olaylar ne za-

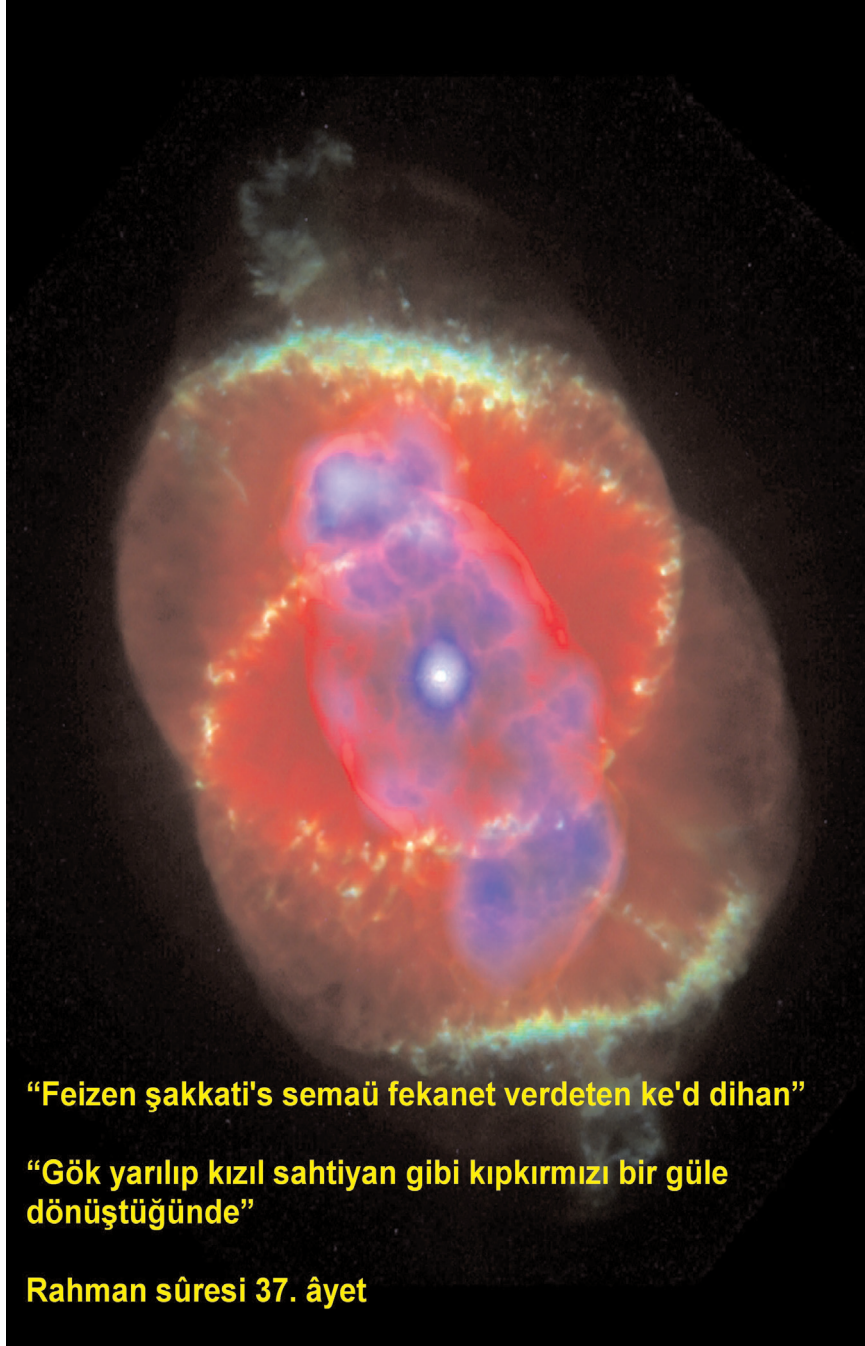
man olacak ve senin gelişinin ve dünyanın sonunun belirtisi ne olacak?" İsa onlara şu cevabı verdi: Sakın, sizi kimse yanıltmasın. Çünkü birçokları benim adımla gelip: 'Mesih benim,' diyeceklerdir ve birçok kimseleri yanıltacaklardır. Savaşlardan ve savaş gürültülerinden konuşulduğunu işiteceksiniz. Sakın telâşlanmayın, çünkü bunların olması gerekiyor. Ancak bu daha son değildir. Çünkü millet millete karşı; ülke ülkeye karşı gelecektir. Yer yer kıtlıklar, depremler görülecektir. Bütün bunlar doğum sancılarının başlangıcı olacaktır... Birçok yalancı peygamber ortaya çıkacak ve pek çoklarını yanıltacaklardır. Ve fesat çoğalacağı için, çoklarında sevgi sönecektir. Fakat sonuna kadar dayanan kurtulacaktır. Ve melekûtun müjdesi, bütün milletlerin yüzüne karşı tanıklık etmek üzere, dünyanın her tarafına duyurulacaktır. Ve son, o zaman gelecektir." (İncil; Matta, Bab: 24/3-14)

Bu bahiste çeşitli inançta olanların kıyamet inanışları yazılmıştır. Ancak dikkat edilirse bunların geçmiş kavimlerin inançlarından veya insan muhayyilesinden doğmuş anlatımlar olduğu görülmektedir. Tarih boyunca geleceğe ait tahminler tutmamıştır. Her gelen zaman yeni bir devirdir. Muhtelif inançların kıyamet tasvirleri tasvir olarak kalmaya mahkûmdur. Çünkü Allah'ın nasıl bir tatbikat yapacağını ancak kendisi bilir.

Bugüne kadar insanlar dünyada doğum ve ölümü yaşadıkları için dünyayı da başlangıç ve sonuç olarak

düşünmüşler ve Allah'ın irsal eylediği peygamberlerin dışında birçok dinler icat etmişlerdir. Ve bu dinlerde de, "**kıyamet alâmetleri**" olarak pek çok olağanüstü şeyler ifade etmişlerdir. Ama bu olayları tamamen dünya yaşamının bir parçası ve peygamberlerin getirdiklerinin karşısında olan fikirler olarak görmek icap eder.

Din Allah'a aittir. O halde bu fikirlere iltifat edilmemesi gerekir. Biz kullar yaratıcının arzularını bilemeyiz. Âlemlerin bu dünyayı ve fezayı yaratan Allah'ın işaret ettiği şekilde neticeleneceği ise bildirilen bir gerçektir. Ancak bunun şekli, tatbikatı ve zamanı Allah'ın Musavvir'indeki bir hususiyet olup bilinemez. Kur'an da, hadislerde ve önceki peygamberlerin sözlerindeki kıyamet sahneleri ancak Allah tarafından tatbik olunur. İnsanların bugünden bilmesi mümkün değildir. Kur'an'daki tariflerden ve anlatımlardan çıkardığımız şekliyle İnkılâb-ı Kebir tatbikatı esnasında insanların yaşam olarak var olması da mümkün olabilir mi? Takdir Allah'ındır.

“Feizen şakkati's semaü fekanet verdeten ke'd dihan”

“Gök yarılıp kızıl sahtiyan gibi kıpkırmızı bir güle
dönüştüğünde”

Rahman sûresi 37. âyet

HAVA VE İKLİM OLAYLARI KÜRESEL ISINMA

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Dünyadaki Değişim ve İnsan Metabolizmasındaki Etkileri

Son zamanlarda dünya yaşamında çok süratli gelişmeler ve değişimler olduğu görülmektedir. Denizlerdeki canlıların anormal hareketleri ve tabiatın değişimi, buzulların erimesi, fırtınaların yeryüzündeki hareketleri son zamanlarda bir hayli artmıştır. Tam ve kat'i olmakla beraber bu husustaki bilgiler araştırıldığında, birçok sebebin olduğu görülmektedir. Bunların bir kısmı bilimsel araştırmaları, bir kısmı da tahminleri içermektedir. Tabîidir ki bizler bunların manevî yönü üzerinde durmaktayız.

Son zamanlarda güneşin batıdan doğması artık bilimsel olarak da öngörülmektedir. Bu konuda ilmî izah yapanlar, "*Bunu İslâm Peygamberi Hz. Muhammed (s.a.v) asırlar önce söylemiş*" diyeceklerine "*Biz hesapladık ve bu olabilir*" demektedirler. Bizler kimsenin hesabına bakmıyoruz, Peygamberimizin (s.a.v) mübarek sözlerine dikkat ediyoruz.

Sevgili Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde, "**Muhakkak ki, Allah'ın tövbesi için öylesine büyük bir kapı vardır ki, o kapının genişliği doğu ile batı arası kadardır. Bu kapı, güneş batıdan doğuncaya kadar kapanmayacaktır.**" buyurmuşlardır. (*İmam Suyuti, Camiu's-Sağir*)

Eskiden buna gülüp geçenler, şimdi bunun gerçekleşeceğini gördükleri için, İslâm'a mal etmemek adına "*bunun daha önce gerçekleştiğine dair çok eski kayıtlar olduğunu*" söylemektedirler.

Hâc sûresi 1-2. âyetlerinde,

"Ya eyyühe'n nasütteku rabbeküm inne zelzeleti's saati şey'ün azıym yevme terevneha tezhelü küllü murdiatin amma erda'at ve teda'u küllü zati hamlin hamleha ve tere'n nase sükara ve mahüm bisükara ve lakinne azaballahi şediyd"

"Ey nâs! Rabbinize takva edin. Muhakkak ki "es Saat"ın zelzelesi azim bir şeydir. Onu gördüğünüz gün her süt emziren emzirdiğinden gaflete düşer ve her yüklü (kadın) yükünü düşürür. Ve nâsı sarhoş görürsün, ama sarhoş değildirler ve lâkin Allah azabı şediddir" buyrulmaktadır.

Tekvir sûresi 1-6. âyetlerinde ise,

**"İze's şemsü küvviret ve ize'n nücumü'nke-
deret ve ize'l cibalü süyyiret ve ize'l ı'sarü
uttılet ve ize'l vühuşü huşiret ve ize'l biha-
rû sücciret"**

**"Güneş (sarık gibi) sarıldığında. Ve nücum
kararıp saçıldığında dağlar hareket ettiril-
diğinde. Ve kıyılmaz mallar bırakıldığında.
Ve vahşi hayvanlar bir araya toplandığında.
Ve denizler ateşlenip kaynatıldığı zaman"**
buyrulmaktadır.

Bu kadar ağır bir tecelliyi insan metabolizması na-
sıl kaldıracaktır? Âyette bütün varlıkların müştereken bir
nizamsızlığa uğrayacağı ve bozulacağı görülmektedir.

Bilindiği gibi galaksilerin hepsi elips şeklindedir.
Ve merkeze doğru bir seyir halindedir. Galaksinin mer-
kezi her zaman için daha yüksek bir enerji taşımaktadır.
Galaksinin merkezinin çok parlak olduğu görülmektedir.
Bulunduğumuz Samanyolu Galaksisi'nde bir kanal içeri-
sinde yol almaktayız. Bizim kanalımızın yanında da ka-
nallar vardır. Galaksi sarmalı merkeze doğru aktıkça bu
kanalların da birbirlerine yaklaştıkları ve birbirlerine te-
sir ettikleri görülmektedir. Bu kuşağın etkisi ile çeşitli de-
ğişimlerin meydana geleceği bilinmektedir.

Galaksinin içerisinde pek çok yıldızlar gezegenler birbirlerinin etrafında ve kendi etraflarında dönmekte, ancak bir de elips şeklindeki galaksinin merkezine doğru toplu bir şekilde akmaktadırlar. Galaksinin merkezine doğru yaklaşıldıkça güneş sistemlerinin içerisindeki enerjide bir artış meydana gelir. Çünkü galaksinin merkezindeki yüksek enerji bu güneş sistemlerine tesir eder. Bizler de bu sistemin bir parçası olduğumuza göre merkeze yaklaştıkça meydana gelen bu enerji yükselmesinden etkilenmekteyiz. Ancak insan vücudu bu yükselmeye tam mânâsı ile cevap verememektedir.

Filvaki, bugünün insan yaşamı ile geçmiş insan yaşantısı karşılaştırıldığı zaman, bugünkü insan metabolizmasının çok yüksek çalıştığı ve direncinin daha yüksek olduğu görülmektedir. Eskiden insanlar 30-40 yaşlarına geldiği zaman yaşlı sayılırdı. İnsan ömrü zaman içerisinde yavaş yavaş uzadı. Bugün yaşlı denilen insanlar daha farklı bir yaş kategorisindedir. Acaba bu, insan varlığındaki enerjinin yükselmesinden mi kaynaklanmaktadır? Allah'ın çizmiş olduğu istikamette yaşayan insanların da sıhhatli bir şekilde uzun seneler yaşadığı vâridir.

Güneş sistemimiz büyük bir kara deliğe, esasta galaksinin merkezine doğru hareket etmektedir. Bir uçtan başlayan bu hareket milyonlarca sene içerisinde galaksinin merkezine yaklaşmakla neticelenmiştir. Bu merkeze yaklaştıkça hem güneş sistemimizin ve hem de galaksi-

nin merkezindeki çekim kuvvetinin tesiratından dolayı her şeyin sür'ati artmaktadır.

Galaksinin merkezine yaklaştıkça çekim kuvvetinin oluşturduğu enerji fazlalığının meydana getirdiği reaksiyonlar bu dünyanın bir parçası olan insan varlığında da çeşitli değişimler meydana getirmektedir. İnsanda meydana gelen rahatsızlıkların birçoğunun bu adaptasyon zorluğundan kaynaklandığı düşünülmelidir.

Bugün neden çocuklar daha zeki? Çünkü beyinleri daha çok çalışmaktadır. İnsanlar bugün neden eskiye göre daha zeki? Çünkü insanlardaki çalışma temposu yükseldi, insanlar artık eskisi gibi değil. İnsanlar eskiden daha sakin müzik dinlemeyi tercih ederlerken, bugün ritmi yüksek olan müzikleri tercih etmektedirler. İnsan metabolizması bugün çok daha fazla çalışmaktadır. Ancak bu çalışmanın olumsuz sonucu olarak vücûd pan vermekte ve birçok hastalıklar görülmektedir. Eskiden tiroid ve kalp hastalıkları da bu kadar fazla değildi.

Denizlerdeki Hareketlilik

Deniz neden çekildi? (19.01.2005 Milliyet)

Dünya eksenini sarsan Güney Asya depremi sonrası, Türkiye, Ege ve Akdeniz'de yaşanan ciddi orandaki su çekilmelerini araştıran bilim adamları şaşkın: Daha önce bu boyutta çekilme yaşanmadı!

Denizlerde asitlenme alarm veriyor.

(03.07.2005 Ntumsnbc)

Küresel ısınmanın yol açtığı okyanuslardaki asitlenme, denizlerde yaşayan birçok canlının sonunu getirecek. Asitlenme, 2100 de denizleri milyonlarca yıl öncesinin yaşam koşullarına geri götürecektir.

Okyanuslar sanılandan daha hızlı ısınıyor.

(04.07.2008 Ntumsnbc)

Avustralyalı ve ABD'li bilim adamlarının yaptıkları araştırmaya göre, son kırk yılda okyanuslardaki ısınma sanılandan yüzde 50 daha hızlı oldu.

Yerkabuğu Hareketleri

Dünyanın ekseni kaydı.

Dünya beşik gibi (13.12.2005 Sabah)

Asya depremi Dünya'yı titretti. (19.05.2005

Ntumsnbc)

26 Aralık'ta meydana gelen Güneydoğu Asya depreminin, yerkabuğunun her bölgesini birden salladığı ortaya çıktı.

Depremler son üç yıl içinde yüzde 75 arttı.

(24.02.2005 Milliyet)

Hadis-i şerifte buyruldu ki; **‘Kıyametten önce biri doğuda, biri batıda, biri de Arabistan’da olan yer batmaları olur...’** (Müslim, Fiten)

Kandilli Rasathanesi verilerine göre, Türkiye genelinde meydana gelen deprem sayısı, 2002'den 2005'e kadar % 75 oranında artış gösterdi.

Daha güçlü kasırgalar, artan seller, depremler... Bilim insanlarına göre son yıllarda artan doğal âfetler yüzünden iklim değişiklikleri, nükleer savaş ya da göktaşından daha tehlikeli...

95 ülkeden 1300 bilim insanının, 4 yıl boyunca bir araya gelip hazırladığı rapora göre, dünya kaynaklarının üçte ikisi insanoğlunun hızlı gelişmesi nedeniyle tükendi. Dünya felâketin eşiğinde.

Ekosistem raporuna göre Dünya bitiyor.

(31.03.2005 Radikal)

En geniş kapsamlı ekosistem raporu: İnsan doğal kaynakların üçte ikisini tüketiyor. İnsan dahil 10 milyon türün geleceği tehdit altında.

2007 de doğal âfetler yüzde 20 arttı.

(07.01.2008 Ntumsnbc)

Dünyada doğal âfetlerin sayısının son bir yılda yaklaşık % 20 oranında arttığı ve bu yıl 500 ün üzerine çıkarak rekor sayıya ulaştığı bildirildi. Dünya artık dramatik iklim değişiklikleri yaşıyor. Aşırı yağmurlar, büyük kuraklıklara karşı uzmanlar uyarıda bulunuyor. Yerkabuğu hareketlerinin son zamanlarda çoğaldığı istatistiklerde mevcuttur.

Zilzal sûresi 1-3. âyetinde,

"İza zülzileti'l ardu zilzaleha ve ahreceti'l ardu eskaaleha ve kaale'l insanü maleha"

"Yeryüzü sarsıntısıyla sallandığında ve yeryüzü ağırlıklarını çıkardığında ve insan "Ne oluyor buna" dediğinde" buyrulmaktadır.

Depremler konusu hâla çözülememiştir. Teknoloji bu konuda yeterli olamamaktadır. Son zamanlarda ABD tarafından geliştirilen **HAARB** teknolojisinin depremlere sebep olduğu söylenmektedir. **Nikola Tesla** adlı bilim adamının "**enerjiyi havadan naklederek kullanmak**" projesi bugün gizli olarak kullanılan silahların icat edilmesine kaynak teşkil etmektedir.

Hayvanların Kıyamı

Dünya denizlerindeki balık türlerinin dörtte biri yok olma tehlikesi altında. En büyük sebep çevre kirliliği ve kontrolsüz avlanma.

Doğa alarm veriyor. İnsan nüfusu artarken, kuşlar, memeliler ve balıkların nüfusunun azaldığı ifade edildi.

Deniz kaplumbağaları kıyıya vurdu. Bengal körfezinde 200 kadar ölü deniz kaplumbağası kıyıya vurdu.
(Gazeteler)

İnsanlara yardımı olan hayvanların da tabiatın kirlenmesinden ve insanların yozlaşmasından zarar gördüğü muhakkaktır. İnsanlar kendilerine gıda olan hayvanlar ile hiç ilgilenmedikleri halde bazı hayvanları evlerinde barındırmaktadırlar. Hatta hayvanlarına miras bırakanlar, yas tutanlar dahi görülmektedir.

İnsanoğlunun doğa ile tehlikeli dansı

(08.08.2003 Ntumsnbc)

Dünya Doğayı Koruma Vakfı (WWF), ekosistemin yakında çökebileceği konusunda uyardı. İki yılda bir açıklanan "**Living Planet Report**" insanlar tarafından bozulan doğal rezervlerin telâfisi için (2050 yılına dek) iki gezegenin daha gerekli olduğunu söylüyor.

Biyoçeşitlilik krizinin eşiğindeyiz. (20.07.2006

(BBC/Türkçe)

Önde gelen bir grup bilim adamına göre, dünya büyük bir biyoçeşitlilik krizinin eşiğinde. Bilim dünyasının saygın dergilerinden Nature'de yayımlanan makalelerinde 13 ülkeden 19 bilim adamı, çok sayıda canlı türünün hızla azaldığını ve bunların büyük bölümünün yüzyılın sonunda tamamen yok olabileceğini söylediler.

Dünyada yaşayan memelilerin yaklaşık dörtte birinin, hem karada hem de suda yaşayan canlıların ise üçte birinin tehdit altında olduğu belirtiliyor.

"Dünya, canlı türlerinin feci şekilde kaybolmasıyla yüzyüze" (Guardian)

Kayboluşun sırrı çözülüyor. (27.06.2008 Hürriyet)

ABD'deki arı besicileri, 2006 yılından itibaren hayvanların yüzde 30'u ile yüzde 90'ını kaybettiklerini bildirmeye başlamıştı. Arılarla ilgili bu gizemli olay, "kovan sönmesi sendromu" olarak adlandırılıyor.

Demokrat parlamenter Dennis Cardoza, arılar yok olursa, ülkenin çiftçilerinin yüksek kaliteli, besleyici gıdalar üretemeyeceklerini, göz ardı edilemeyecek bir kriz yaşandığını söyledi.

Dünya Bankası gıda fiyatlarının 3 yıl içinde % 83 oranında arttığını açıklamıştı.

Binlerce canlı türü yok olmanın eşiğinde

(14.09.2004 Ntumsnbc)

Kanada'nın Alberta Üniversitesi'nden Heather Proctor, "**Bir kuşun, bir memelinin ya da bir bitkinin soyunun tükenmesiyle sadece o türü kaybetmekle kalmıyoruz, aynı zamanda bu türe bağımlı yaşayan canlıları da yok olma bekliyor**" diyerek, tehlikenin büyüklüğüne dikkat çekti.

Derin deniz balıkları yok oluyor (05.01.2006

Ntumsnbc)

Atlas Okyanusu'ndaki derin deniz balıklarının soyu tükenmek üzere.

Doğadan tehlike çanları (03.05.2006 Radikal)

Yeni çevre raporu, nesli tükenmekte olan hayvan ve bitki türü sayısının ilk kez 16.000'i geçtiğini gösterdi. Listeye eklenen türler arasında su aygırı ve kutup ayısı da bulunuyor.

İnsanoğlunun 4 yıllık ömrü mü kaldı?

(16.06.2008 Milliyet)

Görüldüğü gibi bugün dünya kıyamet şartlarının oluşmasını işaret etmekte ve insanları ikaz etmektedir.

İnsanların tabiatı bozan davranışlarına karşılık tabiatta kendisini tamir etmek için kendisini koruyan mekanizmalarla cevap vermektedir. Bütün bu karmaşık görünen olaylar esasta belirli bir nizam içerisinde devam edip gitmektedir.

Tabiatta necis (pis) olarak görülenler tabiatı kirletmez. Allah'ın nizamı içinde necis, tayyibe tahvil olur. Tabiatın kirlenmesi insanların Allah'ın nizamına dikkatli olmamasından kaynaklanmaktadır.

Bugün ekosistemin korunması adına mizah sayılabilecek uygulamalar görülmektedir. Yeni Zelanda'da *Grassland Çevreci Araştırmalar Enstitüsü* atmosferde sera etkisi meydana getiren gaz salınımını azaltmak için çareyi ineklerin metan gazı üretmesinin önlenmesinde bulmuştur! Yeni Zelanda hükümeti ineklere gaz vergisi koymuştur. Ayrıca ineklere metan gazını toplayan aletler takılması da gündemdedir.

Gelişmiş ülkelerin okyanuslarda yaptığı nükleer denemelerin tabiata verdiği büyük zarar hiç dikkate alınmazken, ineklerin yellenmesi ile uğraşılması gerçekten trajikomik bir hâldir.

İklim bozulunca toprak bozulmakta ve buna bağılı olarak da ziraat bozulmaktadır. Ziraatin bozulması üzerine insanlar kimyasal ilaç ve gübrelerle, genetik tohumlarla daha fazla ürün almaya çalışmaktadırlar. Yeterli hayvanî gıdalar bulamadıklarından dolayı genetik hayvan yetiştirme gibi suni yöntemlere başvurulmaktadır. Bugün dünyanın gıda üretim ve tüketiminde bir denge-sizlik olduğu herkes tarafından kabul edilmektedir.

İnsanlarda Sanayi Devrimi ile birlikte artan üretim-tüketim ve kazanç hırsı, doyumsuzluğa uzanan bir sürece girmiştir. Hep daha fazla isteyen insana tabiat cevap veremez hale gelmiştir.

"Er-rızku Alellah - Rızkı Allah verir" beyanı mucibince insanların ve tüm varlıkların rızkını Allah vermektedir. Ancak insan daha fazla tüketmek için daha fazla üretmeye çalışmış ve sonunda tabiat hem kirlenmiş hem de daha fazla tüketilmeye cevap veremez duruma gelmiştir. Organik olmayan kimyasal maddeler ve petrol ürünleri atmosferin kirlenmesine sebep olmaktadır. Bunda en zararlı olanlar jet motorlarıdır. Atmosferin temizleyemeyeceği kadar karbon atığı havanın formülünü zorlamaktadır. Allah her şeyin hayrını da şerrini de vermiştir. Her derdin çaresini de lütfetmiştir. Hava kirlenmesi olur, ama tabiat bunu otomatik olarak temizler. Ormanlar ve denizler de atmosferi temizler. Ancak bugün ormanlar yok olmakta, denizler de kirlenmektedir.

Tabiattaki bozulmalar insanı ikaz etmek, insana İnkılâb-ı Kebir'i hatırlatmak içindir; yoksa tabiat bozulduğu için kıyamet olmayacaktır. İnsan bozulduğu için tabiat bozulmakta ve artık insana hizmet etmek istememektedir.

GÜNEŞ VE GÜNEŞE BAĞLI SEYYARELERİN HAREKETLERİ

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Feza içindeki seyyareler ve güneş sistemleri araştırmalarında, dünyadaki insanlar nasıl birbirine benze miyorsa, seyyareler ve güneş sistemlerindeki şart ve yaşamların da birbirine benzemediği görülmektedir. Hâlbuki insanlar kendi yaşam şartlarına uygun olarak fezada yaşam merkezleri aramaktadırlar.

Her varlık kendine mahsus olarak yaratılmıştır. Bu da, Rabbimizin nâmütenahiliğini işaret eden bir noktadır. Her varlık Allah'ın kendisine vermiş olduğu hususiyet içinde bir yaşam sürer; bir başka varlığın hususiyetinde idame-i hayat sürmesi mümkün değildir. Yaşayabilmesi için kendi yaşam şartını orada meydana getirmek mecburiyetindedir. Bu belki bir an için olur ama uzun ömürlü olmaz. Rabbimiz dünya insanlarına ilâhî yaşam sistemini peygamberleriyle anlattığı gibi, feza içindeki seyyarelerde de kendisinin arzu etmiş olduğu nübüvvetini, risâletini ve velâyetini anlatan gönüller olabilir.

Her varlığın hususiyetine göre Allah'ımızın bir me-

sajı ve bildirmesi vardır. Bu fezanın içinde pek çok galaksiler vardır. Bu kadar muazzam bir âlemin içinde ‘dünyadan başka bir yerde hayat yoktur’ demek, kudret-i ilâhîyeye tahdit getirmek demek olur ki, makbul olmasa gerekir. Nitekim Sevgili Efendimizin ‘**âlemlerin Peygamberi**’ olduğu buyrulmuştur. O halde âlemler de Hz. Muhammed (s.a.v) vasıtasıyla Allah'ın mesajını almıştır.

Her varlık kendine göre bir enerjidir, ancak her varlık ilâhî enerjinin nizamında hareket etmektedir. Allah, ilâhî enerjisini çektiği anda her varlığın zerrelerine ayrılması ve aslına kalbolması tatbikatı yaşanacaktır.

Feza yeni bir yaşama hazırlanmaktadır. Son zamanlarda pek çok hareketler vardır. Fezada gül açılması ve diğer hayret verici gelişmeler buna bir işarettir. Yani uzay şartları da değişmektedir.

Rahman sûresi 37. âyetinde,

"Feizen şakkati's semaü fekanet verdeten ke'd dihan"

"Gök yarılıp kızıl sahtiyan gibi kıpkırmızı bir güle dönüştüğünde" buyrulmaktadır.

Ruslar da uzayda ve güneşte bundan önce hiç görülmemiş değişiklikler kaydedildiğini bildirmektedirler.

Güneş sistemimizde her seyyare önündekini itmekte, arkasındakini çekmektedir. Değişme bir nizam içinde ve sürekli'dir. Her sistem birbirleriyle bağlantılı olarak seyretnmektedir. Bu nizam, diğer güneş sistemleri ve galaksiler için de geçerlidir. Bu şaşmaz sistemdeki bir bozulma, bütün fezaya sirayet edecek demektir. Bütün bu gerçeklere rağmen insanlar inançsızlıkta direnmektedirler. Görmek istemeyen göremez, bu bir inanç meselesidir.

Güneş ve güneşe bağlı seyyarelerin durumu ve hareketleri ile bilgiler Kur'an-ı Kerim ile bildirilmiştir. İlk yaratılışta Rabbimizin Musavvir'inde olan arzuyu ilâhîyenin tatbikatının velâyet sırrı ile olduğu ve bütün âlemlerin insana nazire olarak yaratıldığı düşünülürse güneşin, seyyarelerin ve galaksilerin aynı nizam ve program içinde yürüdüğü'nün anlaşılması icap eder.

Bu cümleden olarak, manevî yoldaki terakkinin de ancak bir peygamber veya veliyi tasdik ile mümkün olacağı bilinmelidir. Güneş sistemleri ve galaksilerin de aynı nizam ve tertip içinde olduğu açıkça görölmektedir. O halde bir veli ve peygamber olmadan, yani yakınlık bulmuş bir gönöl olmadan dünya yaşamının tatbikatı olmayacağı gibi, uzaydaki tatbikatların da âlemlerde hüküm sahibi olan Zamanın İnsanı'na ihtiyacının olduğu muhakkaktır.

Güneş Patlamaları ve Manyetik Değişimler

Son güneş lekesi devresi esnasında Güneş'teki faaliyetin şimdiye kadar görülmüş olanların hepsinden daha fazla olduğu bildirilmektedir. Son yüzyıl içinde Güneş'in manyetik alanı değişime uğramıştır. California'daki *Rutherford Appleton Ulusal Laboratuvarları*'ndan Dr. Mike Lockwood'un Güneş'le ilgili yaptığı araştırmalar sonucunda 1930 yılından beri Güneş'in toplam manyetik alanının % 230 oranında güçlendiği ve son yıllarda gerçekleşen güneş lekesi faaliyetlerinden bazılarının tarihte kaydedilmiş olanların hepsinden çok daha büyük olduğu belirtilmektedir.

Sibirya'daki *Rusya Ulusal Bilim Akademisi*'nden gelen bilgilere göre; uzayda değişik ve çok daha yüksek enerji seviyesine ve titreşimlerine sahip bir manyetik alana girdiğimiz sonucuna varılmıştır. (Foton Kuşağı) Ruslar uzayda bundan önce hiç görülmemiş değişiklikler kaydedildiğini bildirmektedirler. Bu bilgiyi veren Rusya'da bir grup bilim adamının sözcüsü *Dr. Alexey N. Dmitriev*, Güneş Sistemi'nin ve Güneş'in bugüne kadar görülmemiş şekillerde değişmekte olduğunu belirtmekte ve şöyle söylemektedir: Dünya gezegeni yaygın olarak bilinenin ötesinde; uydusu olduğu yıldızın/güneşin görünmeyen koronası içindedir. Yani aslında güneşimizin koronası dünyayı da içine alacak kadar geniştir ve biz bu nedenle

onun doğrudan etkisi altındayız. Başka bir deyişle; güneşte ne oluyorsa dünyanın bundan etkilenmemesi mümkün değildir. Evet, dünyanın manyetik kalkanı var ama, dünyaya yönelik bir korona fııskırmasının partikülleri bu kalkanı delip geçmektedir. Bunun örneklerini ve yeryüzünde sebep olduğu olayları, giderek artan sıklık ve şiddette yaşıar olduk.

Rusya Ulusal Bilim Akademisi bir zaman çizelgesi vermemekte, fakat eskiden bilinen ve kabul edilen ile, şimdiki durum karşılaştırıldığında en az % 1000'lik bir artış olduğunu söylemektedir. Heliosfer'in süregelmekte olan genişlemesinin bizi sonuç olarak yeni bir enerji düzeyine taşıyacağını, Güneş'in kendisinden enerji saçarken yaydığı temel harmonik dalga boylarında ani bir genişleme olacağını ve yayılan enerjideki bu artışın Güneş Sistemi'ndeki maddelerin tümünün temel doğasını değiştireceğini düşünmektedirler.

Dünya'nın kalp atışı olarak nitelendirilen **Schumann Rezonansı**'nın (titreşimin) daha önceki zamanlarda 7.8 iken günümüzde 12.1'e geldiği ve hızla yükselmekte olduğu 13.0 olduğunda ise "**Null Zone**"un yani **sıfır noktasının** tamamlanmış olacağı rapor edilmektedir.

İnsan metabolizması 7.8 frekansına göre bir işleyişe sahiptir. Peki bu rezonans 12 ye çıkmışsa ne olur? Bu-

gün dünyada kalp hastalıklarındaki artış malumdur. İnsan vücudunun bu rezonansın üzerinde bir performans göstermesi lazımdır, ancak bunu gösterememekte ve zorlanmaktadır. Bu zorlanmanın bir sonucu olarak da hastalıklar artmaktadır.

Astrofiziksel hesaplamalara göre, Foton Kuşağı'na saatte 208.800 km hızla girileceği, kuşağın enerjisinin fiziksel sonuçlarının yanında ruhsal anlamda da kendini göstereceği ifade edilmektedir. Günübegün artan sismik aktivasyon, volkanik hareketlenmeler ve diğer birçok doğal felaketlerin bu değişim göstergeleri olduğu da belirtilmektedir.

Sibirya'daki *Rusya Ulusal Bilim Akademisi*'nde yapılan çalışmalar sonucu, şu anda Güneş Sistemi'nde yaşanan enerjisel değişimin tek olası sebebi, farklı ve daha yüksek bir enerji alanına giriyor olmamız olabilir. Rus bilim insanlarının bu konuda düşünceleri şöyledir: bu yüksek enerjiye geçişin sonucunda DNA spirallerinin kendileri de değişim geçirmektedir. Şimdiye kadar elde ettiğimiz bilgilerle ortaya çıkarılan 2 sarmallı DNA yapısı hızla mutasyona uğramaktadır. Bu enerji emiliminin Güneş Sistemi'ndeki tüm maddelerin özünü değiştireceği beklenmektedir.

Rusya Kara Kuvvetleri Merkezi Askeri Enstitüsü'nde görevli bilim adamı *Yevgeni Shalamberidze*,

manyetik kutupların şimdiden 200 kilometre kadar yer değiştirdiğini açıklarken; **"Manyetik alanların değişmesi dünyayı koca bir Hiroşima'ya çevirebilir. Yani nükleer kış etkisi yaratabilir. Kuşların, balina ve yunusların yön şaşırması, sebebi açıklanamayan uçak kazaları bu etkinin işaretleridir"** uyarısında da bulunuyor.

Shalamberidze, "Dünyanın coğrafik kutupları, hep aynı yerde. Ancak manyetik kutuplar şimdiden 200 kilometre kadar kaymış durumda. Bu küresel anlamda etkili olacaktır. Gezegen, enerjisi ni, yerkabuğu çatlaklarından boşaltıyor. Bunlar sıkıştığında negatif enerji gezegende kalıyor." Son zamanlarda dünyayı kasıp kavuran bunca doğal felaketin buna bağlı olabileceği de iddialar arasında.

Dünyada her şey çifttir. Allah'ımız her şeyi zıddı ile bilicidir. Müspet ve menfi her şeyi çift yaratmıştır. Elektrik enerjisinin artı ve eksi kutuplar marifetiyle ampulde ışığa dönüştüğu bilinmektedir. Peki yerkabuğu dünyadaki müspet enerjiyi çekerse geriye ne kalır? Menfi kalır. Tek olan şey hayatiyetini devam ettiremez. Yeryüzü tatbikatında hayır da vardır şer de vardır. Hayır, şer tatbikatı ile bilinir.

Allah'ımız her şeyi çift yaratmıştır. Bu söz her şeye uyar. Kadın erkek münasebetinde de böyledir. İkisi de

birbirlerine muhtaç yaratılmıştır. Hz. Süreyya, "**zevc**" ile "**zevce**" buyurmaktadır. İkisi bir mütalaa edildiği zaman güzel bir noktaya varılabilir.

Manyetik Takla

Dünya'nın çevresini tamamen saran manyetik alan, gezegenimizi Güneş'ten gelen radyasyondan korumaktadır. **1980** den beri dünyadaki sismik faaliyetlerin % 400 oranında artış gösterdiği söylenmektedir. Rus ve Avrupalı fizikçiler, gözlemlerine dayanarak çok yakında dünyada dev bir manyetik değişim beklendiğini açıklamışlardır. Dünyanın manyetik alanının müthiş bir sıçramayla yer değiştireceği, güneyin kuzey; kuzeyin de güney olacağı söylenmektedir. Rusya'da yayınlanan İzvestiya Gazetesi'nin internet sitesindeki haberine göre '**Manyetik takla**' adı verilen olay ortalama 500 bin yılda bir meydana geliyor. *Rus Bilimler Akademisi*'nin ölçümlerine göre kuzey ve güney kutupları bölgesinde manyetik delikler hızla genişliyor ve günün birinde, 3-5 yılla ölçülebilecek zaman süreci içerisinde kutupların ani bir sıçramayla yer değiştireceği söyleniyor. Acaba bu değişime insan vücudu tahammül edebilecek midir?

Bu konular ile ilgili olarak ilmi bir mesnede dayanmayan sözlere iltifat etmemek icap eder. Bu değerlendirmeler geçici olmaktan başka bir işe yaramamaktadır. Haddizatında ilmî olarak söylenen bazı hususların da mübalağa taşıdığını görmek icap eder.

İnsanlar kıyamet ile ilgili olarak zuhur edecek tatbikatları kendi idrakleri ve tasavvurları çerçevesinde değerlendirmektedir. Söylenen bazı şeyler de Allah'ımızın bugüne kadar ki tatbikatları ile örtüşmemektedir. Mesela su basacak deniyor, neden? Çünkü Nuh Tufanı var. Allah'ımızın geçmiş peygamber devirlerinde böyle bir tatbikat yaptığı vâridir. Biz bu çalışmamızda kıyamete yakın zuhur edecek tatbikatlardan bahsederken bunların mesnedlerini de ortaya koymaya gayret ettik.

Kıyamet ile ilgili tahminler ilmi temellere dayandırılarak ifade edilmeye çalışılmakta; ancak bu konuşmalarda Allah, hiç nazar-ı dikkate alınmamaktadır. İslâmî kesimin ise kıyamet alâmetleri ile ilgili teferruatlı bilgiler verirken, Allah'ın kıyamet tatbikatından neyi murat ettiği konusunda pek bilgi veremediği görülmektedir.

Bu konuları Allah'ımızın bizlere lütfetmiş olduğu maneviyat ve dinimizin öngörmüş olduğu çerçeve içerisinde değerlendirmek daha makbul olur. Çünkü maneviyat hiçbir zaman şaşmaz.

Bir takım bilim adamları teknik olarak kıyamet senaryoları yazmaktadırlar. Bunlar maddesel düşüncelerdir. **İnkılâb-ı Kebir ise Hüve'nin arzusudur.**

Geçmiş zamanlarda ve 1910'da *Halley Kuyruklu Yıldızı* dünyaya çarpacak kıyamet kopacak deniyordu;

olmadı. Gelecekte haber verdiği söylenen **Nostradamus** 1999'da kıyametin kopacağını haber vermiş dendi kopmadı. Sağdan soldan toplanan bilgilerle söylenen sözlerin hiçbir kıymeti yoktur.

Dünya hayatında her an kıyametler kopmaktadır. Yeryüzündeki ve uzaydaki dehşet verici olaylar, bütün bu haller bir yerde kıyamet görüntüleridir. **Halbuki İnkılâb-ı Kebir manevî, yani ruhî bir tatbikattır.**

Ruh sonsuz tatbikat da sonsuz; ama varlıklar için her an değişen bir durum vardır. Hayat geçiyor ama tabiat binlerce seneden beri muntazam devam etmektedir. Uzaydaki olaylara göre dünyada muntazam bir hayat vardır. Allah'ımız insana uzaydaki olaylardan muhafaza edilmiş bir yaşam lütfetmiştir.

Yaşam Allah'ın her varlıktaki arzusudur. Suyun hayat vermesi, ateşin yakması gibi. Her varlıkta Allah'ın isimlerinin mazhariyeti ve hususiyeti bir programa bağlanmıştır. Bu program değişmez. Bütün bu isimlerle bağlanmış otomasyon, ilâhî bir kudretin emri ile olmaktadır. İlâhî kudret emir vermiş ve her varlık vazifesini yapmaktadır. İnkılâb-ı Kebir ile Allah'ın bu isimlere verdiği program iptal olacaktır; herc-ü merc budur. Mesela atomların bir programı vardır, Allah bu programı kaldırıncaya her şey herc-ü merc olur.

Bugün artık İnkılâb-ı Kebir'den söz edilmektedir. Daha evvel dünyada vuku bulmuş kıyametlerle karşılaş-tırma yapmamak gerekir. İnkılâb-ı Kebir'de sadece dün-yayı değil güneş sistemlerini de kapsayan bir kıyamet söz konusudur. Fezadaki değişimleri İnkılâb-ı Kebir'in habercisi olarak görmek gerekir.

Uzaydaki bu değişimler yüzünden diğer seyyare-lerdeki yaşamların da değişmesi söz konusudur. Dünya belli bir âkıbete giderken bunu insanların yaptığı düşü-nülmektedir. Ancak bu olaylar *-her ne kadar insan elin-den görünse de-* Allah'ın İnkılâb-ı Kebir programında be-lirlemiş olduğu arzusudur. Zaten İnkılâb-ı Kebir bütün âlemleri de kapsayan bir değişimdir. Yani Allah bütün âlemlerini değiştirmekte, yeni arzularına göre program-lamaktadır.

Bu kitaptaki amaç uzay ile ilgili bilgiler vermek de-ğil, Allah'ın programını işaret etmektir. Uzaydaki her ci-sim Allah'ın tecellisini yansıtır. Allah'ın o cisimdeki arzu-su ne ise odur.

Einstein'ın öğrencilerine; *'fezadaki gezegenlerin hiçbirisi Allah arzusu dışında değildir ve hepsini bir hesa-ba göre düzenlemiştir,'* dediği rivayet edilmektedir.

Allah, sonsuzluk içindeki âlemlerde her cismin hangi harekette bulunacağını bir programla tespit etmiş-

tir. Her cismin hangi güneşten ışık alacağı gibi, her der-
vişin de hangi Mürşid'den feyz alacağı Allah'ın progra-
mında bellidir, yazılmıştır. Bütün feza hareketleri ve de-
điřimleri Allah'ın programı içindedir. Fezadaki her varlık
İnkılâb-ı Kebir için hazırlanmaktadır. Tıpkı dünyanın da
İnkılâb-ı Kebir için hazırlandığı gibi.

Uzaydaki Seyyarelerin ve Galaksilerin Değişen Hareketleri

Son yapılan araştırmalarda uzayda büyük deği-
şimler yaşandığı görölmektedir. Bu da gösteriyor ki, bü-
tün âlem kıyamdadır.

Sevgili Efendimizden evvel peygamberlere isyan
eden kavimlerin kendi diyarları içinde helâk oluşları vâ-
riddir. Ancak bütün âlemler üzerine irsal olunan Sevgili
Efendimizden sonra artık lokal bir helak oluş değil ve fa-
kat bütün âlemlerin toptan bir inkılâbı söz konusudur ki,
bu İnkılâb-ı Kebir tatbikatıdır.

Bütün peygamberlerin Hz. Muhammed (s.a.v)'i
işaret etmesi, hükmün O'nun tarafından bildirileceğini
işaret etmektedir. Hz. Muhammed (s.a.v) den sonra kar-
yelerin ve toplumların kıyameti değil, bütün âlemlerin
kıyameti tatbik olunacaktır; çünkü Sevgili Efendimiz
âlemlerin peygamberidir.

Kur'an'da Peygamberimiz için; "***Ve ma erselnake illâ rahmeten lil âlemin / Biz seni âlemlere rahmet olarak irsal eyledik***" (Enbiya 107) buyrulmuştur.

Bugün uzay araştırmalarında başı çeken devletler dünyanın son bulması ihtimaline karşı bu dünyadan başka seyyarelere kaçarak insanlığın devam edeceği düşüncesi ile insan yaşamına uygun gezegen arayışı içindedirler. Ancak Allah'ımızın vaadi olan o büyük gün geldiğinde kaçacak bir yer olmadığı anlaşılabacaktır.

Kıyamet sûresi 6-12. âyetlerinde:

"Yes'elü eyyane yevmü'l kıyameh feiza berika'l besarü ve hasefe'l kamerü ve cümia's şemsü ve'l kamerü ye'kulü'l insanü yevmeizin eyne'l meferr kella lâ vezer ila rabbike yevmeizini'l müstekarr"

"Sual eder: Nerede kıyamet günü? Artık gözler kamaştığında ve kamer (ay) hasfedildiğinde. Ve şems (güneş) ve kamer cem edildiğinde. İnsan o gün 'nerede firar edilecek yer (veya zaman)?' der. Hayır. Yoktur vezer (sarp dağ, sığınak) Rabbinedir o gün müstekar (istikrar yeri ve zamanı) buyrulmaktadır.

Büyükliğini rakamsal değerlerin bile ifade etmekte zorlandığı kâinat âlemi milyarlarca ışık yılı uzaklıklardan, milyar kere milyar uzaklıklara beşer anlayışının fevkinde olarak uzanmaktadır. Feza araştırmalarında milyarlarca ışık yılı uzaklıktaki mesafelerden bahsediliyorsa, Allah'ı hiçbir şeyle tahdit etmemek gerektiğinin idrakinde olmak lazımdır. Sonsuzluk hangi muhayyile ile idrak edilebilir? O halde Allah'ı tenzih etmek mecburiyeti vardır.

Bugün bilim, bu sonsuz gibi duran uzaklıklarda yer alan bütün varlıkların belirli bir merkezde toplanması durumunda, insan avucunun içerisine sığacak bir küçüklüğe indirgenebileceğini söylemektedir.

Hz. Abdülkadir Geylânî Sultanımız bir varidatlarında şöyle buyurmaktadır:

***"Zir-i destimde benim mürgü kebûter gibidir
Kümbedi çarkı felek arz-u sema-u ahkaf"***

Yani; **"Elimin altında seyr-î devranisini yapmakta devamda olan felek kubbesi, yer ve sema ve kum tepeleri bir güvercin kuşu gibi titrer."**

Zâtî kümmelini evliyaullah bütün eşya ve kalplerde hâkim ve âmirdirler. Hüküm ve hikmetleri arzda ve

semada cari olduğu kahiriyyet ve kadiriyyet semalarının kahir Ankası oldukları ayan ve beyandır.

Zümer sûresi 2. âyetinde,

***"İnna enzelnâ ileyke'l kitabe bi'l hakkı
fa'büldillahe muhlisan lehü'd diyn"***

**"Muhakkak ki biz sana kitabı hakk ile inzal
eyledik; artık dini 'Hû'ya halis kılarak
Allah'a ibadet et"**

Fecr sûresi 28. âyetinde ise,

"İrci'ıy ila rabbike radiyyeten mardıyyeh"

**"Razı olmuş ve razı olunmuş olarak Rabbi-
ne rücû et" buyrulmaktadır.**

Cismaniyete hayat veren yaşamı temin eden ruh,
"Bana dön" emrini aldı ise, o zaman insanın ölümü, kı-
yamı gibi olur; bu hâl âlemler için olursa âlemin İnkılâb-
ı Kebir'i olur.

Süreyya Hazretleri, İnkılâb-ı Kebir'i tarif ederken
**"Allah Hayy ismini çeker; yürüyen yıkılır, oturan
devrilir, umumi ölüm zuhur eder, dünyada insan
kalmaz. Dünyada insan kalmayınca da dünyanın**

hükmü kalmaz" buyurmakla '**esfele safilin**' âlemini madde âlemi olarak değerlendirmekte ve insan vücûdunun da madde olmasından dolayı bu dünya ile irtibatı olduğunu, ölüm ile madde varlığı olan insan vücûdunun nihayete ereceğini bildirmişlerdir. Ancak ruh başka bir hususiyettir.

Varlık âlemi denilen "**esfele safilin**" âlemi aşağıların en aşağısıdır ki, cennet ve cehennem esfele safilin âleminin fevkindedir. Vücuddan kurtulmak, vücudun madde ağırlığından kurtulmak, yani esfele safilin âleminde kurtulmak demektir.

Dünya hayatı cismanî bir yaşayıştır. Allah'ımız bizlere esfele safilin âleminin şartlarına uygun bir vücûd lütfetmiştir. İnsan ölümle bu cismaniyetten kurtulduğu zaman beden varlığının ağırlığından kurtulmuş olacaktır. Vücûdun bir ağırlığı vardır, ahirette ise bu ağırlık söz konusu değildir. Ahiret hayatının şartları dünya yaşamından değişiktir. Sevgili Efendimiz; "**Ölümden sonra artık bir zorluk yoktur. Dünya hayatından sonra da başka bir dünya hayatı yoktur**" buyurmuşlardır.

Nitekim ölüme çok yaklaşan bazı kimseler tarif edilemez bir huzur duyduklarını söylemişlerdir.

Allah'ımız geleceği meçhul tutmuştur.

Cin sûresi 25-27. âyetlerinde,

"Kul in edriy ekariybün ma tû adûne em yec'alü lehu rabbiy emeda alimü'l ğaybi felâ yuzhirü ala ğaybihi ehaden illa menirteda min resulin feinnehu yeslûkü min beyni yedeyhi ve min halfihi resaden"

"Söyle: "Bilemem va'dolunduğunuz yakın mıdır yoksa Rabbim ona uzun vakit mi kılmıştır. Gaybı bilendir. Gaybını kimseye açmaz ancak resûlden razı olduğuna (gaybını açar) zira onun önüne ve arkasına gözlemciler teslik eylemiştir" buyrulmaktadır.

Kişi öleceğini bilir ama gün ve tarih bilemez. Çünkü zaman Allah'a aittir. Zaman Allah'ın bir ismidir. İnkılâb-ı Kebir için Hz. Muhammed (s.a.v) tarih bildirmemiştir. Hz. Süreyya da, **"Bir insan ömründen daha yakın"** buyurmuştur, ama zaman bildirmemiştir. O hususiyededir. Hz. Süreyya'nın İnkılâb-ı Kebir hakkında, **"Bir insan ömründen daha yakın"** buyurması Hüve'ye işaret eder. Yani İnkılâb-ı Kebir, **Hatmül Velayet** zamanında zuhur eder mânâsı düşünülebilir.

Einstein'ın izafiyet kuramına göre ışık hızına ulaşan varlıkların zamanı ile dünya zamanı arasında fark vardır. Yani zaman sabit değil değişkendir. Bu değişken-

lik de hız mefhumu ile ortaya çıkar. Bu husus Kur'an-ı Kerim'de vâridir.

Mearic sûresi 4. âyetinde,

"Tarücü'l melaiketü ve'r ruhu ileyhi fiy yevmin kane mikdarühu hamsiyne elfe seneh"

"Uruc eder O'na melaike ve ruh miktarı elli bin yıl olan bir günde"

Hacc sûresi 47. âyetinde,

"Ve yestacilüneke bi'l azabi ve len yuhlifallahü va'dehu ve inne yevmen inde rabbike keelfi senetin mimma teuddun"

"Ve senden azabı isticâl ederler. Ve Allah vaadine asla muhalif olmaz. Ve Rabbin indinde bir gün sizin tadad ettiğiniz bin sene gibidir" buyrulmaktadır.

Yaşadığımız bu hayat Hüve'nin bir anlık arzusudur. Kur'an'da şöyle buyrulmuştur:

Müminun sûresi 112- 114. âyetler:

"Kale kem lebistüm fiy'l ardı adede siniyne"

*Kalu lebisna yevmen ev ba'da yevmun fes-
'eli'l addiye Kale in lebistüm illa kaliyen
lev enneküm küntüm ta'lemune"*

"Arz' içre kaç sene boyunca oyalandınız?"
buyurur. Bir gün ya da günün bir kısmı ka-
dar, derler. Sayanlara sor..." "Keşke illâ pek
az oyalandığınızı, bilmiş olsaydınız," buyu-
rur"

Kıyamet zamanı ile İnkılâb-ı Kebir'i birleştiren bir husus var; Allah'a göre bir gün (**Yevm**) dünyadaki bin sene gibidir. O hâlde kıyam zamanı ile İnkılâb-ı Kebir '**bir gün**' içinde mütalaa edilmektedir. Dünya yaşamının son bulması ve Allah'ın tatbikatı '**bir gün**' olarak değerlendirilmiştir. O günün zaman ifadesi dünyaya göre değil de Allah'a göre olması lâzımdır. Allah'ın bütün bu tatbikatı '**bir gün -Yevm-**'de tamamlayacağı anlaşılmaktadır.

Hız. Peygamberimiz (s.a.v) '**Kıyamet çok yakın**' buyurmuşlardır. Buradaki yakınlık Allah indindeki zaman ifadesi ile olsa gerektir.

Allah bir isim tasavvur ettiği anda o isimdeki arzusu, zevki, neşesi bir anda tecelli eder. Bu hususiyet maneviyatta **tayy-i zaman** ve **tayy-i mekân** diye ifade edilmiştir. Allah'ın bir kulundaki neşesi, zevki Allah'ın ni-

zamı olarak da ifade edilmektedir. Buna müdahale Allah'ın nizamına müdahale olarak nitelenebilir, çünkü Allah'ın o isimdeki arzusuna müdahaledir.

Atom Altı Âlem, Atom Üstü Âlem

Yunus sûresi 34. âyetinde,

"Kul hel min şürekaiküm men yebdeü'l halka sümme yü'ıydüh kulillahü yebdeü'l halka sümme yü'ıydühu feenna tü'fekune"

"Sizin şürekânızdan (Allah'a ortak koştuklarınızdan) yaratışı ibda eden (başlatan) sonra da iade eden (geri veren) var mıdır?" de "Yaratışı ibda eden ve iade eden Allah'tır. Artık nasıl da ifke (aldatmaca) düşünüyorsunuz? de"

Bakara sûresi 117. âyetinde,

"Bediy'ussemaıati vel'ard ve iz akada emren feinnema yekulü lehu kün feyekûn"

"Semavatı ve arzı ibda edendir. Ve bir emri kaza ettiğinde artık ona 'ol,' buyurur da olur"

Rûm sûresi 11-12 âyetlerinde,

**"Allahü yebdeü'l halka sümme yüıydühü
sümme ileyhi türceunve yevme tekumü's
sa'atü yüblisü'l mücrimun"**

**"Allah ibda eylemiştir mahlûkatı sonra onu
iade eder sonra ona döndürölürsünüz. Ve
'es Saat' ikame olduğunda hüccetleri (delil-
leri) kesildiğinden mücrimler (suçlular) su-
sar"**

İbda': İzhar etmek; bir yerden diğer bir yere çık-
mak; yaratmak; nümunesiz şey yapmak, Cenâb-ı Hakkın
âletsiz, maddesiz, zamansız, mekânsız yaratması ve icâdı
mânâsınadır. Misli gelmemiş bir eser meydana koymak,
icâd. (ibda', ihdâs, ihtirâ, icâd, halk, tekvin kelimeleri
birbirine yakın mânâdadırlar.)

İnşâ: Yapma, vücûda getirme, terkib etme. Bir
şey peyda etmek, yaratma.

İade: Geri vermek, eski haline getirme, mukabili-
ni yapma, karşılığını yapma, avdet ettirmek.

Hz. Yunus Emre bir varidatlarında şöyle buyur-
muştur:

**Onsekiz bin âlemin cümlesi bir içinde,
Kimse yok birden ayrı, söylenir bir içinde.
Cümle bir oldu birler, cümle ona giderler,
Cümle dil onu söyler, her bir tebdil içinde.**

Tekvîr sûresi 7. âyetinde,

"Ve ize'n nüfusü züvvicet"

"Ve nefisler eşleştirildiğinde" buyrulmaktadır.

Allah'ımızın yevm-i kıyamda buyuracağı, **"nefisler birleşin"** beyanı, Allah'ımızın bir nefisten varlıkları halk eylemesi ile bu ilâhî beyanın hükmü gereğince bütün nefislerin gene kendisinde toplanmasını işaret etmektedir.

Günümüzde kozmikçiler denilen gruplar vardır. Kozmik âlem; içinde yaşadığımız bu galaksi sistemlerinin, yıldızların, gezegenlerin bulunduğu boyuttur. Kozmikçiler denilen gruplar bu kozmik âlemi ilâhî âlem olarak kabul etmektedirler. Hâlbuki içinde yaşadığımız bu kozmik âlem Kur'an-ı Kerîm'de; **"esfele safilin"** olarak değerlendirilmektedir. Yani en alt âlemdir. Cennet, cehennem gibi âlemler bu içinde bulunduğumuz kozmik âlemin fevkindedir. Cehennem aşağıdadır denmektedir. Esasta alt-üst diye bir şey yoktur, anlatım için öyle söylenmektedir.

Dünya için yapılan değerlendirmelerde üç boyut konuşulmaktadır, ancak 'sadece üç boyut vardır, başka boyut yoktur' demek doğru olmasa gerekir. **İçinde yaşadığımız bu kozmik âlem dört köşe değildir. Elipse yakın küresel bir şekli vardır.** Bu fezanın bir ucundan uzay gemisine binilip hareket edilirse dönüş yine aynı noktada tamamlanır. Yuvarlak içinde yuvarlaklar; küreler içinde küreler... O hâlde hepsi sonludur. Sonsuz olan ise ilâhî âlemdir. Kur'an'da Rabbimiz bir anlatım yapmıştır. Güneş, ay ve yıldızların insanlar için menziller olduğu işaret buyrulmuştur.

Nitekim Yunus sûresi 5. âyetinde,

"Hüvelleziy ceale's şemse dıyaen ve'l kame-re nuren ve kadderehu menazile lita'lemu adede's siniyne ve'l hısab ma halekallahü zalike illâ bi'l hakk yüfassılü'l ayati likavmin ya'lemun"

"Senelerin adedini ve hesabı bilesiniz diye Güneş'i bir ziya ve Ay'ı bir nur kılan ve 'Hû'ya menziller takdir eden 'Hüve'dir. Allah bunu illâ 'Hakk' ile halk eylemiştir. Bilen bir kavim için âyetleri tafsil eyler" buyrulmaktadır.

Güneş, ay ve yıldızlar zaman menzilleridir. Kozmik

âlemde kaldığımız sürece bu zaman ölçüsündeyiz, bu âlemin dışında ise ölçüler değişiktir.

Bu âlemde cismanî yapı atomlar ve moleküller iledir. Rasat edilen uzay derinliklerinde de aynı yapının olduğu bilinmektedir. Demek ki bu âlemde geçerli olan bir nizam vardır. Ancak ahirette bunların hepsi değişecektir. Çünkü ahiret farklı bir boyuttur.

Esfele safilin denilen bu en alt âlemi ölçü alıp her şeyi ona göre değerlendirmek yanlış olur. Eskiden gökci-simlerine ilâhîlik atfedilirdi. Bugün anlıyoruz ki bunların hepsi Allah'ın nizamında vazifelerini yapmakla meşgul cisimlerdir.

Fiziksel olarak ses dalgaları kaybolmamaktadır; Dünya üzerinde var olan sesler birikmektedir. Peki, bu seslerin bir üst noktası, istiab haddi yok mudur? Bu üst noktaya gelindiğinde ne olacaktır? Bugüne kadar birikmiş bütün seslerin deşarjı, bir çığlık halinde yıkıcı bir ses patlaması olabilir. İnkılâb-ı Kebir'de, bunun olması söz konusudur. Nitekim Hz. Hûd'u yalanlayanların '**Çığlık**' ile helâk edildiği Kur'an'da bildirilmektedir.

İslâm memleketlerinde Kur'an'daki uzay ve yaratılış ile ilgili âyetler tam manası ile araştırılmamaktadır. Türkiye ile birlikte birkaç İslâm devletinin diğer devletlerden yardım alarak uzaya haberleşme uyduları gönder-

dikleri, ancak onun dışında uzay çalışmaları yapmadıkları bilinmektedir.

Gelişmiş lkeler Müslüman olmadıkları hâlde Kur'an-ı Kerîm'i inceleyerek feza ve yaşam ile ilgili bilgi sahibi olmaya çalışırken, İslâm lkelerinin bu konularla ilgilenmemesi enteresandır.

“Ve cümia'ş şemsü ve'l kamerü”

“Ve şems (güneş) ve kamer (ay) cem edildiğinde”

Kıyamet sûresi 9. âyet

DÜNYANIN VE FEZANIN YARATILMASI İLE İLGİLİ İLMÎ ARAŞTIRMALAR VE DENEYLER

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Bugüne kadar dünyanın ve fezanın yaratılması ile ilgili yapılan araştırmalarda, dünyanın ve fezanın yaratılmasının sebebi üzerinde durulmadığı görülmektedir.

Dünyanın yaratılma sebebi bilinmeden ileri doğru yürümenin mânâsı yoktur. Âlemleri yaratan Allah'ımız, Sevgili Peygamberimiz ile yaratılışın mânâsını ve hedefini açıklamıştır. Ancak insanlar bu en önemli konuyu dikkate almamışlardır.

Allah, dünyanın yaratılmasını Âdem ile ifade etmiştir. Allah'ımız kendisindeki hasletleri temaşa etmeyi arzu buyurmuş ve Âdem'i yaratmıştır. Dünya, Allah'ın Âdem tasavvurunun bir parçasıdır. Bütün varlıklar Allah'ın arzusu ileler. İnsanın yaratılmasından murat, Allah'ın çok hususi ve zâti arzularını temâşa etmek istemesindendir.

Feza araştırıldığı zaman dünyada var olan kuvvetlerin dışında da pek çok kuvvetler olduğu görülmektedir.

Atom Altı Parçacıklar (Kuarklar)

Atomdan küçük ve atomu da oluşturan parçacıklardan en çok bilinenleri; proton, elektron ve nötrondur. Yapısı tamamen keşfedilmemiş olanlara ise foton (ışık) bozon, mezon, fermiyon, baryon, graviton... denmektedir. Atomun üstü kadar altının da büyük bir âlem olduğu, parçalana parçalana ardı arkası getirilemeyen parçacıkların tespit edilmesiyle ortaya çıkmıştır.

Filozofların felsefelerinde ilâhî kudreti nasıl ele geçirip kullanabiliriz düşüncesi hâkimdir. Materyalistler de bir yerde dünya hayatını tanrısal bir şekle sokarak onu kullanmak istemektedirler.

Cern Projesi

İngiliz fizikçi Peter Higgs'in 1964 yılında ortaya attığı teori, evrenin oluşumunu açıklamada eksik olan ve maddeye kütesini kazandıran parçacık olarak adlandırılan **"Higgs parçacığı"**nı bulmak olarak özetlenebilir.

İsviçre'nin Cenevre şehrine yapılması düşünülen deneyde, yerin 175 metre altındaki **'Büyük Hadron Çarpıştırıcısı'** (LHC), protonları iki paralel hüzmeye ışık hızının yüzde 99.999 katı hızla çarpıştıracaktır. Böylece evrenin oluşumunu tetikleyen **'Büyük Patlama'** sonrasındaki ortamın yeniden oluşturulması düşünülmektedir.

İnsanlar tabiat dedikleri bu sistemin ilk günden beri var olduğunu düşünmektedirler. **Allah inancında olmadıkları için, Allah'a olan inancı yok etmek üzere kendilerince deliller aramaktadırlar.** Nitekim Cern deneyinin altında da bu niyet vardır. Bu deney tanrı düşüncesini yok etmek için yapılmaktadır. Bu, kıyamet fitnelerinden biridir. 10 Eylül 2008 tarihli Sabah Gazetesi'ndeki haber şöyledir: *'Deney günü beklenirken, dünyaca ünlü fizikçi Stephen Hawking'den ilginç bir açıklama gelmişti. Uzmanların deney sonucunda bulmayı umdukları 'Higgs bozonu' adlı parçacıklara rastlanamayacağını ileri süren Hawking, "İlâhî parçacık olarak adlandırılan bozonun keşfedilemeyeceğine dair iş arkadaşlarımla 100 dolara bahse girdim," demiştir.*

Madde ve maddeyi teşkil eden bir enerji vardır. Fakat bu maddenin mahiyeti bulunamamaktadır. Nasıl oluyor da enerji maddeye dönüşebilmektedir? İnsan varlığı da iki maddenin birleşmesi ile meydana gelmektedir. Doğum olayı buna bir örnektir. Bu, Allah'ın bir düsturudur.

İngiliz fizikçi Peter Higgs enerji yüklü bir parçacığın müdahalesi ile maddenin hayat bulup fiiliyata geçtiğini söylemektedir. Bunu da Higgs Parçacığı olarak adlandırmıştır. Bu parçacığa **'Tanrı Parçacığı'** da denmektedir.

Bu parçacık her maddeye can veren olarak tanrı maddesi olsa gerekir demektelerler. Yapılan araştırmaların amacı Higgs parçacığını yüksek enerji kullanmak sureti ile, yani büyük patlama yapmak sureti ile keşfetmektir. Allah'ımız bu âlemleri “**Kün**” emr-i ilâhîsi ile yaratmıştır. Bugün Allah'ımızın lütfetmiş olduğı Kün emrini araştırmaktadırlar. Allah'ı maddeyi esas alarak bulmaya çalışanlara, “**Bu aklı nereden aldınız**” diye sormak lazımdır.

Higgs parçacığını bulmak belki de mümkün olmayacaktır. Her varlığı, her âlemi, her boyutu nizam ve dengede tutan bir kuvvet vardır. Moleküller, Atomlar, elektronlar, nötronlar ve protonlar ve daha küçük parçacıklar bir cazibe içinde hareket etmektedirler. Bu denge bozulunca patlama olmaktadır. Ancak kimyasal tepkimelerde atomlar ve moleküller başka atomlara ve moleküllere dönüşebilmektedir. Böylece yeni maddeler oluşabilmektedir. Çünkü bunun temelinde insana hayır niyetiyle yapılan çalışmalar vardır. Bu şu demektir; maddenin kendine ait bir gücü yoktur. Maddelere hükmeden bir kuvvet vardır. Buna cazibe kuvveti denir.

Fezadaki tüm varlıklar, kendilerine lütfedilen cazibe gücüyle ayakta dururlar. Ne var ki, eğer bir başka etki, yani dönme hareketinden kaynaklanan merkezkaç kuvveti ile dengelenmeseydi tüm madde evreni dağılırdı. Bu dengeyi temin etmek için tüm maddi varlıklar, sonu

gelmez bir dönme hareketini devam ettirir dururlar. Elektron, atom çekirdeği etrafında, güneş samanyolu etrafında aralıksız dönmektedir. Eğer cazibe olmasaydı hareket eden bir cisim evrenin sonsuzluğuna fırlar kaybolurdu.

Atomlardaki bu hareket Allah'ın arzusunda olan bir tatbikattır. Allah cazibesini çektiğinde bütün âlemler şirazesinden çıkarak hercü merc olacaktır. Böylelikle yıldızlar dökülecek, güneş dürülecek, dağlar toz halinde ufalanıp savrulacaktır.

İkinci Kün emri, birinci "**Kün**" emrini ref ederek varlık âleminin deforme olmasına ve dolayısıyla her şeyin asliyetine kalbolmasına neden olacaktır. Maddedeki ruhu Allah "**Kün**" emri ile çektimi madde kendisini muhafaza edemez. Nitekim ölüm hali ile insan varlığından da ruh çıktımı beden bir hükmü kalmaz.

*Avrupa Nükleer Araştırmalar Merkezi'nin yürüttüğü **Cern Projesi**'nin amacı tanrısal güç elde etmek olarak açıklanabilir. Kişiler bu gücü elde etmek istemektedirler. Burada garip olan husus şudur: İnsanlar kendi varlıklarını Allah'ın varlığından ayrı olarak değerlendirdiklerinden, Allah'tan ayrı olarak bir güç elde etmek ve onu kullanmak yanılgısı içerisinde dirler. Hâlbuki kişi Allah'tan ayrı bir varlık değildir. O zaman bu güç nasıl elde edilebilir? Tevhid anlayışından uzak olan bu anlayış münakaşa doğurmaktadır.*

Hz. Süleyman, "**Ey ileri gelenler! Onlar bana teslim olmadan önce hanginiz bana onun (Belkıs'ın) tahtını getirebilir?**" buyurduğunda yanında kitaptan bilgisi olan Asaf bin Berhiya, "**Ben onu sana gözünü kırpmadan önce getiririm**" (Neml 40) dedi ve getirdi.

Buradaki tatbikatta bir hususiyet olsa gerekir. Belkıs'ın tahtının bu kadar kısa sürede Yemen'den Kudüs'e getirilmesi, Asaf'ın enerjiyi maddeye dönüştürmesi ile mümkün olsa gerekir ki, bu da düşünce gücünü kullandığını göstermektedir. Nitekim Hz. İsa'nın, "**Bu gördüğünüz mabedi yıkacağım ve üç günde elle kurulmamış başka bir tapınak yapacağım**" buyurması aynı sırrın kendisinde mevcut olduğunu göstermektedir.

Hz. İsa ismine feyz veren Hz. Süreyya ise, "**Yoğu var eyler Kün emrim, cümle tâbidir bana**" buyurarak, "**Kün**" emr-i mucibince tatbikat yaptığını işaret etmektedir. Elbette bütün bu tatbikatlar Allah'ın arzu-yu ilâhîsi içerisinde cereyan etmektedir.

Einstein madde ve atom ile ilgili çalışmalarda çok dikkatli olunması gerektiğini söylemiştir. Çünkü ipin ucu kaçırıldığı takdirde insan müdahalesi ile oluşabilecek bir 'boyut yırtılması' sonucunda başka bir boyuttan bu boyuta birtakım varlıkların gelebileceği gibi bir durum ortaya çıkabilir. Kıyamete yakın zuhur edecek olan **Yecüc-**

Mecûc denilen varlıklar acaba bunlar olabilir mi diye düşünölmelidir. Allah'ın nizamını bozma durumu olursa tekrar nizama dönmek mümkün olmayabilir.

Peygamberlerin getirdiğı ilâhî nizam ile dünya fikriyatı arasında bir çatışma olduğı görölmektedir. İnsanlık velâyetin önemini anlamamakta direnmektedir. Gerçeğı aramak isteyenler de filozoflardan medet ummaktadır. Kişiler velâyeti dünyaya ait olarak düşünmekte ve *‘maddeyi nasıl kontrol ediyorsak onu da kontrol edebiliriz’* demektedirler.

İnkılâb-ı Kebir arzusunun zuhur etmesi ile gerek bugünkü uzay araştırma merkezlerinin tetkiki ve edinmiş oldukları bilgilerde, gerekse bizim güneş sistemimiz içerisinde ve fezanın her yerinde normalin dışında birçok alışılmadık durumların müşahede edildiğı görölmektedir.

Fezanın da tıpkı insan hayatı gibi doğması, yaşaması ve âkıbet-i ilâhîyeye teslim olması hususu dikkatli bir şekilde incelenmelidir. Esfele sâfilin bir bütündür. Herhangi bir tarafta bir şeyin olması bu bütünlüğü bozacak mahiyette görölmektedir. O halde dünya ve feza için her hususta düşünüp karar verirken, Allah'ımızın bu ilâhî program ve prensiplerini düşünerek karar vermek yerinde olur.

Bugün Cern deneyindeki niyetlerden birisi de so-

nu geldiği düşünölen bu dünyadan uzaya kaçmaktır. Halbuki İnkılâb-ı Kebir ile bütün feza değışime uğrayacaktır. Uzayda dünya yaşamından başka yaşamların da olduğu muhakkaktır. Ancak oradaki yaşamlar dünyadaki gibi değildir. Oranın yaşamları bambaşkadır. Yani buradan kaçalım da başka bir gezegen bulalım fikriyatı hayaldir. Çünkü her gezegendeki yaşam bambaşka olsa gerektir.

İnsan yapısında ve varlığında İnkılâb-ı Kebir ile bir değışme olması lâzımdır. Yani İnkılâb-ı Kebir'den sonrakı ebedi hayatı yaşamak için şartlar değışecektir. Esfele sâfilindeki yaşam şartları ile ebedi hayattaki yaşam şartları değışiktir. İlâhî âlemdeki bedenlerde sistemler çok daha farklı olacaktır. Cern projesi'nde ise, insanlar enerjinin maddeye maddenin de enerjiye dönüşebilmesi ile uzay-zaman sınırlarından kurtulmayı beklemekte ve bunu da Allah'ın arzusuna muhalif olmak düşüncesi içerisinde yapmaktadırlar. Bu, Allah'lık iddiasında bulunmaktır ki, makbul olmasa gerektir.

Bugün ilmî gelişmelerin neticesi olarak insanların tanrılık iddia eder bir duruma geldikleri görölmektedir. Bunun neticesi olarak insanların Allah'a karşı gelmek amacı taşıyan birtakım teknik gelişme ve deneyler ile uğraşmaktadır. Ancak insanlar araştırarak buldukları şeyleri insanların hayrına kullanmak yerine, diğer insanlara karşı üstünlük kurmak ve kendilerini onların fevkinde bir

efendi, başkalarını da köle yapmak niyeti taşımaktadırlar. Bu düşüncelerin insanların hayrına olmadığı görülmektedir. Bu hâl aynı zamanda Allah'ın nizamına uymamaktadır.

Sevgili Peygamberimiz; **"Bir söz ki Kur'an'a uygun ve insanların hayrınadır, o benim sözümdür,"** buyurarak insanların hayrına olan işlere rağbet gösterilmesi gerektiğini işaret etmişlerdir.

Tatbikata koyulmak istenen bir işteki gaye ve maksat çok önemlidir. Nitekim maneviyatta da geçerli olan şeyin tatbikattan ziyade **"iman"** olduğu bilinmektedir. İman doğru olmayınca tatbikatın da bir mânâsı kalmaz.

Dünya bir program ile yaratılmıştır. Bu program ile nizamında yürümektedir. Hz. Muhammed (s.a.v) ve Kur'an gelecekte haber vermiştir. O halde bu bir programdır. Ancak bu âlemlerin fevkindeki âlemlerde tatbikat ve program nedir? Bunu bilmiyoruz. **O âlemlerde dünyevî varlıkların fevkinde olan varlıklar da olabilir. Bu varlık âleminin fevkinde daha nice tatbikatlar da olabilir.** Onun için Allah'ın yaratmasını tahdit edemeyiz.

Geçmiş devirlerde 'tanrı' denilerek tapılan kuvvetler aslında tabiat olaylarıdır. Bugün de bilim adamları tabiat dışında bir kuvvetin tabiata müdahale etmediği

görüştünderler. Bazı şeyler var ki, bizzat Allah müdahale etmektedir. Örneğin maneviyat için böyledir. Tabiat otomatiğe bağlanmış gibi görünmektedir. Yani nizam kurulmuş ve otomatik olarak işlemektedir. Toprağa düşen tohum yeşeriyor, dikilen fidan büyüyor vs... Bu, Allah'ın tabiat için olan nizamıdır. Bilim, otomatiğe bağlanmış gibi görünen bu sistemi, Allah'tan bağımsız olarak çalışan bir sistem olarak görmektedir. Hâlbuki Allah, bu sistemdeki enerjisini çekse tabiat denilen sistem dağılır gider.

Allah'ımız esfele sâfilin âlemini '**İnsan**'a nazire olarak, yani insanı esas alarak yaratmıştır. O halde her galakside ve her güneş sisteminde ruh ve enerji vardır. Bu enerji nedir? denirse, "**cazibe**"dir. İnkılâb-ı Kebir, kıyametten başka bir şeydir; esfele sâfilin denilen bu kozmik âlemin sonudur.

Vakıa sûresi 6. âyetinde,

"Fekanet hebaen münbessen"

"Böylece toz halinde dağıldığı zaman" buyrulmaktadır.

Bu âyetin bir manası da şöyle olsa gerekir: Her varlığı nizamda tutan cazibe kuvvetini Allah geri çekmektedir. O zaman her zerre, her atom, her varlık tamamen dağılmaktadır.

Hız. Muhammed (s.a.v) âlemlerdeki her varlığı Allah'ın düsturuna tâbi olmaları hususunda uyarmak için irsal olunmuştur. İnkılâb-ı Kebir sadece dünyayı değil bütün âlemleri kapsamaktadır. İnkılâb-ı Kebir'in ana fikri şudur: **Allah bütün varlıkları insana nazire olarak halkettiğine göre, âlemler başladığı gibi nihayet bulacaktır.**

Buruc sûresi 13. âyetinde,

"İnnehu hüve yübdiu ve yüid"

"Hüve'dir ibda eden (yaratan) ve iade (avdet ettiren) eden" buyrulmaktadır.

Enfüsi Mânâda Kıyamet

Bakara sûresi 144. âyetinde,

"Ve haysü ma kuntum fevellü vucuhekum şatrahı"

"Nerede olursanız olun vecihlerinizi Hû'nun tarafına yöneltiniz" buyrulmaktadır.

Bakara sûresi 203. âyetinde ise,

"...Va'lemû enneküm ileyhi tuhşerun"

"Biliniz ki Hû'ya haşrolacaksınız" buyrulmaktadır.

O halde **Hû**'nun açıldığı bir gönül noktası ile mü-laki olan zaten **Hû**'ya haşrolmuş, **Hû**'ya dönmüş demektir ki, enfusi mânâda o kişinin kıyameti kopmuş demektir.

On Sekiz Bin Âlem

On sekiz bin âlemden murat nedir? Sevgili Efendimiz miracında **esfele safilin** âleminde bu âlemin nihayete erdiği '**sidretü'l münteha**'ya gelinceye kadar olan uzaklığı tarif ederken, bunun muazzam bir mesafe olduğunu izah etmiş; sidretü'l münteha'dan sonrası için ise bir karşılaştırma yapmanın kabil-i kıyas olmadığını, bunun için bir kelimenin mevcut bulunmadığını bildirmişlerdir. On sekiz bin âlem ifadesi, Allah'ımızın kendi varlığından teşkilatlandığı âlemlerin namütenahi olduğuna işaretendir.

Allah'ımızın esfele sefilin âleminin dışında da namütenahi âlemlerinin olduğu muhakkaktır. Allah'ımız insan varlığını teşkilatlandırırken âlemlerden âlemlere tenezzül ile, bir oluştan başka bir oluşa tahvil ederek meydana getirmektedir.

İnkılâb-ı Kebir evvela kalplerin değişmesinden kaynaklanmaktadır. Çünkü inkılap '**kalp**' kökünden gelmektedir. **İnkılâb-ı Kebir, Allah'ın bir arzusundan diğer bir arzusuna tebdil olunmaktır**, yani bu âlem yeni bir hâle ve şekle kalbolmaktadır.

KIYAMET İLE İLGİLİ BAZI ÂYET VE HADİSLER

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Lillâhil Vahidil Kahhar

İnkılâb-ı Kebir'de Hz. İsa, Mehdi gibi isimlerin hakikati meydana çıkar. Çünkü o isimlerden görünenin Allah olduğu idrakine varılır. "**Lillâhil Vahidil Kahhar**" zuhur ettiğinde zaten isimler ve sıfatlar kalmaz. Hâlâ İsa gelecek, Mehdi gelecek diye beklemek sıfatlara takılıp kalmaktır. **Hâlbuki o gün Allah'ın zâtîyeti zuhur edecek ve insan kendi varlığının da Allah'a ait olduğunun idrakine varacaktır.** Zaten İnkılâb-ı Kebir'de ilk yaratıldığımız hâle iade edileceğimize ve ilk yaratan da Allah olduğuna göre, tüm varlıkların Allah'tan hâsıl olduğu hakikatine varılacaktır.

Bir ağaç yapraklarını döker ve bir dönem sonra tekrar yeşillenir. Dünyadaki yaşam da devir devirdir. Yani bir Med-Cezir (gel-git) olayı vardır. İnsan bedeninde de yenilenme vardır. Geçmiş peygamberler zamanında bazı kavimler için kıyametler zuhur etmiştir. Ancak İnkılâb-ı Kebir'de büyük bir tebeddülât (değişim) söz konusudur. Burada eski nizamın devamı yoktur. Eski nizamla

hiçbir ilgisi olmayan yepyeni bir sistemin kurulması söz konusu olsa gerektir.

İbrahim sûresi 48. âyetinde,

"Yevme tübeddelü'l ardu ğayre'l ardı ve's semavatü ve berezu lillahi'l vahıd'i'l kahhar"

"Bir gün ki 'el Arz' 'el Arz'ın gayrine tebeddül edilir ve semavat da ve lillâhil vahidil kahhar bariz hale gelir" buyrulmaktadır.

Bu âyet İnkılâb-ı Kebir'i anlatmaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de Beyan Olunan Helâk Edilmiş Kavimler

En'am sûresi 6. âyetinde,

"Elem yerev kem ehlekna min kablihim min karnin mekkennahüm fiyl'ardı ma lem nümekkin leküm ve erselnessemae aleyhim midraren ve ce'alnel'enhare tecriy min tah-tihim feehleknahüm bizünubihim ve enşe'na min ba'dihim karnen aheriyne"

"Kendilerinden önce (nice) nesilleri helâk ettiğimizi görmediler mi? Biz onlara size

vermediğimiz imkânları vermiş, semâdan üzerlerine bol bol yağmurlar göndermiş, altlarından akan nehirler kılmıştık. Fakat günâhlarından ötürü onları helâk ettik ve onlardan sonra başkalarından bir nesil inşa eyledik." buyrulmaktadır.

Kamer sûresi 9-15. âyetlerinde,

"Kezzebet kablehüm kavmü nuhın fekezzebu abdena ve kalu mecnunün ve'zdücir fedea rabbehu enniy mağlubün fentasır fefetehna ebvabe's semai bimain münhemirin Ve feccerne'l arda uyunen felteka'l maü ala emrin kad kudir ve hamelnahü ala zati elvahın ve düsürin tecriy biayünina cezaen lîmen kâne küfir ve lekad tereknaha ayeten feheli min müddekir"

"Onlardan önce Nuh kavmi tekzib etti. Artık tekzib ettiler kulumuzu ve "mecnundur" dediler. Ve (Nuh davetten vazgeçmeye zorlandı) Artık dua etti Rabbine: "*Ben mağlubum, artık yardım eyle*" Böylece göğün kapılarını dökülen suya açtık Ve arzda gözeleler fışkırttık ve (her iki taraftan gelen) su takdir edilmiş bir emir üzre birleşti. Biz Hû'yu levha halindeki tahtalar ve çivilerle

**(yapılmış gemiye) bindirdik ki (gemi) göz-
lerimizin önünde akıp gidiyordu. Kâfiri
olunana bir karşılık olarak. Andolsun onu
bir âyet olarak bıraktık. Artık yok mu ibret
alıp düşünen?"** buyrulmaktadır.

Bu tatbikatların Allah'ın ilâhî tertibi ve programı içinde düşünülmesi lâzımdır. Ancak son zamanlarda hakikatler çarpıtılarak bunlara tabiat olaylarının sebep olduğu iddia edilmektedir. Geçmiş kavimlerin izleri ortadan kalktığı hâlde ibret olması için onlardan bazı işaretlerin kaldığı bilinmektedir. Acaba tabiat mı bu kalıntıları ibret olarak bırakmıştır?

Yecüc Mecüc

Enbiya sûresi 96. âyetinde,

***"Hatta iza fütihat ye'cucü ve me'cucü ve
hüm min külli hadebin yensilune"***

**"Ta ki Yecüc ve Mecüc açılıp da onlar her
tepeden doğup geldiklerinde..."** buyrulmaktadır.

Yecüc Mecüc zamanımızdaki kısır düşünceler olabilir. **Uzaydan geldiği iddia edilen varlıkların canlı robotlar olduğu da düşünülebilir.**

Elmalılı tefsirinde 18/94 âyetinin tefsirinde Ebu Hayan der ki: *‘Bunların sayı ve şekilleri hakkındaki sözlerin hiçbirisi sahih haber değildir. Kısaca Yecüc ve Mecüc vaktiyle bir veya iki kavmin özel ismi olsa da doğrusu İslâm dininde herkesin bildiği mânâ şudur: Aslı ve soyu belirsiz, din ve millet tanımaz karma bir topluluktur ki, çıkmaları kıyamet alâmetlerindendir, yeryüzünü bozacaklardır.’*

Karadelik

Allah'ın nizamında tayyip de vardır necis de vardır. Ancak necis olan tayyibe tahvil olarak nizam içinde devam eder. Fezada da bozulmuş ve ömürleri tükenmiş seyyarelerin kara delik tarafından yutulması ve enerjiye dönüşmesi tatbikatı vardır. Daha sonra bu enerji başka bir boyutta ve zamanda tekrar maddeye dönüşerek yeni seyyareleri meydana getirmektedir.

Galaksilerin ortasında parlak olarak görünen büyük enerji nedir? Galaksilerin etrafında dönen sayılamayacak kadar çok yıldızlar çok uzun bir zaman içinde galaksinin merkezine doğru akmaktadır. Merkezde toplanan bu seyyareler yaşlanmış ve enerjileri de bitmek üzeredir. Bunlar galaksinin merkezindeki karadelik tarafından yutularak enerjiye dönüştürülürler.

İnsanlar da doğar, yaşar ve ölürler; yeni doğanlar

hayatı devam ettirir. Bu tatbikatın son bulması İnkılâb-ı Kebir'dir.

Bu olaylar fezada da doğum, yaşam, ölüm nizamının meriyette olduğunu ispat etmektedir. Nitekim âyette **"Küllü nefsin zaikatül mevt / Her nefis ölümü tadacaktır (imtihan edecektir)"** (Al-i İmrân 185) buyrulmaktadır.

Allah her varlığa bir hayat ve enerji sunmaktadır. Sonra yaşlanma ve ölüm onları yakalar. Sıfat olan varlıklarda bu değişim devamdadır. Sevgili Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır: **"Bana günler sunuldu. Cuma gününü gördüm; onun güzelliği ve nuru hoşuma gitti. Orada siyah bir nokta şeklinde bir şey gördüm. "Bu nedir?" diye sordum. "Kıyamet onun içinde kopacaktır" denildi."** (Abdurrezzak San'ani, Musannef, III/256, no, 5559, 5560)

Vakıa sûresi 75-76. âyetlerinde,

"Felâ uksimü bimevakı'inn nücumi ve innehu lekasemün lev ta'lemüne azıymün"

"Hayır kasem (yemin) ederim nücunun (yıldızların) mevkilerine, muhakkak ki o, bilseniz, ne azim bir kasemdir" buyrulmaktadır.

Şura sûresi 29. âyetinde,

"Ve min ayatihi halku's semavati ve'l ardı ve ma besse fiyhima min dabbah ve hüve ala cem'ihim iza yeşaü kadiyr"

"Semavatın ve arzın yaratılışı ve oralarda her canlıyı yaratıp üretmesi de Hû'nun âyetlerindendir. Ve Hüve dilediğinde onları cem etmeye (toplamaya) Kadîrdir" buyrulmaktadır.

Semavat ve arzda canlılar (dabbe) yaratması **Hû**'nun âyetlerindendir. Âyette '**Hû**' buyrulmaktadır. Yani 'yaratıp meydana getirme, icad etme' Hû'ya aittir. Hüve'den başka bir varlık olmadığına göre, bütün bu tatbikatı kendisine ait isimlerle yapmaktadır.

Âyette '**dilediğinde**' buyrulmaktadır. Yani arzu Hû'ya aittir. Hû yaratıp meydana getiriyor ve dilediğinde cem etmesi de hususiyede ve gizlidir. **Hû'yu hiç bir isim bilmemektedir. Hû nasıl gizli ise İnkılâb-ı Kebir de gizlidir.** Musavvir'inde tasarlayıp meydana getirdiğini bir program olarak bildirmektedir. Hû, kendi arzusu olup onu bildirmiyor. Hû, kendi zevkine ve neşesine bağlıdır. Hû, her programın üzerindedir. Bütün varlıklar bir program dahilinde yürür; ancak neyi ne zaman yaratacağını ancak **Hüve** bilir.

Rahman sûresi 33. âyetinde,

**"Ya ma'shere'l cinni ve ve'l insi inisteta'tüm
en tenfüzu min aktari's semavati ve'l ardi
fenfüzu lâ tenfizüne illa bisultan"**

**"Ey cin ve ins topluluğu, Semâvat ve arzın
kuturlarına (taraflarına) nüfuz etmeye gü-
cünüz yeterse haydi nüfuz edin. Ancak
Sultan ile nüfuz edersiniz"** buyrulmaktadır.

Âyette zikredilen "**Sultan**" noktası her zaman için Zamanın Sahibi olan gönül noktasıdır. Onu tasdik, ilâhî makamları, yani ilâhî âlemleri geçmeye vesiledir. Onların hakikatini idrak ancak yakınlık verdiği gönülle, yani '**Sultan**' ile mümkündür. Sultan, Allah'ın gizli bir kelimesidir ki, o şifre ile idrak mümkündür. Dünya baki değildir. Hz. İbrahim; "**Ben batanlara muhabbet eylemem**" buyurmuştur. Dünya da batanlar arasındadır; o hâlde zâtîyet-i ilâhîye esastır.

Duhan sûresi 10. ve 11. âyetlerinde

**"Fertekıb yevme te'tiy's sema'ü bidühanin
mübiynin yağşe'n nas haza azabün eliyim"**

**"Sema'nın bir duhân-ı mübin (apaçık bir
duman) getirdiği günü gözetle ki, nâsı kap-
lar. Azab-ı elîmdir bu."** buyrulmaktadır.

Bu âyet zamanımızdaki hava kirliliği olayını da işaret etmektedir. Hz. Ali'den şöyle nakledilmiştir: **"Kıyametten önce gökten gelecek bir dumandır. Kâfirlerin kulaklarına girecek ta ki her birinin başı püryan olmuş (sarhoş olmuş) başı dönecek, mümine de ondan zükkam (nezle) gibi bir hâl gelecek ve bütün yeryüzü içinde ocak yakılmış fakat bacası yok bir eve dönecek."**

Bu âyet-i kerimenin enfusi manası ise şöyle ifade edilebilir; dumandan murat, şehvet ve gaflet zulmetleri ile kalp gözleri görmez olur. Yani o duman o kimselerin kalp gözünü kapatır da, onlar hakikat-i ilâhîyeyi görmezler. İman sahipleri hakikat-i ilâhîyeyi görenlerdir.

Peygamber Efendimiz (s.a.v) **"Kıyametin yaklaşması alâmetleri şunlardır: Zaman birimleri birbirine yakın olur.(Yıllar ay, aylar gün, günler de saat gibi hızla geçer.) Allah'a kulluk ve hayır amel-leri eksilir. Kalblere şiddetli cimrilik atılıp yerleştirilir. Birçok fitneler meydana gelir ve herc-ü merc çoğalır"** buyurdu. Sahâbiler: **Ya Resûlallah o herc-ü merc nedir?** Diye sordular. Resûlullah da iki kere, **"Öldürme, öldürme!"** buyurdu. (Buhari)

I. Dünya Savaşı 1914-18, II. Dünya Savaşı ise 1939-45 tarihleri arasında olmuştur. Bundan sonra dünya savaşları olur mu bilinmez, takdire bağlıdır. Ancak ge-

çen iki büyük dünya savaşına rağmen insanların beklediği gibi bir kıyamet olmamıştır.

*Huzeyfe İbnu'l Yeman: İnsanlar Resûlullah'a (geleceğe ait) hayırdan sorarlardı. Ben de (İslâm Ümmeti'ne gelecek) şerden - o şerrin bana erişmesinden korkarak sorardım. Bu endişe ile bir keresinde: **Ya Resûlullah! Biz vaktiyle cahiliyet devrinde şirk ve küfür içinde idik. Sonra Allah bize şu büyük İslâm hayrını getirdi. Bu hayır ve saadetten sonra gelecek bir şer ve fitne var mıdır?** diye sordum. Resûlullah: "**Evet vardır**" buyurdu. Ben: "**Ya Resûlullah! Bu karışıklık devrinden sonra da yine bir şer ve fesad devri gelecek midir?**" dedim. Resûlullah: "**Evet gelecektir. O devirde birtakım davetçiler halkı cehennem kapıları üzerine çağıracaklar. Her kim onların davetine icabet ederse, onu cehenneme atacaklar**" buyurdu. Ben: "**Ya Resûlullah bu davetçileri bize vafsetseniz?**" dedim. Resûlullah: "**Onlar bizim milletimizden insanlardır. Bizim dillerimizle konuşurlar.** (Hâlbuki gönüllerinde hayırdan eser yoktur.) buyurdu. Ben: "**Ya Resûlullah o devir bana yetişirse (yani ben o devirde yaşarsam) nasıl hareket etmemi emredersiniz?**" dedim. Resûlullah: "**İslâm cemaatine mutabaat et ve onların imamına itaat et**" buyurdu.*

*Harise ibnu Vehb'den rivayet edilen: Ben Resûlullah'tan işittim şöyle buyurdu: "**Sadakalarınızı veriniz.***

Zira insanlar üzerine ilerde öyle bir zaman gelecek ki, o sırada kişi, sadakasıyla dolaşır da onu kabul edecek bir kimse bulamaz" (Buhari)

"Fitne zamanında ibadet, bana hicret etmek gibidir" (Müslim)

"Kıyamet ancak halkın şerlileri üzerine kopacaktır" (Müslim)

Benim ümmetimden bir grup Allah'ın emri gelinceye kadar hak üzerine üstün olarak devam edecek, onlara muhalefet edenler kendilerine zarar veremeyecektir. Nihayet onlar bu hâlde iken kıyamet kendilerine gelecektir" (Ebu Davud)

"Evet, sonra Allah misk kokusu gibi bir koku gönderecek, temâsı ipeğin temâsı gibi olacak. Ama kalbinde tane ağırlığı iman olan hiçbir kimseyi bırakmayıp öldürecek. Sonra insanların kötöleri kalacak, kıyamet onların üzerine kopacaktır. (Abdullah bin Amr)

"Benim şu ümmetim, merhamet edilmiş bir ümmettir. Ona ahirette azap yoktur. Onun dünyada azabı, fitneler, zelzeleler ve birbirlerini öldürmeleridir."

İbn-i Abbas, Hz. Peygamberimizin şöyle buyurdu-

ğunu rivayet etmiştir: "**Ümmetimin bozulduğu bir sırada kim sünnetime sarılırsa ona yüz şehid sevabı vardır.**" (Beyhaki, Taberani)

"Bid'atler, yanlışlıklar, hatalar, günahlar baş gösterdiği ve ümmetimden sonrakiler evvelkilere lânet okuduğu zaman, her kimde bir bilgi varsa onu hemen neşretsin; çünkü o günde ilmi ve bilgiyi gizleyen Muhammed'e (s.a.v) Allah'ın indirdiğini gizleyen gibidir."

"Her kim bir bilgiyi bilir de onu gizlerse Allah kıyamet günü ona ateşten bir gem verir."

Mahşer Meydanı

Allah'ımız esfele sâfilin olan varlık âlemini İnkılâb-ı Kebir'de hiçbir çukurun ve tümseğin olmadığı dümdüz bir alan haline getirdiğinde, halkettiği bütün varlıkları burada toplayacak ve '**Mahkeme-i Kübra**'sını kuracaktır. Bu tatbikattan sonra ebedi yaşam başlayacaktır.

Taha Sûresi 105-107. âyetlerinde:

**"Ve yes'eluneke anî'l cibali fekul yensifüha
rabbiy nesfen Feyezerüha ka'an safsafen La
tera fiyha ıvecen ve la emten"**

"Ve sana dağları sorarlar. Artık "Rabbim onları toz halinde savurur," de. Artık yerlerini çıplak bir düzlük olarak bırakırız. Ne bir kıvrım görürsün orada ne de bir yükselti" buyrulmaktadır.

Bir anlatımda kıyamet, kanatlarını iki yana açmış bir Tavus Kuşu'nun kanatlarını kapatarak bir çizgiye getirmesi gibi tasvir edilmiştir. Bütün seyyarelerin kıyamette tek bir düzlem üzerinde birleşerek mahşer meydanını meydana getireceği de söz konusu olabilir.

Bakara sûresi 29. âyetinde,

"Hüvelleziy halaka leküm ma fiyl'ardı cemiy'an sümmesteva ilessemai fesevvahünne seb'a semavatın ve hüve biküllü şey'in aliyem."

"Arz'dakilerin hepsini sizin için halk eden sonra 'Semâ'ya istiva eden ve onu yedi semalar olarak tesviye eden 'Hüve'dir. Ve 'Hüve' her şeyi bilendir" buyrulmaktadır.

Âyette, "**yedi semavat**"tan bahsedilmektedir. Bu feza gibi yedi fezanın varlığından haber veriliyorsa, bu "**Azamet-i İlâhiye**" karşısında insanın, "**Ya Rabbi sen kendini övdüğün gibisin**" hadis-i şerifine iştirak etmesi düşünülemez.

Allah'ın nâmütenâhi âlemlerinde nokta mesabesinde bile olmayan **‘İnsan’** varlığında kendini zikretmesi karşısında insan şükretmekten bile âcizdir. Allah'ın bir gönülde açılması ise en büyük lütuftur.

Hz. Hamza'nın Mekkeli putperestlere; "**Allah dört duvar arasına sığmayacak kadar yücedir**" sözü ne kadar anlamlıdır. Bugünkü terakkide, Allah'ın kendisini tarif ettiğinin dışında bir tarif kabul etmek mümkün görülmemektedir.

Âyetle bahsedilen, **‘yedi semâ’**nın İnkılâb-ı Kebir’de birleşerek sonsuz bir alanı meydana getireceğini düşünmek de olasıdır. Mahşer meydanı bugünkü akıl ve tahayyülümüzün çok ötesinde sonsuz ve azim bir tatbikat olsa gerektir. "**Lillahil Vahidil Kahhar**" tatbikatına gidilirken, Allah hiçbir şeyle tahdit edilemez.

Yaratılmış her varlık Allah'ın arzusu doğrultusunda hareket etmektedir. Yoksa Allah'ın düşüncesi varlıkların hareketine tâbi değildir. Allah'ın vahdaniyeti söz konusu olduğunda hiçbir kayıt koyulamaz. Allah'ın arzusu her şey üzerine galiptir. **Cennet ve cehennem ebediliği bile ancak ve ancak Rabbimizin arzusu dâhilindedir.** Bu husus Kur'an'da; "**Rabbinin dilemesi hariç**" (Hûd 107-108) âyetlerinde işaret buyrulmuştur.

Allah'ın arzu ettiği nizamı insan, Allah'a karşı kullanamaz. Allah, hiçbir şeyle icbar edilemez ve Allah'a hiçbir şey nispet edilemez.

ZAMANIN FİTNESİ İNSANIN BOZULMASI

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Sonsuz ilâhî kudret sahibi olan Allah'ımızın lütfettiği iman, bir enerji olarak da düşünülebilir. İnsanların bu enerjiye olan ünsiyeti farklı şekillerde olabilir. Bu enerjinin insanda az veya çok olması o kişinin iman derecesi ile alâkalıdır. İbadet ve zikir bu enerji ile olan münasebeti artırır. Kıyamette zuhur edecek olan fitnelerden insan, Allah'ın kendisine lütfettiği bu iman enerjisini muhafaza ederek korunabilir. Kıyamet zamanında iman şarttır denilmesi ve bu konuya önemle değinilmesindeki hususiyetlerden birisi de budur.

Kıyamet zamanında hassaten fitnelere dikkat çekilmiştir. Çünkü kıyamet zamanında maddi yaşam ağırlık kazanırken, manevî anlayış ikinci plana atılmıştır. Hâlbuki insan manevî gelişmesinde bir nebze rızıklanmak için dünyaya gönderilmiştir.

Dünyanın gelişmesi ve yaşam ile ilgili birçok film çekilmiştir. Bunlardan '**Kehânet**' adı verilen bir sinema filminde elli yıl evvel bir çocuğun sayılarla belirttiği kehânetlerin ortaya çıkması ile ilgili olarak başlayan film

daha sonra, hayat bir tesadüf müdür? Yoksa planlı bir yaşam sistemi midir? Kader diye birşey var mıdır? Yoksa her şey şans eseri midir? Sorularına cevap arayarak devam etmektedir.

Bu filmde uzaydan gelen varlıklar güneşin patlaması neticesi dünyanın yok olmasına yakın seçtikleri oğlan ve kız çocuğunu bir başka gezegene götürmektedirler. Filmde bu çocukların o gezegenin Âdem ve Havva'sı olduğu imajı verilmek istenmektedir. Peki, o gezegenin de yok olmayacağı nereden bilinmektedir. Acaba bu düzeni kendileri mi idare etmektedirler? Eğer öyle ise dünyanın ve âlemlerin kıyametini durdurabilecekler midir?

Bütün çalışmaların Allah'ın nizamına itiraz gayretlerinden doğduğu görülmektedir. Dikkat edilirse son zamanda devamlı olarak hep buna benzer konular işlenmektedir. Yani her şeyin madde ile kaim olduğu gösterilmek istenmektedir.

Şüphesiz fitne insanlar için bir imtihandır. Hz. Ömer: "*Allah'ım, fitnelerden sana sığınırım,*" diyen birine **"Rabbin sana mal ve evlât vermesini istemiyor musun?"** buyurmuştur.

Enfal sûresi 28. âyette,

***"Valemu ennema emvalüküm ve evladüküm
fitnetün ve ennallahe indehu ecrün azıym"***

"Ve bilin ki mallarınız ve evlâtlarınız bir fitnedir ve muhakkak ki Allah indindendir ecr-i azîm" buyrulmaktadır.

Fitne tamamen şer midir? Fitne, insanın isyankârlığını olduğu kadar sabır ve metanetini de ortaya koyan, sonuçta Allah'ın mükâfatına nail olma fırsatı veren bir imtihan şeklinde düşünülebilir. Yani fitne, Allah tarafından kullara yöneltilen bir imtihan olabilir.

Hadis-i şerifte; **"Fitne çıkarmayınız; söz ile çıkarılan fitne kılıç ile olan fitne gibidir. Zalimler ve facirler tarafından yapılan milleti çekiştirmekten yalan ve iftira söylemekten hâsıl olan fitne, kılıç ile yapılan fitneden daha zararlıdır"** buyrulmuştur.

Fitne zamanında ümmetin imamına icabet etmek icap eder. Hakk yolunda olan kimse, fitneciler arasına karışmamalıdır. Fitnelere karışmayan, fitneye yakalanıp da sabreden saadettendir.

Cemiyet arasında fitne çıkarıldığı zaman birlik ve beraberlik ortadan kalkar. İnsanlar kamplara bölünürler. O hâle gelir ki kardeş kardeşe, baba evlâdına düşman olur. Bu hâl devletin de sarsılmasına sebep olur.

Bakara sûresi 217. âyetinde,

"Vel fitnetü ekberü minelkatli"

"Fitne çıkarmak ise öldürmekten daha büyük (günah) tır" buyrulmaktadır.

Fitne çıkartanlar, insanları isyana teşvik edenler âyetlerde ve hadis-i şeriflerde belirtilen fitne vebalini yüklenmiş olurlar. Aslında Kur'an'a göre insan, inkârcılık, münafıklık gibi kötü davranışları sebebiyle kendi kendisinin de fitnesi olabilir.

İslâm tarihinde ilk büyük dini ve siyasi fitnenin Hz. Osman zamanında çıktığı söylenmektedir. İslâm bir ümmet iken birçok fırkaya bölünmüştür. Hz. İmam-ı Ali zamanında meydana gelen siyasi olaylar fitnedir. Hz. Peygamberimiz bir hadisinde; **"Evlerinizin arasında dereler gibi fitne aktığını görüyorum"** buyurmuştur.

Dikkat edilirse din anlayışında birçok bölünmeler olmuştur. Tabii ki bu da fitnedir. Allah insanların iman ve ahlâktaki samimiyetlerini kanıtlamaları için bir imtihan olmak üzere onları hayır ve şer ile deneyip sınar. Huzursuz ve rahatsız insanlar fitne çıkmasına sebep olurlar.

Her zamanın fitnesi her zamanın teknolojik ve hayatı gelişmesine göre, yani ilme, bilgiye ve makamına göre insanlar arasında zuhur eder. Bir karı koca ayrılma-

ya karar verir, kendisinin haklı olduğunu ispat için başkalarını kullanmaya kalkar. Tabii en büyük hatalardan biri budur. Hata başkalarında aranacağına samimi olarak 'ben ayrılıyorum' denilirse daha doğru olur.

Bugün aileler hızla dağılmaktadır. Bunlar normal karşılanır hale gelmiştir. Kimse ayrılırken kendisi haklı mı değil mi diye araştırmıyor, kendisini haklı göstermeye çalışıyor.

Her zamanın fitnesinden Allah'a sığınmak gerekir. Kıyamet zamanının fitnesi, o zamana ait bir fitnedir ve Allah'a teveccüh edilmelidir. Her zamanın rahmeti ve fitnesi o zamana aittir. İşte bunlardan sakınmak bir mücadeledir. Buna nefis mücadelesi de denebilir. Her zaman için fitne, Kur'an'a uymayan, Allah'ın ilâhî nizamına ve şeriatına aykırı olan şeyler olarak da izah edilebilir.

Allah fesat çıkaranları sevmez.

Bakara sûresi 205. âyetinde,

"Ve iza tevellâ se'a fiyl'ardı liyüfside fiyha ve yühlikelharse vennesle vallahü lâyühıb-bülfesad"

"Ve iş başına geldiğinde arzda orada fesat çıksın diye gayret eder. Ve harsı (kültürü)

**ve nesli helak eder. Ve andolsun Allah fesa-
dı sevmez"** buyrulmaktadır.

Enfâl sûresi 25. âyetinde;

**"Vetteku fitneten lâ tusıbennelleziyne zale-
mu minküm hassah valemı ennallahe şediy-
dü'l ıkab"**

**"Ve sizlerden yalnızca zulmedenlere isabet
etmekle kalmayan bir fitneden korkup sakı-
nın. (takva edin) Biliniz ki Allah'ın ceza-
landırması şiddetlidir."** buyrulmuştur.

Peygamberimiz bir hadis-i şeriflerinde; **"Benden
sonra fitneler zuhur eder"** (Ramuz) buyurmuştur. Nite-
kim insanlardaki deformasyon nizamı bozmuştur.

İnkılâb-ı Kebir bir yerde her şeyin Allah'ın progra-
mı olduğuna işarettir. Bir şeyin bozulması onun sonu ol-
maktadır. İnkılâb-ı Kebir, Allah'ın nizamındaki bozulma-
nın neticesinde vuku bulacak nihai tatbikatın bir ismidir.
Bu da Allah'ın programı icabıdır. Her varlık için bir ya-
şamdan söz edilmekte, yaşamdaki bozulma ile beraber o
varlığın kıyameti gerçekleşmektedir.

İnsanın bozulması ile nizam bozulmaktadır. İnsan
bozulunca Allah'ın ilâhî nizamının tatbik olması mümkün

olmamaktadır. Çünkü dünya Âdem için yaratılmış ve Âdem vasfı olduğu müddetçe bu hizmeti yapacaktır. Âdem vasfı bozulunca dünya da vazifesini yapamayacak ve insana olan hizmeti terk edecektir.

Dergâhın Mürşid'i yoksa dergâh ne işe yarar? Zamanın İnsanı olmazsa, dünyanın varlığını devam ettirmesinin bir mânâsı kalmaz.

Kopyalama sureti ile oluşturulan insanlar aslında beşer hükmündedir. İnsan hususi bir varlık olmasına rağmen maalesef bu hususiyetini idrak edememektedir. İnsan bozulunca insanın ihtiyacı olan şeyler de telef olmaktadır. Gerekçe kalmayınca teferruat da ortadan kalkar.

Dünyada her varlık bir organizmadır. Meselâ deniz bir organizmadır, canlıdır. İnkılâb-ı Kebir yaklaştığından bütün varlıklar vazifelerini bitirmektedirler. Bugün deniz, toprak vb. varlıkların artık hizmet etmek istemedikleri görülmektedir. Denizdeki sayısız türler yok olmakta, ancak yenileri gelmemektedir.

Âlemlerde esas olan insandır. İnsan olarak Hz. Muhammed (s.a.v) yani Deryayı Nuru Muhammed yaratıldığında, ne dünya ne de diğer varlıklar yaratılmamıştı. O halde esas olan insandır. Her şey insana göre programlanmıştır. Her şey insanın emrine verilmiştir; bütün

varlıklar insana hizmet etmek için vazifelendirilmiştir. Bugün insanların çoğu Âdem vasfını taşımamaktadır. O zaman buna paralel olarak Âdem'e hizmet için yaratılmış olan varlıklarda bozulmalar olmaktadır.

Nahl sûresi 12. âyetinde,

"Ve sahhare lekümü'l leyle ve'n nehare ve's şemse ve'l kamer ve'n nucumü musahharatün biemrihi inne fiy zalike leayatin likavmin ya'kılune"

"Ve sizlere geceyi ve gündüzü ve güneşi ve ayı müsahhar kılmıştır. Ve nücüm Hû'nun emri ile müsahhardırlar. Muhakkak ki bunda akleden bir kavim için âyetler vardır" buyrulmaktadır.

Dünyadaki her varlık insana hizmet için programlanmıştır. İnsan vücûdunun ihtiyaç duyduğu vitaminler hazırlanmış, yiyecekler insanın ihtiyaçlarına göre ayarlanmıştır. Bedendeki organlar pek çok hormon ile çalışırlar. Hormonların, organları çalıştıran denetleyen görevleri vardır. Yediğimiz gıdalar yapı taşımıza uygun değilse alerji yapabilir. Karaciğer bunları kullanılabilir hale getirmektedir. Böbreküstü bezleri, pankreas ve diğer organlar hepsi ayrı ayrı hormonlar üretmektedirler. Bir organ sekteye uğrarsa onun vazifesini başka organlar yük-

lenir. Alt tarafı et parçası denilen organlar neler yapıyor, akıl ermiyor.

Dünya da böyledir. Yerkabuğu, denizler, toprak, hava, atmosfer hepsi koordineli olarak çalışırlar. Güneşin enerjisini alan yaprak, fotosentez ile meyve, çiçek vs. yapmaktadır. Bütün varlıklar hepsi insana hizmet etmektedir. İnsan bedenindeki koordinasyona paralel bir koordinasyonun dünyada ve fezada bulunduğu şahit ol-maktayız. Bu tatbikat bütün bu nizamın aynı kaynaktan, yani bir Allah'tan zuhur ettiğini ispat etmektedir.

Dünyanın bir dengesi vardır. Allah'ın dünyada bir programı vardır. Her şey zıddı ile yaratılmıştır. Soğuk ve sıcak gibi zıt sıfatlar tatbikattadır. Ama bu zıt sıfatlar yaşamı dengeye getirmektedir. Soğuk ve sıcak hareketleri bir denge aracıdır. Zirai ürünlerden hem insanlar hem de hayvanlar istifade etmektedirler. Bir tür aşırı artarsa diğ-er bir tür onu tüketerek dengeye getirir. Her tür kendi dengesinde devam etmektedir. Bu dengenin bozulması İnkılâb-ı Kebir âlametlerindendir. Çünkü Allah'ın nizamı-nın bozulduğuna bir işarettir. Bu dengeyi ayarlayan un-surlar artık müdahale edememektedir. Zararlı olanı yok edecek türler oluşmamaktadır. İnsan müdahale ederek, tabiattaki dengeyi tutturmaya çalışmakta, ancak bu mü-dahale yaşamın dengesini daha da bozmaktadır.

İnsan bütün varlıklar üzerinde bir hususiyete sahip

olduğu için her varlık insana müsahhar kılınmıştır. Fakat insan varlığının da Allah'ın arzu ettiği terakkiye kavuşması için O'nun öğretmesine ihtiyacı vardır.

Allah kulunu yetiştirdi. "**Ve Âdem'e isimlerin küllîsini öğretti,**" (Bakara 31) ancak insan tam istenen noktaya gelememiştir. Bir hata yapmış şecereye (yasak ağaca) yaklaşmıştır. O halde bu hatadan geçebilmesi, insanın yetişebilmesi için bu dünyanın yaratılması lâzımdı.

Allah insanı "**esfele sâfilin**" âlemine terakki etmesi için göndermiştir. Bu fezanın yaratılmasındaki hususiyetin manevî yönden böyle olması icap etmektedir. Yani dünya hayatı insanın bir nebze rızıklanacağı yer olarak düşünülmelidir. Ancak insanlar dünya hayatını Allah'ın kabulü yönünden değil de, kendi hayatlarını sürdürecektir asıl yurt olarak düşünmektedirler. Bu düşünce insanın terakkisine manidir. Allah'ın arzu ettiği terakkiyi kazanıp tekâmül ettikten sonra Allah'ın rahmeti icabı ilâhî âlemde ebedi bir yaşamın olduğunu peygamberler bildirmiştir. Bu dünya yaşamında bozgunculuk yapmaktan ve dünyanın mahvına sebep olacak hareketlerden kaçınıp Allah'ın nizamına dikkat etmek icap eder.

Maide sûresi 87. âyetinde,

"Ya eyyühelleziyne amenu lâ tüharrimu tayyibati ma ehalallahü leküm ve lâ ta'tedû innallahe lâ yuhıbbülmu'tediyne"

"Ey iman edenler Allah'ın sizlere helâl eylemiş olduğu tayyibatı (temiz şeyleri) kendinize haram kılmayın ve haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah haddi aşanları sevmez" buyrulmaktadır.

Dünyanın yaratılış sebebini bu şekilde düşünmek daha doğru olur. Allah'ın zâtîyetini idrak asla mümkün değildir. Bu düşünce ötesi bir şeydir. İlâhi âlemde sonsuz bilgi sahibi olsak da, Allah'ın sonsuzluğu karşısında sıfır olduğumuzun idraki içinde olacağız.

"İnsan azdığı zaman başına gelecek var" denir. İnsanlar da devletler de haddi aşıp adaleti çiğnedikleri zaman bu atasözünde ki doğruluk payı tatbikatla görülür.

Avrupa devletleri ve gayr-i müslim devletler yanlış cinsel tercihleri devlet politikası olarak tescil etmişlerdir. Allah'ımız bazı kavimleri bunun için lânetlemiştir. Kur'an'da ilâhî nizamı bozdukları için helâk olan nice kavimlerin meselleri vardır.

Bugün insan nesli yozlaşmaktadır. Kadınlar Allah'ın vermiş olduğu ilâhî ikramı bırakmış, yani anneliği terk etmiş erkeklerin vazifelerini üstlenmeye kalkmaktadırlar. Bunların hepsi Allah'ın nizamını bozucu şeylerdir. Peki insanlar bozulursa ne olur? Helâk olurlar.

Onun için peygamberlere itiraz eden kavimleri Allah cezalandırmıştır. Şimdi bütün peygamberlere yapılan itirazların hepsi mevcuttur. Bu durumda kıyametin kopma hususiyeti, yani bir kısım insanların ortadan kaldırılıp, bir kısım insanların bırakılması şeklinde mi düşünülmelidir? Zaten kalan insanlar da peygambere itiraz vasfı taşımaktadırlar. O halde İnkılâb-ı Kebir bütün peygamberlerde zuhur eden cezaların hepsinin birden vuku bulacağı bir tatbikattır. Bu durumda her topluluk kendi makamında kıyameti idrak edecektir. Nâs; **"Biz babalarımıza uyarız, terakkiyi reddederiz,"** derse onların varlıklarının bir anlamı kalmaz. O halde İnkılâb-ı Kebir'de bütün peygamberlerin kavimlerinde zuhur eden cezaların hepsinin birden vuku bulacağı beklenmelidir. Bu durumda her topluluk kendi makamında kıyameti idrak edecektir

Kur'an'da belirtildiği gibi insanların yozlaşması Allah'ımızın o topluma ceza tatbik edeceğini göstermektedir. O halde İnkılâb-ı Kebir, tabiatın bozulmasından ve değişmesinden değil, insanın bozulmasının bir neticesi olarak düşünülmelidir. İnkılâb-ı Kebir aynı zamanda Allah'ımızın ilâhî programının bir neticesi olarak dünyadaki arzusunun kemâl bulması, yani manevî noktadaki arzusunun kemâle ermesi ve neticeye ulaşması şeklinde de düşünülmelidir.

Allah'ımız Bakara sûresi 35. âyetinde Âdem ve Havva kıssasında şöyle buyurmaktadır:

"Ve kulna ya ademüskün ente ve zevcükell-cennete ve külâ minha reğaden haysü şî'tüma ve lâ takreba hazihîşşecerete fetekuna minezzalimiyn"

"Ve Ey Âdem, dedik, sen ve zevcen cennette yerleşin ve ondan istediğiniz yerde bolluk içinde yiyin ve bu şecereye (ağaca) yaklaşmayın zira zalimlerden olursunuz."

Fakat Âdem ile Havva bunu dinlememişler ve Allah'ımız her şeyi serbest bıraktığı hâlde men eylediği tek hususu dikkate almadıklarından dolayı cennetten çıkarılmışlardır. **Âdem, bir itirazı ile cennetten kovulmuştur.**

Allah'ımız, yeryüzündeki tatbikatında ise kullarından kendi nizamına uymalarını arzu buyurmuştur. Dünya yaşamında birçok nizamlar olduğuna göre çok daha dikkatli yaşamak mecburiyeti vardır. Aslında insanı Allah'ın nizamından ve ilâhî şeriatından uzaklaştıran ve şüphe uyandıran her şey fitnedir. O halde kişiyi maneviyattan uzaklaştıran şeyler fitnedir ki, bu zamanın fitnesi olarak değerlendirilebilir.

İnkılâb-ı Kebir'in yaklaştığı bu zamanda nefsin ruha isyanı vardır. Bu, Havva yaratılışının bir yansımasıdır. Yani Âdem'e yasak meyveyi yedirmeye çalışması gibi mütalaa edilebilir.

İslâm dışı memleketlerin üniversitelerinde (meselâ İngiltere, Fransa, İsrail v.s üniversitelerinde) İslâm'ı doğru olarak öğrenmek mümkün değildir. Kur'an'da lânetli olarak belirtilen bir toplumdan İslâm'ı öğrenmek tuhaf ve hatalıdır. Bu şekilde İslâm'a hizmet edilemez, çünkü dinin sahibi Allah'tır.

İslâm'da "**Kün/Ol**" emri ile buyurulan yaratılış emri sonsuz mânâlar taşımaktadır. İnsanlar bu ilâhî emri "**Big Bang / Büyük Patlama**" olarak ifade etmek istemektedirler. Hâlbuki **Bing Bang** dünyevî ve maddi bir isimdir. Big Bang kelimesinin bir faaliyeti yoktur; ancak **Kün** emrinin ilâhî bir şifre olduğu, yetkili gönüllerde fiiliyatta bulunduğu ve tatbikatı olduğu bilinmektedir.

Kün isminin enerjiyi madde haline nasıl getirdiği bilinmemektedir. Ancak İslâm evliyasının onu birçok kerametlerde kullandığı görülmektedir. Çünkü '**Kün**' emri o gönüllerdeki tatbikatında ilâhî enerjinin içindeki bütün varlıklarda koordineli ve bir uyum içinde tatbikatını yapmaktadır. Ve bu tatbikat her zamanda Allah'ın görüldüğü manevî gönülden ifade edilmektedir ki, bunu Rabbi-mizin bizzat kendisinin tatbikata koyduğu görülmektedir. Bu tatbikatlar ilâhî yaratıcının programı dahilinde olmaktadır. Bugün yapılmak istenen Cern deneyinin mahiyet ve neticesinin tam olarak bilinmediğini kendileri de söyledikleri halde, '*yapalım bakalım ne olacak?*' demek ve bütün insanlığı riske atmak akıl, mantık ve insanlıkla bağdaşmaz.

Big Bang şuursuz bir patlamayı ve varoluşu işaret etmektedir. Kün emri, büyük patlama değildir. Allah'ın yeni bir nizamının bir anda vuku bulmasıdır. İnkılâb-ı Kebîr, **Sur-u İsrâfil** ileidir. Ancak Allah'ın "**Kün**" emri Zamanın İnsanı'ndan zuhur edecektir.

Zahir insanlar '**Kün**' kelimesini sadece bir emir olarak görmektedirler. Hüve'nin (Allah'ımızın) lütfetmiş olduğu bu ismin aynı zamanda bir şifre olduğu ve mânâ olarak sonsuz olduğu bilinmelidir.

İngiliz fizikçi Hawking, "*Zamanın Kısa Tarihi*" adlı kitabında şöyle söylemektedir: "**Dünyanın geleceğini tahmin etmek nerdeyse imkânsızdır. Evrenin бүтүнү ele alınırsa o zaman dünyanın geleceği hakkında bir şeyler söylemek mümkündür.**"

Fizikçiler dünyanın kıyameti için milyonlarca yıla varan tarihler vermektedirler. Hâlbuki hiçbir peygamber ve veli kıyamet için müddet vermemiştir. En büyük rahmet Allah'ın varlıklara kendisini velileri ile bildirmesidir.

Allah'ımız her zaman için bir peygamber ve veli yollamıştır. Bunun hikmeti şu olsa gerekir: Allah dininin daha evvelki yorumlanmasına dikkat ediniz ve zamanınızdaki Allah dininin yorumlanması üzerinde yürüyünüz. Allah yakınlığı bulmamış kimselerin geçmiş mezheplere istinaden Kur'an'ı açıklamaları, tatbikata koymak

istemeleri zamana uyumsuzluk gösterir ve tatbikte güçlük çekilir, bu mümkün değildir. Çünkü her zaman diliminde yeni bir hayır anlayışı yürürlükte ki, her zaman içinde o zamana ait bir gönül vazifelendirilmiştir. Bu, Allah'ın bir programıdır.

Allah dini her zaman için yorumlanır, her zaman için geçerlidir. Bugün yapılmak istenenin Allah inancını yozlaştırmak olduğu görülmektedir. Ancak burada en büyük mekir, peygamber faktörünü ortadan kaldırmak olarak görülmektedir. Nitekim Avrupa'da gerek Hz. İsa, gerekse diğer peygamberler hakkında ters propaganda yapılmakta ve onların manevî varlıkları ortadan kaldırılmak istenmektedir. Kelime-i tevhidi "**Lâ ilâhe illâllah**" şeklinde söyleyip, "**Muhammed Resûlullah**"ı gölgelemek ve setretmek isteyenler vardır. En büyük cezanın peygamberleri reddetmek olduğunu, her peygamber devrinde görmek mümkündür. Tabiidir ki, her zamanın imamını reddetmek de inkâr demektir.

Allah ile peygamberi ayırarak, dine kendi akıllarınca yön vermek isteyenler peygamberi aradan çıkarırlarsa bu amaçlarına ulaşacaklarını düşünmektedirler. Son zamanlarda Hz. Muhammed (s.a.v) ile ilgili olarak yapılan değerlendirmelerde bu görülmektedir.

İmanın şartlarından birisi de peygamberlerin tamamına tefrik etmeden iman etmektir. Hz. Muhammed

(s.a.v) Allah'ımızın **'Nübüvvet'** tatbikatını temsil etmektedir. Miraç'ta bütün peygamberlere imam olmakla onların peygamberliğini tasdik etmiştir.

Hz. Muhammed (s.a.v) Deryayı Nuru Muhammed'in nokta-i mümessilesi olarak nübüvvet tatbikatına mühür vurmuştur. Bütün peygamberlerin peygamberliği O noktadan kemâl bulmuştur.

Yevm-i kıyamda bütün peygamberler kavimleri içinde kendisini tekzip edenlere; **"Sizler bana inanmadınız, ancak ben Deryayı Nuru Muhammed tarafından tasdik edilmiş bir peygamberdim"** dediğinde yalanlayanlar ne cevap vereceklerdir?

Allah'ımız Hz. Muhammed (s.a.v) e iman etmeyenlerin amellerini boşa çıkarır. Geçmiş peygamberlerin devirlerinde onları yalanlayanların hangi akıbeti uğradıkları aşikârdır. Eğer Hz. Muhammed (s.a.v) e iman kalmazsa Allah'ımız geçmiş peygamberleri yalanlayanların uğradıkları helâk tatbikatlarının hepsini birden zuhur ettirir. Bu, İnkılâb-ı Kebir'e gidişi işaret etmektedir

Kur'an'da peygamberleri örtmeye ve gizlemeye çalışan insanların âkıbetleri mâlumdur. Bugün dünyada böyle bir akım vardır. Bu fikriyatta olan kimseler hiçbir zaman peygamberlerin gerçek sözlerini aktarmayıp, daima tahrif etmişler ve onların isimlerini kullanarak kendi sözlerini söylemişlerdir.

İnkılâb-ı Kebir'in yaklaştığı son zamanlarda insanlar gerek teknoloji olarak gerek düşünce ve fikir olarak o kadar ileriye gittiler ki, feza bile insanın idrak kapasitesi karşısında küçük görünmeye başlamıştır. **Yani fezanın aşağılarının en aşağısı; "esfele safilin" olduğu idraki doğmaya başlamıştır.**

Bugün teknolojinin geldiği noktada nâsın daha yeni idrak edebildiği hususları Kur'an on beş asır önce bizlere bildirmiştir. Kur'an'ı tetkik eden kimseler Kur'an'ın mucizelerini görmelerine rağmen yine de kendi fikriyatlarına devam etmektedirler.

Gelişen teknoloji ile evrenin sonsuzluğu karşısında ilmin Allah'a ait olduğunu insanlar bugün idrak etmeye başlamıştır. Müslümanlar ise kendilerine verilen bu büyük ikramın ne olduğunu birbirleriyle uğraşmaktan dolayı anlamamakta ve onu gayr-i müslimlerden öğrenmeye kalkmaktadırlar.

Ölüme çare bulunduğu zaman ne olabilir? O zaman ahiret bir mânâ ifade etmeyecek midir? Bu noktada uğraş verilmektedir. Bu fikir, din duygularını ifsat eder. İnsanların ruhen ve cismen fesada uğradıklarını, değiştiklerini müşahade etmekteyiz. Dünya insanların din duygularında bozulma vardır. **O halde bütün din fikirlerini ifsat edecek olan ölüme çare bulunmasıdır.**

Allah'ımız insanı isteyerek ve kendisinden büyük güzellikler lütfederek halkeylemiştir. Üstelik insan nerede olursa olsun daima kollanmış ve kendisine büyük rahmet lütfedilmiştir.

Bugün gelinen teknoloji, insanları '*Allah'a ihtiyacı-mız yok*' şeklinde mekrî bir düşünceye götürmektedir. Gelişen teknoloji ile birtakım canlı robot vs. yapmak için çalışmalar vardır. Robot da olsa, kopya da olsa onlar insan olamaz. İnsan olması için ruhî özellikleri olması lâzımdır. Onlar beşer olur, insan olamaz. İnsan üstün bir varlıktır, insanda Allah'ın arzuları ve tecellisi vardır.

Beşer varken Allah'ımız meleklere; "**Muhakkak ki ben 'Arz'da bir halife kılacağım,**" (*Bakara 30*) buyurmuştur. Allah bir insan yarattı ise, onun hakkında bir arzusu var demektir. Ancak insanların yaptığı robot, kopya vb. beşer varlıklarda Allah'ın bir arzusu yoksa, ona insan denilemez. Allah'ın düstur ve nizamı dışındaki faaliyetler sistemi bozmaktadır.

Bugün nâs içinde din anlayışının hızlı bir şekilde yozlaştığı görülmektedir. Bir misal olarak Yıldız Savaşları adı verilen bir bilim kurgu filminin dünyada yeni bir din(!) meydana getirdiği bilinmektedir. İngiltere, İskoçya, Yeni Zelanda ve Avustralya'da binlerce kişi, filmdeki "**Jedi**" dinine inandığını ifade etmekte ve ışın kılıcı kurslarına katılmaktadır. Hatta İskoçya'da polis teşkilatında

Jedi dinine inanan polisler olduğu, dört yüz bin kişinin bu dine inandığı ve ABD'de bir kilise bile açtıkları söylenmektedir.

Uzay Yolu dizisinin *Mr. Spock* karakterinden etkilenecek *Klingonlar* diye bir uzay ırkı icat edilmiş ve bu ırkın dilini öğretmek için de kurslar açılmıştır. Hatta Hz. İsa'nın aslında uzay aracı kaptanı olduğuna, ilk gelişinde insanları ikna edemeyince uzay gemisine binip gittiğine ve kıyameti beklediğine inanılmaktadır!

Son zamanlarda uzay enerjisi diye bir şey icat edilmiştir. Ne olduğunu bu fikri savunanlar da bilmemekte, ancak öyle olduğunu düşünmektedirler; yani enerjiye tâbi olalım fikriyatı vardır.

Reiki denen fezadaki enerjiyi elde ederek kendi amaçları doğrultusunda kullanmak düşüncesi içerisinde olanlar, fezada başıboş bir enerjinin bulunduğunu zannetmektedirler. Şurası bilinmelidir ki, fezada hiçbir boşluk yoktur. Hiçbir enerji de boş bir hâlde değildir. Hepsi kendisine verilmiş vazifeyi ifa etmekle meşguldürler. Çünkü enerji ilâhî kudrete tâbidir.

Bunların peşinden pek çok insan gitmektedir. Bu kadar ileri denilen medeniyetlerin bu saçmalıklarına kut-sallık vermesi bir yana bu muasır medeniyetleri! örnek olarak onlara benzemeye çalışanlara ne denilecektir?

Bugün bu yayınları çocuklara izlettirerek onlara nasıl bir eğitim ve kültür verileceği düşünülmektedir? Bu gibi konuların detaylarına inince '**Fitne**'den ne kastedildiği daha iyi anlaşılmaktadır. Aslında insanların idrakindeki din anlayışında ilk günden beri değişen pek fazla bir şey olmadığı görülmektedir. İlk zamanlarda tabiat kuvvetlerine kudret atfederek tapmak zihniyeti daha sonraki zamanlarda tapma işini putlara tevcih etmiştir. Bugün ise aynı zihniyet '*Artık bilgimiz çoğaldı, aklımız başımıza geldi, tekamül ettik*' diyerek bilgisayarlara, Jedi dinine!, makinalara ve sanatçılara tapmaktadırlar. Aslında zihniyetin pek değişmediği görülmektedir.

Bugüne kadar NASA'nın uzay araştırmaları da tam bir açıklığa kavuşmamıştır. NASA'ya pek çok konu sorulmakta ancak gizli denilerek birçoğuna cevap verilmektedir. Devlet bütçesinden büyük paralar harcadığı da bir gerçektir.

NASA dünya dışı varlıklar ile ilgili olarak tam ve sarıh bir açıklama yapmamakta ve insanları şüphe içinde bırakmaktadır. Eğer bu gibi iddialar yanlış ise '*Böyle birşey yok*' demeleri, var ise; '*Öyle değil, böyledir*' demeleri ve insanları uyarmaları gerekmiyor mu?

İnançta yanlış olanlar kendilerinin uzaydan geldiğini, kıyamete yakın uzaydan gelecek olan varlıkların insanları kurtaracağını düşünmektedirler; ancak şurası muhakkaktır ki, bu düşüncede olanlar zuhur edecek olan

kıyametin eski devirlerdeki kıyametlerin paralelinde olacağını zannetmektedirler. Hâlbuki, beklenen, insanlar tarafından düşünülen kıyamet değil, bütün âlemlerin kıyameti olan '**İnkılâb-ı Kebir**'dir.

Muhakkak ki Allah'ın, kıyamet zamanında da vazifeli uyarıcıları olacaktır. Kıyamete yakın zuhur edecek olan **Ehl-i Mağrib**, kat'i iman sahibi olarak görünecektir. Zamanın fitnesi neticesinde, toplumun imandan uzaklaşması ile bu zümre toplum içinde garip kalacaktır. "**Hüve**"yi zikreden Ehl-i Mağrib için; "**Vemtazül yevm .../ Bugün ayrılın...**" âyetinin tecellisi galip olacaktır.

İNKILÂB - I KEBİR

Bismillahirrahmanirrahim

Her şeyin bir başlangıcı olduğu gibi bir nihayetin de olacağı bellidir ve bu konu ‘**Kıyamet**’ olarak değerlendirilmiştir.

İlk zamanlarda insanlar sadece dünyayı gördükleri için dünyanın sonunun kıyamet olacağını düşünmüşlerdir. Ancak zaman geçip bugünlere gelindiğinde kıyamet anlayışı da değişmiştir. Bugünün teknik gelişmeleri de bunu göstermektedir.

Bugün kıyamet konusunda Rabbimizin arzuyu ilâhîsinin paralelinde bir düşünce insanlarda sadır olmaya başlamıştır. Rabbimiz insanları bir nebze rızıklandırmaları ve tecrübe sahibi olmaları için bu âleme yollamıştır. İnsanın anayurdu ve ebedi olarak kalacağı yer geçici olan dünya değildir. Bütün peygamberler ve son olarak Sevgili Efendimiz bu hakikati, bu hakikatin gerekçesini ve hususiyetini bildirmişlerdir. Peygamberimiz yalnız dünyanın değil, bütün âlemlerin yeni bir şekil ve biçim alıp değişeceğini bildirmiştir. O hâlde kıyamet düşünüldüğü zaman kıyamdan gelen bu hususun sadece bir toplum için değil ve fakat hem insanların hem de âlemlerin kıyamı olacağı düşünülmelidir. Kıyam namazda olduğu

gibi ayakta beklemek anlamını taşımaktadır. Yani her varlık Allah'ın emr-i ilâhîsini intizar ile beklemektedir.

Allah'ımızın yaratmış olduğu bütün âlemler bu programın nihayetini beklemektedir ki, bunun adı **'İnkılâb-ı Kebir'**dir.

Mürşidimiz Pâk Muhammed Ali Hazretleri, Hz. Süreyya ile yaptığı bir mülâkatta kendisine hitaben; **"Sultanım kıyamet ne zaman kopar?"** diye soru ettiğinde Hz. Süreyya; **"İnsanların beklediği gibi bir kıyamet kopmaz; kıyamet devirleri geçmiştir; bundan sonra zuhur edecek olan İnkılâb-ı Kebir'dir."** buyurarak kıyamet diye beklenilenin sadece bu dünyanın değil, bütün **'esfele sâfilin'**in -yani kozmik âlemin- toptan kıyamı olacağını işaret etmiştir. Çünkü Allah, yani ilâhî yaratıcı kudret, isimden münezze olarak kendi zâtî varlığını insanlara bildirmiştir. Bu bilgiden sonra artık büyük bir tebeddül olacağı ve Allah'ın daha başka âlemler yaratarak yeni tatbikatlar yapacağı âşikârdır.

Hz. Süreyya'nın **"Allah 'Hayy' ismini çeker, ayakta olan düşer, oturan devrilir, umumi ölüm zuhur eder,"** beyanı ile umumi bir ölümün zuhur edeceği sonrasında da Kur'an'da bahsedildiği şekliyle umumi bir parçalanmanın ve dağılmanın olacağına işaret edilmiştir.

Hz. Süreyya'nın "**Allah 'Hayy' ismini çeker,**" beyanındaki bir diğer hususiyet de şöyle olsa gerektir: İnsanların ölümü gerçek mânâda dirilmeyi ifade etmektedir. O hâlde İnkılâb-ı Kebir madden ölmeyi ve fakat mânen dirilmeyi de işaret etmektedir. Yani İnkılâb-ı Kebir meydana gelmiş olan bütün madde âleminin ruhsal hâle tahvili ile '**asla kalbolması**' şeklinde de değerlendirilebilir.

Zümer sûresi 68. âyetinde,

"Ve nüfiha fiy's suri fesaika men fiy's semavati ve men fiy'l ardı illa men şaallah sümme nüfiha fiyhi uhra feiza hüm kıyamün yenzurun"

"Sur'a üflenince, Allah'ın dilediği hariç, semavatta olanlar, arzda olanlar çarpılıp cansız yere düşerler. Sonra Sur'a bir daha üflenince hemen kıyam edip bakışır dururlar"

Birinci defa Sur'a üflenir herkes yıkılır. İkinci defa Sur'a üflenir ve herkes mahşer meydanındadır.

Birinci sûr ile ikinci sûr arasındaki zaman nedir?

Birinci Sûr'da Hakka intikal edenler, ikinci Sur'da kendilerine gelince, "**ne kadar zaman geçti, çok az**

bir zaman geçti" anlayışındadırlar. Burada "**Lillahil Vahidi'l Kahhar**" sedası vardır.

İsrafil'e neden Zamanın İnsanı talimat veriyor?

Dünyanın varlığı Âdem ile, velayet Âdem ile, yaşam Âdem ile mümkündür. Bütün bu insanların yaratılması Allah'ın arzusu ile. Peki, Allah bunu başta nasıl meydana getirdi? İlk defa yaratma Deryayı Nuru Muhammed ile oldu. Muhammed olarak görüldüğü gönül noktasına, âlemleri yaratmasının bir özetini yani Kur'an-ı Kerim'i verdi. İlâhi nizamı, Sûr-u İsrafil davetini Kur'an'da haber verdi. O halde ilâhî talimat insandan yapıldı. Yani Allah, peygamberde insan olarak görüldü ve arzularını ondan tatbikata koydu. Bu anlatıma göre birinci Sûr-u İsrafil'in talimatını yine bir insandan (zamanın insanından) alacağı hususu meydana çıkar.

Alemler nasıl '**Kün**' emri ile yaratılmışsa, ikinci sûr emri de "**Kün**" emrinin hususiyetini ihtiva eder. İkinci Sûr Hüve'nin talimatı ile olacaktır. Âyette buyrulduğu şekliyle; "**Allah'ın dilediği hariç olanlar ise**" Hak ile Hak olmuş gönüllerdir. "**Lillahil Vahidil Kahhar**" sedası ise Allah'tan başka bir varlık olmadığını bildirir. **Onun için ikinci sur talimatını Hüve verir.**

Allah, Âdem'i kendi zâtiyet-i ilâhîyesindeki hususiyeti temâşa etmek için yaratmış ve onunla insanları kendine davet etmiştir. Âdem varlığını Allah'ın bir parçası,

bir kelimesi olarak görmek icap eder. Âdem'i Allah'tan ayrı bir varlık olarak düşünmemelidir. Bütün yaratılan varlıklar Allah'ın arzusu ile meydana gelmiştir. Ancak Âdem, Allah'ın çok hususi arzularını temâşa etmek maksat ve arzusu ile meydana getirmiş olduğu insan varlığıdır. Bunun böyle olduğunu da bütün varlıkların üstünde bir hususiyete sahip olması göstermektedir.

Allah'ın nâmütenâhiliğini düşündüğümüz zaman '**İnsan**' varlığının Allah'ın arzu ettiği bir şekilde olabilmesi, cehaletten kurtulup Allah'ın arzu ettiği bir şekle tahvil olması için de, Allah'ın öğreticiliğine ihtiyacı vardır. Böylelikle Allah kulunu yetiştirmiştir. Ancak insan tam istenilen noktada bir performans gösterememiştir. O zaman Allah, kulun belirli bir tecrübeyi geçirmesi için bu âlemi bir imtihan ve eğitim yeri olarak yaratmıştır. Yani hususi olarak yaratılmış insan varlığı esfele safilin olarak değerlendirilen bu madde âlemine terakki etmek için yollanmıştır.

Allah'ımızın nâmütenâhi ve sonsuz ebediyeti yerine, bir nebzecik rızıklanmak için yaratılmış dünya hayatını tercih edenlerin gaflette oldukları hakikattir. Böylelikle bu insanlar hem kendi terakkilerine mani olmakta, hem de Allah'ın öğretmesini nazar-ı itibare almadıkları için terakki edememiş olarak ilâhî âleme dönme durumunda kalmaktadırlar. Nasibi olan insanların ise, bu terakkiden sonra, ilâhî âlemde yaşamaya devam edeceği Kur'an-ı Kerim'de bildirilmiştir. Bu durumda insanların Allah'ın nizam ve programı içinde olmaları icap eder.

Gerek bizim seyyaremiz, gerek bu feza içindeki seyyarelerin ilâhî terakki maksadıyla yaratıldığı düşünülmesi ve bunun dışında dünyevî düşüncelerle bir sebep aranmamalıdır. Bugün dünya insanları değerlendirme yaparken peygamberlerin getirdiklerine göre değil de, kişilerin yapmış olduğu dünyevî çalışmalara göre hareket etmektedirler.

Kimi insan peygamberlere inanmaz ama Allah'a inançlı olduğunu ifade eder; kimisi de Allah'a ve peygamberlere inanır ama peygambere; **'Allah'ın Resûlü'** diyerek ayrı mütalâa eder. **'Resûlullah' demek; Resûl olan da Allah demektir.** Tabiidir ki, manevi yolda olan kişilerin de bir değerlendirmesi vardır.

Bazı kimseler hacca gitmekte, Allah'a, peygambere inanmakta, ama *'Peygamberden sonra hiçbir manevî kimse gelmemiştir'* demektedirler. Ancak Kur'an'da Rabbimiz; **"Her insan topluluğunu imamları ile davet ettiğimiz gün..."** (İsra 71) buyurmaktadır.

Kişiler kendi varlıklarından vazgeçmemekte, *'Allah var, peygamber var, ben varım, diğerleri de var'* demektedirler. Fakat şu var ki; insanları Allah'tan ve peygamberden ayıramazsın. Bütün varlıklar Allah'tan hâsıl olmuştur. Başka bir şekilde düşünmek makbul olmasa gerektir.

Rabbimiz; ***Limeni'l Mülkü'l Yevm Lillahlil Vahidil Kahhar / Bugün Mülk (saltanat) kimindir? Vahid olan Kahhar olan Allah'ındır***" buyurmuştur.

Kıyamet konusu dünya kurulduğu ilk günden beri konuşulmaktadır. Fakat kıyametin (esasta İnkılâb-ı Kebir'in) nasıl ve ne şekilde olacağını nâsın bilmesi mümkün değildir. Ancak son günlerde dünyamızda herkes kıyametten bahsetmektedir.

Kıyamet için ne düşünülüyor? Kıyamet kopacak, başka bir tarafa geçeceğiz şeklinde mi düşünülüyor? İnkılâb-ı Kebir'e gelince, o günü manevî bir olay olarak kabul etmek icap eder.

Her dinde bir kıyamet tasviri vardır. Ancak Sevgili Peygamberimizin; "**Ben Allah dinini ikmal etmek için irsal olundum. Bugüne kadar anlatılanların hususiyetleri budur**" hadisine dikkat edersek İnkılâb-ı Kebir'in neden olacağı ve bunun başlangıcı ve sebebi olarak bu âlemin niçin yaratıldığı, insanların âlemdeki varlığının mânâsı, niçin insanlar bu âlemde çok kısa bir zaman yaşayıp sonra kaybolup gidiyor? Suallerine bir cevap bulunabilir. Yani bu tatbikatın bir maksada müstehid olması icap eder.

Bu programın sahibi olan Allah'ın bizlere tavsiyesi nedir? Bugün bunun nazar-ı itibara alınmadığı görülmektedir. Allah'ımız İnkılâb-ı Kebir'in elbette bir gün

gerçekleşeceğini ve o zamana kadar da bizim ne yapmamız lâzım geldiğini fevkalâde güzel izah etmiştir. Pek çok kimseler bu ikaza kulak asmamaktadır. Aslında İnkılâb-ı Kebir konusunda nereden gelip nereye gittiğimize bakarak, Allah'ın bizler için lütfetmiş olduğu nizamı tatbik etmek daha doğru olur kanaatindeyiz.

O büyük günde meydana gelecek olan tecelliyatın büyüklüğü Kur'an-ı Kerîm'de beyan buyrulmuştur; **"Elbet vuku bulur vaad olunduğunuz. Artık silindiğinde yıldızlar ve yarıldığında semâ ve un ufak edildiğinde dağlar"** (Mürselât 7-10)

Şurası muhakkaktır ki, Kur'an'da bahsedilen kıyamet tablosu karşısında hangi insan bunlara dayanabilecek? İnsan varlığı için ölüm ve diriliş bir anda olacaktır. Mahşer meydanında vazifeli gönüller bulunacak ve Allah'ı emri ile onlar tatbikat yapacaklardır.

Nebe sûresi 17-20. âyetlerinde,

"İnne yevme'l fasli kane miykaten yevme yünfehu fi's suri fete'tune efvacen ve fütihatî's semaü fekanet ebvaben ve süyyireti'l cibalü fekanet serabâ"

"Şüphesiz fasıl (kıyamet) günü mikat ile vaktlendirilmiştir. Sur'a üfürüldüğü gün, fevc

fevc gelirsiniz! Semâ da fetholup, kapı kapı olmuş ve dağlar yürütölüp, serab olmuş-tur" buyrulmaktadır.

Bu tecelliyatın ağırlığına insanların tahammül gösteremeyeceği ortadadır. O halde yeryüzünden insan varlığının ortadan kalkmasından sonra Kur'an'da anlatılan İnkılâb-ı Kebir tatbikatlarının tecelli edeceği anlaşılmaktadır. Şurası da muhakkaktır ki, her zaman için, **Allah'ın tatbikatı insanların tahmin ve tasavvurlarının fevkinde tecelli eder.** Velâyet idrakindeki anlayışa göre **İnkılâb-ı Kebir bir anda zuhur edecektir.** Âlemler nasıl başladıysa öyle bitecektir. "**Kün**" emriyle başladığı gibi "**Kün**" emriyle bitecektir.

"**Kün**" emr-i ilâhîsi "**Ol**" demektir. Allah'ın Musavvir'indeki arzusunun tahakkuku "**Kün**" emri ilâhîsi ile vücûd bulmaktadır. Allah'ımız bu âlemleri "**Kün**" emr-i ilâhîsi ile yaratmıştır. Âlemler nasıl "**Kün**" emri ile başladıysa İnkılâb-ı Kebir'de, "**Kün**" emriyle nihayete erecektir. Buradaki hususiyet şöyle olsa gerektir: "**Kün/Ol**" emri esasta Allah'ın kendi arzusunu meriyete koymasındır, yani Allah kendi arzusuna "**Ol**" buyurmaktadır. Bir şeyin var olması da, kendisinde toplanması da Allah'ın arzusudur. Bu değişimin parolası Kün emridir. Böylece yeni bir arzuya tâbi olunarak yeni bir yaşama tebdil olunacaktır.

Allah arzusunu tatbik etmek için hiçbir şeye muh-

taç değildir. Allah'ın Musavvir'indeki arzusunun meydana gelmesi "**Kün**" emriyledir. Miraç'ta Allah, "**Muhammed**" ismini arzu buyurdu, böylelikle zamandan ve mekândan münezzeh olan "**Allah**" ism-i celilinin katında yine kendi ismi olan "**Muhammed**" ismi Rabbinin büyük âyetlerini gördü.

Sevgili Efendimizin; "**Ya Maruf künhü hakikatini hakkıyla arif olamadık**" nebevî sözü böylece daha iyi anlaşılmaktadır. Ondan zuhur eden varlığın o asliyeti tam mânâsı ile bilmesi mümkün değildir.

Kur'an'daki kıyamet tasvirleri de İnkılabı Kebir'in bir anda vuku bulacağını ve insanların hemen mahşer meydanında haşrolunacağını işaret etmektedir.

Nahl sûresi 77. âyetinde,

"Ve lillâhi ğaybüssema'vati vel'ardı ve ma emrüssa'ati illâ kelemhılbasari ev hüve akreb innallahe alâ külli şey'in kadıyr"

"Semâvatın ve arzın gaybı Allah'a aittir. Ve 'es Saat' işi sadece bir göz kırpması gibidir. Veya daha yakındır. Şüphe yok, Allah her şeye kadirdir."

Nâzi'ât sûresi 13-14. âyetlerinde,

**"Feinnema hiye zecretün vahıdetün feiza
hüm bi's sahireh"**

**"Doğrusu o bir tek çığlıktır. Artık onlar
(mahşer) meydanındadırlar"** buyrulmaktadır.

Sevgili Efendimiz bir hadis-i şeriflerinde, **"Kıyamet alametleri birbirini takiben meydana gelir. Bir dizideki boncukların art arda kopması gibi."** buyurmuşlardır. (Ramuz-El Ehadis, 277/6; Camiü's-Sagir, 3/167)

Kur'an'daki İnkılâb-ı Kebir tasvirlerinin bir mânâsı da şöyle olsa gerektir: İnsan hayatı boyunca dünyaya önem vermiş ve dünyanın peşinden koşmuştur. İşte bugün insanın peşinden koşarak ömrünü tükettiği dünya adeta hallaç pamuğu gibi atılmakta, toz zerrelere gibi savrulmaktadır. İşte dünyanın Allah için değeri bu kadardır. Burada insana verilen mesaj şudur: **"Ey insan! geçici olan bu dünyanın peşinden koşma. Allah zamanı gelince onu yok edecektir. Sen Allah'ın peşinden koş; baki olan Allah'tır."**

Yeryüzü insan varlığı için hazırlanmış, süslenmiş ve ziynetlenmiştir. Bütün bu tatbikatlar Allah'ın insan varlığına olan sevgisini ve rahmetini göstermektedir. Bütün bu lütuflara rağmen hata ve günahla olan kullar için de peygamberlerin ve evliyanın şefaati söz konusudur.

Allah'ın insanların yaşamını idame ettirmesi için

vermiş olduğu kudreti Allah'a karşı kullanmaya kalkmak gülünç olmaktadır. Allah bütün bunlara rağmen kulların yaptıklarına karşılık olarak adil bir şekilde hüküm verecektir. Allah'ın adaletini muhakeme edecek bir kudret yoktur; ancak buna rağmen Allah insanlara adil davranacağını bildirmektedir. Bunun karşısında kulun secde edip şükretmesi icap ederken bu itiraz nedendir?

Dikkatle bakıldığı zaman Sevgili Peygamberimizin buyurmuş olduğu her beyanda büyük hikmetler vardır. Meselâ; **"Ya Rabbi Kûnhü hakikatini hakkı ile arif olamadık"** hadisinde olduğu gibi... Burada, **'Allah'ın zâtını düşünmeyin; çünkü bu hususta bir yere gelmeniz mümkün değildir'** buyrulmaktadır.

İnsanlar kişisel bir anlayışla Allah'ın zâtını düşünmektedirler. Yani, insan varlığı ile Allah'ın varlığını mukayese etmektedirler. Bu âlemlerin ve hiç bir şeyin O'na nispet edilemeyeceği muhakkaktır. **Âlem-i Âma**'ya kadar olan bütün varlıklar O'na nispet edilemez. Âlem-i Âma dahi **Hüve**'ye nispet edilemez. Ancak Âlem-i Âma hakkında bilimiz yoktur, Âlem-i Âma isimlerden münezzehtir. Peygamberimiz o noktadan bilgi vermemiştir. (Bu beyanın lütfu **'es-selâm'** ismi ile olmuştur) Efendimizin bu hadisinde olduğu gibi, bütün yapmış olduğu konuşmalar ve anlatımlar insanlara bir örnek, düstur ve ikazdır. Nitekim Kur'an-ı Kerîm'de de Rabbimiz ikazlar lütfetmiştir.

Haşr sûresi 7. âyetinde,

"...Ve ma atakümü'r resülü fehuzuhü ve ma nehaküm 'anhü fentehu ve'ttekullahe innal-lahe şediydü'l ikab"

"...Ve Resûl size ne verdiyse onu alın ve neyi yasakladı ise ona nihayet verin. Allah'a takvalı olunuz. Muhakkak Allah'ın ikabı şeddiddir" buyrulmaktadır.

Bu âyet insanlar için fevkalâde bir ikazdır. Yine Kur'an'da Efendimiz için; **"Hz. Muhammed (Hüve) (s.a.v) hevasından konuşmaz illâ vahy-i ilâhî ile konuşur"** (Necm 3-4) buyrulmaktadır. O zaman Efendimizin her sözü Allah sözü olmaktadır.

Bugün insanlar, kudreti elde edersek onunla her şeyi yaparız düşüncesini taşımaktadırlar. Cern'de olduğu gibi tanrı maddesini bulmak çabası içerisine girmişlerdir.

Bu âlemde yaşamın yüksek ısıdan çıkan bir enerji ile hareket ettiği görülmektedir. Bu enerjiye güneş enerjisi denilmektedir. Fakat bu âlemin dışında, ilâhî âlemde bu enerjinin hiçbir hükmü olmadığı Rabbimiz tarafından bildirilmektedir.

Dünyadaki enerjinin de Allah'ın, **"Nur"** isminden

var olduğu ve ona tâbi olduğu düşünölürse, bu durumda Allah'lık iddiasında bulunan insanların ne kadar bilgisiz olduğu meydana çıkar.

Âl-i İmrân sûresi 191. âyetinde,

"Elleziyne yezkürunallahe kıyamen ve ku'uden ve alâ cünubihim ve yetefekkerune fiy halkıssemavati vel'ardı rabbena ma halakte haza batılen sübhaneke fekına azabennari"

"Allah'ı ayakta ve oturmuş ve yanları üzerindeyken zikreden ve semavatın ve arzın yaratılışını tefekkür eden. "Rabbimiz bunu batıl olarak halketmedin. Sübhansın artık bizi ateş azabından koru" buyrulmaktadır.

Her şey Allah'ın bir programı dâhilinde tatbikat yapmaktadır.

Rûm sûresi 26. âyetinde,

"Ve lehu fiy's semavati ve'l ardı küllün lehu kanitun..."

"Ve 'Hû'nundur her kim var ise semavatta ve arzda... Hepsi 'Hû'ya divan dururlar..." buyrulmaktadır.

Tabiat yeni yeni organizmalar ve sistemler geliştirerek kendini korumaya çalışmaktadır. Onun için İnkılâb-ı Kebir pek çoklarının beklediği şekliyle tabiatın yavaş yavaş bozulması ile değil bir anda olacaktır. Hüküm geldiğinde herkes ne kazanmışsa onu götürecektir. Velâyet gönülleri ise mahfuzdadır, onlar zaten tam inançtadırlar.

Bugüne kadar kıyamet konusunda güneşin batıdan doğması, depremlerin çoğalması gibi haberler nakledilmiştir. Bugün dünya insanları tabiat veya uzay olayları şeklinde kıyamet senaryoları üretmektedir. Yani insanlar tabiat ve uzay olaylarını İnkılâb-ı Kebir gibi değerlendirmektedirler. Ama İnkılâb-ı Kebir'in düsturu bu değildir. İnkılâb-ı Kebir dünyevî değildir; dinî, ruhî bir olaydır. Yani Allah'ın programındaki bir tatbikattır.

Velâyetin görüşü, kıyametin esasının "**İnsan**" faktörüne bağlı olmasıdır. Kıyamet insanın bozulmasındandır. İnsan bozulursa dünyaya ihtiyaç kalmaz. Allah'ın insan varlığında arzu ettiği velâyet olmazsa insan varlığının mânâsı kalmaz.

Allah, Âdem'i yaratmış ve ona birçok hasletler vermiştir. Allah'ımız Âdem'deki tatbikatı görmek istemiştir. Çünkü Allah'ta müspet ve menfi her hususiyet vardır. Bu hasletleri hiçbir varlık üstlenmek istemedi, ancak Âdem üstlendi. Dünya, insanın yaşayabilmesi için hazırlanmış ve insan dünyaya gönderilmiştir.

İnsanda ruh ve cismaniyet vardır. Ruh, Allah'ın bizlerdeki arzusunun dışına çıkmadan yürümemizi sağlamaktadır. Ruh, dünyevî tatbikatlar ile uğraşmamaktadır; cismaniyetimiz dünyevî tatbikatlar ile uğraşmaktadır. İnkılâb-ı Kebir ile birlikte cismaniyet tatbikatının nihayete ermesi ile ahiret hayatı başlayacaktır.

Ruhta hangi arzu varsa insanda o tatbikat devreye girmektedir. Bu konuya Kur'an da; "**Allah sizin kalplerinize bakar, sûretlerinize değil**" âyeti ile işaret buyrulmuştur. Sevgili Peygamberimizin; "**el a'mal bin-niyat/ ameller niyetlere göredir**" hadisi bu konuyu açıklamaktadır.

Niyet nedir? Niyet, ruhtaki arzudur. Eğer ruhta makbul olmayan bir durum varsa ilâhî mahkemede ceza görecektir. Hüküm cismaniyete değil, ruha göre; çünkü cismaniyet dünyada kalacaktır.

Allah'ın İnkılâb-ı Kebir tatbikatı ile varlıkların amel defterlerinin hesabını arzu etmesi bu programın nihayete erdireceğine ve yeni bir program başlatacağına bir işaret olsa gerektir. O hâlde bu büyük tatbikata İnkılâb-ı Kebir denmesindeki maksat, insanlarda mevcut olan verilerin başka bir arzuya inkılâb edilmesi olsa gerektir. Yani insanlarda var olan '**ruh,**' '**nefis,**' '**hissiyat,**' '**şuur,**' '**idrak,**' '**ilim,**' '**irfan**' gibi bütün unsurların daha ileri bir terakki ile yepyeni bir noktaya getirileceği anlaşılmaktadır.

İnkılâb-ı Kebir, Âdem varlığının tekâmül ettiğinin kararı olsa gerekir. Tekâmül eden Âdem varlığı cennetlerde ebedi yaşam ile müşerref olacaktır. Bu hususiyete ‘**Kıyamet**’ kelimesi kifâyet etmemektedir; bu tarife ancak ‘**İnkılâb-ı Kebir**’ kelimesinin uygun olduğu görülmektedir.

Allah'ın velâyet arzusunun tatbikatı için halk edilmiş olan dünya, İnkılâb-ı Kebir ile başka bir şekle tebdil olacaktır. Ama nasıl olacaktır? Şurası muhakkak ki, o büyük günden sonraki birçok hususiyetler bilinmemektedir. Onun için İnkılâb-ı Kebir tam olarak bilinemez. **Bir anda halk olan âlemlerde bir anda İnkılâb-ı Kebir olacağına Kur'an'da işaret buyrulmuştur.** Yani Allah'ımız âlemleri bir anda yeni bir yaşama tahvil edebilir. **Allah'ın onu Musavvir'inde tefekkür etmesi ile yaratışı arasında fasıla yoktur.** Arzusu bir anda tatbik olacaktır. Buna, düşünce gücünü örnek gösterebiliriz. Düşünce gücü bir andır. Yani Allah'ımızın düşünmesi onu bir anda yaratması demektir. İlâhi âlemde yaratma kudreti insana verilebilir denmiştir. Ancak böyle olsa da insan yine de Allah'a karşı sıfırdır.

İnkılâb-ı Kebir'in zamanını ancak Allah bilir. Allah o zamanda açıldığı gönül noktasından bu arzuyu ifade edecektir. Allah'ın zâtîyet görünmesi olan Zamanın İnsanı Sûr-u İsrâfil meleğine Allah'ın talimatını bildirecektir. Allah, yakınlık verdiği risâlet noktası ile hüküm vermiştir. Hükmü veren yine kendisidir. Ancak şurası da bilin-

melidir ki, Allah insan gönüllerinde konuşucudur. Hz. Muhammed (s.a.v) zamanı olduğu için Allah tatbikatını zâtî velâyet ve Âdem sırrı sahibi bir gönülden tatbik edecektir.

Fussilet sûresi 47. âyetinde,

"İleyhi yüreddü ılmü's saah..."

"Hû'ya havale edilir 'es saat'in ilmi..." buyrulmaktadır.

Âyette zikredilen "**Hû**" velâyet gönlünü işaret etmektedir. Allah'ımız kendindeki hasletlerin ve hususiyetlerin tatbikatını ve kendisindeki zevk ve neşeleri müşahede etmeyi arzu buyurmuş ve '**İnsan**' varlığını halkeylemiştir. Böylelikle '**İnsan**' Allah'ın '**ayn**'ı olmuştur. Allah'ımız kendisindeki arzuları kendine nazire olarak yarattığı '**İnsan**' varlığında görünür kılmıştır.

Dünyanın ve evrenin yaratılışı Deryayı Nuru Muhammed varlığından sonradır; aslolan insan varlığıdır. Allah'ımızın bütün varlıklara hitabı Âdem vasıtasıyla olmuştur. Demek ki bütün her şeyi Âdem, yani "**İnsan**" vasıtasıyla yapacağını işaret etmektedir. Allah, bütün varlıklara nasıl "**İnsan**"dan hitap ettiyse İnkılâb-ı Kebir tatbikatını da yine bir "**İnsan**" ile yapacaktır. Allah'ın nizamında bir değişme olmaz. Velâyet Hüve'den göründüğünden İnkılâb-ı Kebir'i '**Hüve**' tecelli ettirir.

Tekmil varlıklara ve meleklerle hitap, Âdem vasıtasıyla olmuştur. Melekler Allah'ın kuvvetleridir, yani sıfatlarıdır. Âdem, Allah'ın arzuyu ilâhîyesini temsil eder. **Yani Allah, zâtîyetinden sıfatiyetine tekellüm etmiş ve sıfatiyetini zâtîyetine secde ettirmiştir.** O halde İnkılâb-ı Kebir tatbikatının ne zaman olacağını Zamanın risalet noktası olan ve Allah'ın zâtî görünmesi olan o zattan Allah tatbik edecektir. Bugün artık her şey açık açık anlatılmaktadır; çünkü nihayete bir şey kalmamıştır.

İsrafil suru üflemek için kendisi karar vermeyecektir. **O gönül Allah'ın emrini İsrafil'e intikal ettirecektir.** Allah'ın tertibi böyledir. Hz. Âdem'de de böyle olmuştur. Allah bütün varlıklara Âdem ile hitap etmiştir. Sûr-u İsrafil davetini yaptığı zaman her insan kendi makamına göre işitip duyacaktır. Allah Sûr-u İsrafil ismi ile bütün insanlara ve bütün insanlardaki arzusuna göre onlara duyuracaktır. Çünkü Rabbim buyuruyor ki, **'Ahirette herkes isteğine kavuşacak ve herkesin isteğini vereceğim.'** Bu, Allah'ın hangi insanda ne arzu etti ise onu lütfedeceğini bildirmesidir.

Peygamberlerden zuhur eden mucizeler İnkılâb-ı Kebir zamanı idrak edilecektir. Geçmiş peygamberler zamanındaki kıyamet tatbikatlarının hepsi İnkılâb-ı Kebir zamanında tahakkuk edecektir. Çünkü bu zamanda hepsi görülmektedir. Nuh Tufanı'na benzer su baskınları olmakta, büyük zelzeleler ve patlamalar vuku bulmakta,

körlerin gözü açılmakta, kısır kadınlar doğurmakta vb. hâller olmaktadır. O zamanda halkın selâmete çıkması için o zamanın İnsanı'nın müdahalesi lâzımdır. Yani '**Rahmeten lil âlemin**' sırrının müdahalesi söz konusudur.

İnkılâb-ı Kebir'de güneş ve atom sistemleri büyük bir tebeddülata uğrayacaktır. Dünya, maddi bir yaşamdır. Her insanda müspet de menfî de tatbikattadır; ancak âlem-i ilâhîde menfî tatbikatı kalkacaktır. **Hz. Yahya** sırrı ölümü ref edecek ve menfî tatbikatı ortadan kaldırılacaktır. İnsan varlığı da müspete göre yeniden düzenlenecektir.

Allah'ımız insanları üç zümreye ayırmakta ve her makama kendi mertebelerine göre lütfetmektedir. **Sabikun** zümresi diğerleri ile mukayese edilmemelidir. Geçmiş Peygamberân kendi kavimleri tarafından çeşitli suçlamalarla karşı karşıya bırakılmış ve bu kavimler Allah'ımız tarafından değişik şekillerde cezalandırılmışlardır.

Hz.Nuh: *Delâlet* ile suçlama: **Tufan**

Hz.Hud: *Sefihlik* ile suçlama: **Çıglık**

Hz.Salih: *Yalancılık* ile suçlama: **Dizüstü çökme**

Hz.Lût: *Dışlama*: **Meteor yağmuru**

Hz.Şuayb: *Sözle dinlerine geri döndürme*: **Recfe (Sarsıntı)**

Hz.Musa: *Büyücülük* ile suçlama: **Denizde boğulma.**

Peygamberleri yalanlayan toplumların helâk oluşları o kavimler için bir kıyamettir. Bu tatbikatlar inkâr eden topluluklara göre muhtelif şekillerde ve suretlerde zuhur etmiştir. Bugün insanlar bu tatbikatların eski devirlerdeki gibi lokal olarak zuhur edeceğini düşünmektedirler. Bugün geçmiş peygamberleri yalanlayan kavimlerin fena hasletlerinin hepsinin nâs'da mevcut olduğu görülmektedir. O hâlde İnkılâb-ı Kebir'de bu kavimlere tatbik olunan cezaların hepsinin birden **Hû'**nun arzusu ile o zamanın gönül noktasından zuhur edeceği ve **Sûr-u İsrâfil'**in harekete geçeceği umulur.

Geçmiş peygamberler devrinde vuku bulan kıyamet tatbikatlarının, bugün İnkılâb-ı Kebir için kıyamda olan varlıklar üzerinde tatbikatları görülmektedir. Bu tatbikatlar kıyamet ile ilgilidir; İnkılâb-ı Kebir ise ruhî ve manevî bir tatbikattır.

Kıyamet, umumi olarak insanların anlayabileceği bir şekilde sonu ifade etmek için bildirilmiştir. Ancak İnkılâb-ı Kebir doğrudan doğruya Allah'ın arzusudur ve bunu idrak edip anlamak bir makam meselesidir.

Hz. Lût'u tekzip edenlere uygulanan ceza tatbikatının radyasyon tesiratından olduğu bugün o bölgede hâlen ot bile bitmediği bilinmektedir. él Nino ismiyle meydana gelen felâketler, depremler, sel baskınları bütün bunlar esasta kıyamet görüntüleri olsa gerekir.

Geçmiş peygamberlerde görülen bu tatbikatlar Allah'ımızın **Hatmül Velâyet** noktasında cemdir. Bu sebeple o büyük gün için; "**Yevm-i Kebîr**" buyrulmuştur. Allah'ımızın geçmiş peygamberler ile nâsa lütfettiği rahmet-i ilâhîyenin yevm-i kebir'de zuhur edecek Hatmül Velâyet noktasından ayan olması da bütün peygamberlerin **Hatmül Velâyet** noktasında cem olduğunu aşikâr kılmaktadır.

Hatmül Velâyet zamanında çok ileri bir iman olmakla beraber menfî noktaların da azim bir şekilde tatbikatı zuhur edecektir. Çünkü İnkılâb-ı Kebir'de müspet ve menfî görünen bütün isimlerin, isimden münezzeh olan **Hüve** noktasından ayan olduğu hakikati vuzuha kavuşacaktır. Bütün isimlerin asliyyet-i ilâhîyesine rücû etmesi elbetteki azim bir tatbikattır.

O büyük günde, bütün inançların ve isimlerin imanını **Hüve** noktasında cem olacaktır. Nâsın ilâh olarak zikrettiği; "**Mabud, Yezdan, Tanrı**" vb. gibi isimler **Allah** ismine, Allah ism-i celîli de **Hüve** noktasına münkalib olacaktır. İşte Mağrib ehlinin faikiyeti buradadır. Çünkü Ehl-i Mağrib bütün icra isimlerinin Hüve noktasında cem olduğunun idrakindedir. Bu yakınlığın içinde her varlığın hususiyetinin cem olduğu nokta Hüve'dir. Hüve'nin velâyet arzusu böyledir.

Bir manevî gönülde birçok peygamberan ve evliya-i kiram hazretlerinin hususiyetlerinin Hatmül Velâyet

noktasında cem olduğu beyanı zuhur etmiş ve ardından "**Tetlîs**" kelimesi zuhur etmiştir. Tetlîs, müflis/iflas mânâsına da gelmektedir. Burada geçmiş peygamber ve evliyanın Allah'ımızın onlardaki arzuyu ilâhîsinin hususiyetlerinin Hüve noktasında cem olduğunun işareti de vardır. Hüve noktasında hiçbir isim ve sıfat tenezzülü ve tatbikatı olmadığından bütün isimler kûsufa uğrar; yani iflas eder.

İnsan Allah'a nispet edildiğinde ilâhî âlemde de sıfattır; ancak insan varlığı ilâhî âlemde zâtîyyet noktasından tatbikat göreceğinden bambaşka bir hâlde olacaktır.

"Bana günler sunuldu. Cuma gününü gördüm; onun güzelliği ve nuru hoşuma gitti. Orada siyah bir nokta şeklinde bir şey gördüm. "Bu nedir?" diye sordum. "Kıyamet onun içinde kopacaktır" denildi." (Abdürrezzak San'ani, Musannef, III/256, no, 5559, 5560)

H A T E M

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

Allah'ımızın irsal eylemiş olduğu bütün peygamberler vazifelerini ifa etmiş ve Allah'a rücû etmişlerdir. İnsanlar da Allah'a, meleklerine, peygamberlerine ve zamanın evliyasına iman edip kendisine verilen vazifeleri ifa edip Allah'a rücû edeceklerdir. Takdir Allah'ındır.

Bütün peygamberlerin '**Hatemen Nebiyyin**' olan Sevgili Efendimizi tasdik etmeleri kendi nübüvvetlerini tasdik etmeleridir, çünkü Deryayı Nuru Muhammed'i tasdik, kendi asliyyetlerini tasdik etmektir.

Her peygamber önce '**veli**' sonra '**nebi**'dir. Onun için son zamanda **Hatmül Velâyet**'in tasdik edilmesi velâyetin hatim olunması mânâsınadır. Bu tasdik ebediyet kazanılması mânâsını taşır.

Allah'ımızdan zuhur eden ismin '**Âdem**' olarak görünmesi ile o ismin hatmolduğu idrak edilmelidir. Rabbimizin Hz. Muhammed (s.a.v) ismindeki en mühim hususiyet olan Hatmül Velâyet'i mutlaka tasdik etmek icap eder ki, velâyet her varlıkta hatmolsun.

Hatmül Velâyet zuhuru ile mekir dâhil herşeyin as-

liyyetinin Allah olduğu ve Allah'ın rahmet-i ilâhîyesinin tam idrakine varılabilmesi için bu tatbikatların olduğu idrakine gelinmelidir. **'Mekir'** kelimesindeki hususi mânâyı anladıkça kişinin imanı artar.

Manevîyat ne kadar ileri giderse onun zıddı olan mekir de o kadar artar. Maneviyatın ileri gitmesi Allah'ın rahmetinin icabıdır; ancak Allah'ın ilâhî programında hayır da vardır şer de vardır. Allah ilâhî feyzini lütfettikçe her varlık Allah'ın kendilerindeki arzusu olan yaratılış mazhariyeti ve vasfı ne ise ona göre hayırda veya şerde ileri gider.

Nitekim hadîs-i kudsîde; **'Rahmetim gazabımı geçti'** buyrulmuştur. (Müslîm) Sona birşey kalmadığına göre mekrin de toparlanması icap eder, o da programını bitirecek, **"Lillahil Vahidil Kahhar"**a gelinecektir.

Allah'ımız, Âdem'in hususiyetinden başka itaat edilecek bir varlık yaratmamıştır. Bütün peygamberler bunu zikredip anlatmışlardır.

Zümer sûresi 2. âyetinde,

**"İnna enzelna ileyke'l kitabe bi'l hakkı
f'a'büldillahe muhlisan lehü'd diyn"**

"Muhakkak ki biz sana kitabı hakk ile inzal

eyledik; artık dini 'Hû'ya halis kılarak Allah'a ibadet et" buyrulmaktadır.

Allah'ın âlemleri yaratmasındaki hususiyet; "**Lâ ilâhe illallah Hüve Muhammed Resûlullah**" arzusudur. Sevgili Efendimizin; "**Evvelâ ma halakallahu min nurî / Allah önce benim nurumu halketti**" beyanı bu tertibin Hz. Muhammed (s.a.v) programı olduğunu işaret etmektedir.

Hatmül Velâyet'te "**değişim arzusu**" ve İn-kılâb-ı Kebir zevki vardır. Bu tebeddülât (değişim) Hatmül Velâyet arzularındandır. Hatmül Velâyet Allah'ın zâtîyetinden hâsıl olmuş bir hususiyettir ki, hatimdir. Bu noktadan sonra Allah'ın ne arzuları varsa onları tatbikata koyacaktır.

İnsan düşüncesi dünya ile sınırlıdır. Allah zâtîyet-i ilâhîyesinde bütün varlıkları toplamaktadır. Ama insan varlığının dünya macerası bitse de, Allah'ın sonsuzlukta nice nice arzuları tatbikatta olacaktır. Ehl-i zahirdeki benlik bu hakikati görmeye mânidir. Daima '*ben nerdeyim,*' düşüncesi ehl-i zahirde hâkimdir.

Önümüzdeki günlerde dünyayı ilgilendiren sırlar da açılacaktır. Çünkü Allah'ın programında bu vardır. Velâyetin açılması ile beraber velâyet anlayışından başka bir anlayış kalmayacaktır. Bu da, "**Lillahil Vahidil**

Kahhar"ın açılmasıdır. Din aynı zamanda bir kurallar zinciridir. Asıl amaç Hakka varmaktır. Onun için; "**Şeriat, tarikat yoldur varana / marifet, hakikat andan içeri**" buyrulmuştur.

Kıyamet alâmetleri kitaplarının pek çoğu kesin dayanaklardan yoksundur. Bugünün meşrebi ise başkadır. Bugünün teknolojik gelişmesi içinde kıyamet idraki de başka olacaktır. Dünya ve fezadaki son gelişmeler çok enteresandır. İmanında şüphe olanlar cehenneme girse de Allah'ın rahmeti galiptir. Onlar da orada terakki ederler ve imana gelirler. Ama orada ne kadar kalırlar? Kimi az bir müddet, kimi uzun bir müddet. Bunun takdiri Allah'a aittir.

İman sahibi olanlar için her manevî anlayışa hitap edecek olan cennet hayatı da derece derecedir. Her makama hitap edecek cennet mekânları vardır. Her Müslüman iman ve idrak derecesine göre tayin olursa gerektir.

"Lillahil Vahidil Kahhar"a varmış olan gönüller, peygamberler ve veliler, yani Hüve'den görünmüş olan gönüller Allah'tan başkasını görmezler. Onların hâli **Hüve**'ye aittir. Hz. Muhammed (s.a.v)'e Allah'ın bir ismi olarak inanan bir gönül onun yanında olmak ister. Allah'ın vahdaniyet-i ilâhîyesindeki bu hususi düşünce başka ne ile karşılaştırılabilir ki? Bu ilimde herkes memnun ve mesuttur, velâyet gönüllerinin kalpleri bu ilmi kabul ile mutmain olur.

İnkılâb-ı Kebir, mevcut olan cismaniyet âleminin belirli bir noktaya gelmesini ifade eder. Yani Âdem'de tatbik olunan arzunun ikmal edilmesi mânâsındadır.

Âlem-i ilâhîde Allah'ımız; "**Ben Âdem'e bütün isimleri öğrettim**" buyurmuştur. Ondan sonra secde zuhuru olmuştur. Allah'ımız, bu programındaki tatbikat-tan sonra Hz. Âdem'i esfele sâfiline indirmiştir. Aslolan Âdem'in yaratılması değil, Allah'ın Âdem ismindeki arzusudur.

İnkılâb-ı Kebir âlemlerde olan inkılaptır. Allah İn-kılâb-ı Kebir'i yapacak ve bütün âlemler değişecek ama hayır ve şer olarak yaşamış insanlar için vazifelendirmiş olduğu ruhlarla yeni bir arzu ortaya koyacaktır. "**Bitmek**" konusu Allah'ın nâmütenahiliğine gölge düşürür. Ama bütün bunlar hitam bulduktan sonra daha ileri bir yaşam, yani cennet ve cehennem yaşamındaki nâmütenahi merhaleler bilinmemektedir.

Dünya yaşamında bile birçok yaşam şekilleri ve merhaleleri vardır. Benzer nizam, ilâhî âlem için de düşünülebilir. Yani ilâhî âlemde de nice merhaleler olacaktır. Dünya yaşamındaki bu terakkinin daha ilerisini ahiret âleminde de göreceğiz. Nitekim; "**gün gelir cehennemde ot biter**" hadis-i şerifine göre orada da daha ileri terakki olduğu anlaşılmaktadır. Gün gelir Cehennemde af ve mağfiret zuhur eder. Cehennem hayatının

da bir merhale olduğunu düşünmek lâzımdır. Allah, cehennem tatbikatını kaldırabilir. Bu, yeni bir arzuya geçileceğini ve Allah'ın oradaki yaşam şeklini de değiştireceğini işaret etmektedir.

Hud sûresi 106-108. âyetlerinde,

"Feemmelleziyne şeku fefiy'n nari lehüm fiyha zefiyrün ve şehiykun halidiyne fiyha ma dameti's semavatü ve'l ardu illâ ma şae rabbük inne rabbeke fa'alün lima yüriyd ve emmelleziyne su'ıdu fefiy'l cenneti halidiyne fiyha ma dameti's semavatü ve'l ardu illa ma şae rabbüke ataen ğayre meczuz"

"Ancak şekva edenlere (bedbaht olanlara) gelince, artık nâr içindedirler. Onlara orada göğüs geçirme ve hırıltı vardır ki semâvat ve arz durdukça orada temelli kalacaklardır. İllâ ki Rabbinin dilemesi müstesna. Muhakkak ki Rabbin murat ettiğini fiiliyata koyar. Ve said (mesud) olanlara gelince, artık cennettedirler. Semâvat ve arz durdukça orada temelli kalacaklardır. İllâ ki Rabbinin dilemesi müstesna Kesintisiz bir ihsan olarak" buyrulmaktadır.

Bu âyette işaret edilen semâvat ve arz (gökler ve

yeryüzü) şu anda yaşadığımız dünya tatbikatında olan semâvat ve arz değildir. İbrahim sûresi 48. âyette işaret buyrulduğu gibi dünya hayatında yaşadığımız semâvat ve arz başka bir semâvat ve arz ile değiştirilecektir. Yani âyette cennetlerin var olduğu semâvat ve arz kastedilmektedir.

Burada Allah'ın Musavvir arzusu vardır. Allah yeni arzularını programa koymaktadır. Dünyadaki yaşamın binlerce yılı ilâhî âlemde bir gün olarak ifade edilmektedir. O halde dünya yaşamına göre ahiret ebedi olmuyor mu? Allah'ın rahmetine inananlar için, Allah'ın rahmeti zuhur eder.

Zâriyât sûresi 56. âyetinde,

"Ve ma halaktü'l cinne ve'l inse illa liyabü-dun"

"Ve Ben cinni ve insi Bana ibadet etsinler diye halkeyledim" buyrulmaktadır.

Allah'ın, kulun ibadetine ihtiyacı olmadığına göre kendisinden kendisine olan ibadetin hakikat mânâsı nedir? Ruhtaki enerjinin Allah'a iltica ve teveccühünde ne gibi bir hususiyet vardır? Ruhtaki enerjinin Allah'ın kudretindeki fonksiyonu nedir? İnsanların bugün bunları konuşması lâzımdır. İnsan tefekkür ediyor, tefekkürde de bir enerji alışverişi vardır.

Harpler, afetler vb. olaylar insanlar için negatif netice verir. Maneviyatta olanlar ise daima pozitif düşü-
nürler. Bugün yeni bir arzuya hazırlık vardır. Allah anla-
yışında, yaratıcı kudretin hususiyeti konusunda çok da-
ha ileri noktalara geçiş hazırlıkları vardır. Bugün mane-
viyat konusunda çok ileri terakki söz konusudur. Velâye-
ti, resmi ulemanın şartları ile tahdit etmek de mümkün
değildir.

Velâyet ilâhî kudret ile birleşmiştir. Velâyet ilâhî
enerjideki hakikati idrake vardığı için tatbikatı da değişik
olmaktadır. Kişiler böyle bir noktadaki veliye geldiği za-
man ona kendi isteklerini yaptırmaya çalışmaktadırlar.
Hakikatte öyle değildir.

İlâhî enerjinin çizdiği yoldan yürüyerek belli bir
noktaya gelen velâyet için nâsın istekleri dünyevî kal-
maktadır. Velâyet başka bir şeyin peşindedir. O noktada
zaten Allah'ın onlara lütfettiği arzu tatbik olur, ama bu
tatbikat ilâhî nizamı bozmaz. İleri terakkide veli boyut
değiştirmiş olur. O boyutta nâsın dünyevî istekleri kal-
maz, veli Hakk ile Hakk olmuştur. Maneviyatta yaşadığı
hayat veliyi daha ileri boyuta terakki ettirir.

Bugün dünyadaki zevkler insanları tatmin etme-
mektedir. Tatminsizlik insanlar için umumi hâle gelmiştir.
Bugün insanlar ruhsal dünyalarındaki boşluğu doldura-
mamaktadır. Allah'ın yüksek feyzi zuhur etmekte ancak
bu feyzi karşılayacak iman ve bilgi eksiktir.

Bugün insanlar maneviyatları eksik olduğu için Allah'ın lütfettiği enerjiyi teksif edememektedirler. Manevî ve maddi ilimler bu kadar ileri olduğu halde insanların maneviyat yolundan yürümek istememele-ri, Allah'ın bu esfele safilin programını nihayete erdireceğine ve daha ileri arzularının tatbik olacağı ahiret hayatının başlayacağına bir işaret olsa gerekir.

Kur'an'da İnkılâb-ı Kebir tasvirleri vardır. Bunlar zamanımıza işaret eden anlatımlardır. Peygamberimizin ve Kur'an'ın bildirdikleri mucizeleri bugün yaşamaktayız. Bunlar Kur'an'ın tabiat üzerindeki tatbikatlarıdır. Ama velâyet yönünden bakıldığında daha ileri açılımlar söz konusudur.

Dünya, velâyet tecellisinin tatbikatı için yaratılmış bir mekândır. Dünya insanın olgunlaşması terakki etmesi ve kemâle varması içindir. Dünya insan için yaratılmış ve onun yaşaması için hazırlanmıştır. İnsanın bozulması ile tabiatın bozulması başlamıştır. Esas olan insandır. Âlemler insana nazire olarak yaratılmışsa, esas olan mutlaka insan olmalıdır.

Bir diğer mânâ da; **Allah'ın insanda görünmesi programını tamamlaması, yani Allah'ın velâyet arzusunun hatme ermesidir.** Dünya tatbikatında tek-mil peygamberan ve evliyada Allah velâyet zevkini tatmıştır. Son olarak **Hatmül Velâyet** sırrı ve arzusu ile

bütün peygamberan ve evliyadaki velâyet tecellisi hatme
ermektedir. Ancak daha ileri ne olur, bunu bilmek müm-
kün değildir. Her an yeni bir şanda olan **Hüve**'nin yeni
yeni arzuları olacaktır.

Rabbimiz âlem-i ilâhîde bambaşka bir program
tatbik edeceğini Kur'an'da işaret buyurmuşlardır. Cennet
programında mekir tatbikatı yoktur. Yani terakki için el-
zem olan, dünyadaki müspet ve menfi tatbikatı cennet-
lerde yoktur. Orada da terakki vardır; ancak güzelin da-
ha güzeli, iyinin daha iyisi şeklinde terakki olacağına
işaret edilmiştir.

Allah'ımız Âdem varlığını yarattığında O'na;
"**Âdemüskûn**" diye hitap etmiştir. Âdemüskûn
Allah'ımızın; "**Ben bir insan yaratacağım**" arzusunun
tahakkukudur.

Bakara sûresi 35. âyetinde, buyrulan; "**Ve kulna
ya ademüskûn ente ve zevcûke... / Ve "Ey Adem,
dedik, sen ve zevcen..."**" hitab-ı ilâhîyesindeki
"**Âdemüskûn**" kelimesi esasta tek bir varlığa hitaptır.
Allah'ımız Hz. Havva'yı Hz. Âdem'in varlığında mütalaa
etmektedir.

Âdemüskûn, Hz. Âdem'in Allah'a itiraz etmeden
evvelki hâlini anlatır. Âdemüskûn, kulun Allah'a tam
tâbiyetidir. Gerçek kulluğu, yani Allah'ımızın; "**Bana**

ibadet etsinler” diye yarattığı Âdem sırrını işaret eder. Allah’ın Musavvir’inde arzu buyurduğu **‘İnsan’** mânâsı **Âdemüskûn**’de ifade edilmiştir.

"**Âdemüskûn**" sırrının, cennetlerde daha ileri terakki etmesi için maddi ve cismani olarak, yani sıfatı olarak da terakki etmesi icap etmekteydi. Ve bu arzu dünya tatbikatının olmasını gerekli kılmıştır. "**Âdemüskûn**" makamından daha ileri terakki de vardı. Âdem daha ileri terakkiye ulaşmak için esfele sâfiline indirilmiştir. Âdem, esfele sâfilin hayatında müspet ve menfiyi tatbikatla bilmiştir. Esfele sâfilin nihayete erecektir, ama Âdemlik devam edecektir. Bu idrak Âdem’de vardır. Allah Âdem tatbikatı ile bir mânâda güzel bir oyun kurmuştur. Zaten Kur'an'da dünya hayatı için bir oyundur buyrulmuştur.

Secde sûresi 17. âyetinde,

"Fela talemü nefsün ma uhfiye lehüm min kurreti a'yün cezaen bima kânu ya'lemun"

"Artık amel etmiş olduklarından dolayı karşılık olarak kendileri için nice göz aydınlıkları saklandığını hiçbir nefis bilmez" buyrulmaktadır.

Bu, çok daha ileri bir terakkiyi işaret eder. Bu rah-

metin terakkisidir. "**Çünkü rahmetim gazabımı geçti**" buyrulmuştur. Bu noktada, "**âlem-i âma**" işareti de vardır.

Allah'ın evliyasında kendisini açması ve arzusunu izhar etmesi velâyetidir. Allah'ımız; "**Terakki ettirdiğim gönülleri, yani velâyet gönüllerini ahirette hesaba çekmeyeceğim; onlar ile yeni yeni arzularımı zevk edeceğim**" buyurmaktadır. Allah âlemlerde tatbikat etmediği neşeleri kemale erdirmiş olduğu velâyet gönülleri ile cennetlerde tatbik edecektir. Onun için velâyet gönüllerini dünyada kemal buldurup bu yeni anlayışa hazırlamaktadır.

Allah evliyasını kemal noktasına getirmiş ve dünyada bu arzusunu tamamlamıştır. Onlara ilâhî âlemde yeni yeni vazifeler verecek ve onlar ile tatbikatlar yapacaktır.

Âlemlerin ruhu nedir? "**El İnsan**"dır. El insan olmayan âlem ruhsuz kalmaktadır. Bugün bahsedilen kıyamet, madde âlemi üzerindedir. Esasta ruh olmazsa maddenin hükmü kalmaz. Esfele safilin âleminin ruhu mesabesinde olan '**El İnsan**'ın esfele safilin âlemini terk etmesi ile geçerliliği kalmayan madde âleminin kıyameti de kopacak demektir ki, İnkılâb-ı Kebir'in bir tarifi de bu olsa gerekir.

Hatmül Velâyet'te ileri bir hususiyet vardır. Onu tam idrak mümkün değildir. O'na itiraz ise hiç makbul olmaz; bu yüzden o hususiyededir.

Hüve'den görünen gönül noktasına yani peygamber ve velilere yapılan itiraz Hüve'ye ise, Allah onu makbul tutmuyor. **Velâyetin asliyet-i ilâhîyesi Hüve'dir.**

Dünyanın zorlukları icabı Allah ismine yapılan bir serzenişe, **'kulum belki tövbe eder'** arzusu icabı bir mühlet verilebilir; ancak takdir Allah'ındır. Çünkü Allah'ımız **'rahmeten lil âlemin'**dir.

"Efdalün âhirün / Son gelenler en faziletli olanlardır" buyrulmuştur. Böylelikle peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v) nübüvvet ve risâletin hususiyetlerini ve velâyeti işaret etmiştir. Tekmil peygamberan ve evliya da bu son zamanı işaret etmiştir.

Bu zamanda, **"Efdalün âhirin"** ve **"Meveddet"** sırrı meriyettedir. Meveddet sırrı sahibi olan Peygamberimiz, bir hadisinde ümmetinin büyük günahlarına da şefaet edeceğini buyurmaktadır.

Hatmül Velâyet makamında İblis (Şeytan) isminin varlığı ve geçerliliği yoktur.

İnsanlar Âdem'den halkolmuştur ve asliyet

"İnsan"dır. Allah'ımızın lütfetmiş olduğu muradı Âdem'dir. İnkılâb-ı Kebir zamanında velâyet gönüllerinde, "**ventazü'l yevm**" âyeti zuhur etmektedir. Yani; "**Ey velâyet gönülleri, taazzu edin**" buyrulmaktadır. Bir manada mücrimlerin (suçluların) fikriyatında olmayın, idrak ve imanda onlardan ayrılın anlamını taşımaktadır.

Kur'an'da; "**Allah'ın indirdiği ile amel ediniz**" buyrulmaktadır. Bugün velâyet gönülleri de Allah'ın indirdiği ilâhî nizam ile amel etmeye çalışmaktadırlar.

Kur'an-ı Kerîm ve İnkılâb-ı Kebir

Fezanın büyüklüğü karşısında hicap duymamak mümkün değildir. Bütün bu kâinat âleminin içerisinde nokta mesabesinde bile olmayan insan varlığı Allah'ın hitabına mazhar kılınmıştır. Fezanın bu sonsuz büyüklüğü bazıları için iman, bazıları için de fitne olmaktadır.

Her insan ilham almaktadır. Allah'ımız sonsuz âlemleri içerisinde yarattığı her varlıkla ilgilenmekte ve onların her türlü istek ve arzularını bilmektedir. Kendisine iltica edenlere mukabele etmektedir.

Bildiğimiz ve bilmediğimiz âlemlerdeki her varlıktaki Allah anlayışı değişiktir. Âyette; '**Hiç bilenlerle bilmeyenler müsavî olurlar mı?**' (Zümer 9) buyrulmaktadır. Hz. Muhammed (s.a.v) âlemlere rahmet olarak

irsal olunan Resûl olduğundan, onun zuhur ettiği bütün âlemler daha ileri bir Allah anlayış ve idrakine gelmişlerdir. Maneviyat sahibi olan insan Allah'ın rahmeti ile kendisine ilim ve bilgi lütfedilen insandır. Böyleleri diğer varlıklar üzerinde faikiyet sahibidirler. Bu, Allah'ımızın "**Habibim**" buyurduğu Hz. Muhammed (s.a.v) e duyduğu muhabbetin bir tezahürüdür.

Allah'tan başka bir mevcut olmadığına göre Allah'ımızın Hz. Muhammed (s.a.v) ile bildirdiği ilâhî hükümler olarak Kur'an-ı Kerîm, Hüve'nin Musavvir'inde Deryayı Nuru Muhammed ile yapacağı tatbikatın bir suretidir.

Kur'an-ı Kerîm, Hz. Muhammed (s.a.v) ile açılan bir kitaptır ki, Deryayı Nuru Muhammed'in vücûd kitabıdır. Hüve, Deryayı Nuru Muhammed ile Allah isminin tatbikatını lütfederken, Kur'an, Musavvir'deki bu arzunun sûretidir. Kur'an-ı Kerîm'in çok ileri açılması İnkılâb-ı Kebir'in yaklaşmış olduğuna işaret etmektedir.

Her makamda insanlar vardır ve her makamın kendine göre bir kıyamet değerlendirmesi vardır. Her makam kendi anlayışı içinde kıyamete gidişi değerlendirmektedir. Geçmiş zamanlarda zuhur eden kıyametler İnkılâb-ı Kebir'e gidişte de zuhur edecektir. Yani seller, tayfunlar, depremler gibi. O hâlde her insanın kendi makamına göre zuhur edecek olan kıyamet tatbikatları olacağı görülmektedir.

Kim neden haşyet (korku) duyuyorsa o noktadan imtihan edilecektir. Bu, Allah'a iltica edilsin, iman edilsin ve selamet bulunsun diye tatbik olacaktır. Bu husus **Arasat Meydanı**'nı işaret etmektedir. Oradaki özür ve af dilemeyi tarif eder. Tabiidir ki orada artık velâyet ve maneviyata dâhil olup da yol bulmak mümkün değildir. Ancak Allah'ımızın sonsuz rahmeti icabı şefaât-ı ilâhîye vardır.

Mahşer meydanında kul, işlediği suçu affettiremez. Suğun kefareti olarak bir hayır yapamaz. Ancak Allah affedebilir. Bu da; "**Lillahil Vahidil Kahhar**"ın bir anlamı olsa gerektir. Bu, İnkılâb-ı Kebir'i tasdik eden bir ifadedir. Kul, haşyet duygusu ile suçunu itiraf eder. Hiçbir şey yapamayacak bir haldedir. Yalnızca Allah'ın varlığını ve kudretin sadece O'na ait olduğunu idrak eder. İşte bu noktada Allah'ın şefaât-ı ilâhîyesi zuhur eder. Şefaât-ı ilâhîye Allah'ın rahmet-i ilâhîyesidir.

Kıyamet tasvirlerinin neden çok çeşitli olduğu şimdi daha iyi anlaşılmaktadır. Çünkü her kulun haşyet duyduğu nokta farklıdır. Hal-i hayatta iken Allah'tan haşyet duyan ve hayırlar işleyen kullar için Allah'ın rahmeti vardır.

Ahkâf sûresi 13. âyetinde,

"İnnelleziyne kalu rabbünallahü sümmeste-

kamu felâ havfün aleyhim ve lâ hüm yahzenun"

"Muhakkak "Rabbimiz Allah'tır," diyen sonra da istikamet tutanlar... Artık onlara korku yoktur ve onlar mahzun olmazlar" buyrulmaktadır.

Bir kısım kullar da vardır ki, onlar için korku da yoktur. Onlar Allah aşkı için yaşamışlardır ve böylelikle **‘aşıklar ölmez’** sırrına kavuşmuşlardır.

Hz. Yunus Emre; **"Ölen hayvan imiş; aşıklar ölmez"** buyurmuşlardır.

Yunus sûresi 62. âyetinde,

"Elâ inne evliyaallahi la havfün aleyhim ve la hüm yahzenun"

"Dikkat edin muhakkak ki evliyaullah... Ne korku vardır aleyhlerine ne de mahzun olurlar..." buyrulmaktadır.

Allah'ımız bizleri daha ileri güzelliklerle bezesin. Çünkü her ileri anlayış ve zevk, Rabbimizin Musavvir'ini daha ileri olarak açması, daha ileri arzularını lütfetmesi insanın terakkisi ve makamını arttırır.

Bugün artık dünyada din anlayışı tam bir değişikliğe uğramış ve din akılla ifade edilmeye başlamıştır. Mehdi sırrından görünen Pâk Muhammed Ali Hazretleri Allah'ımızın **'rahmeten lil âlemin'** sırr-ı hususiyesi icabı olarak dünya insanlarına Allah'ın bir olan dinine gelmeleri için teklif yapmış, böylelikle insanların selamete çıkacağını işaret buyurmuşlardır. Ancak devlet reislerine, üniversitelere ve dini merkezlere gönderilen bu mektupların üzeri kapatılmış ve dikkate alınmamıştır.

Teklif yapılan makamlar bu teklifi gizlemiş ve örtmüşlerdir. Kur'an; **"...Kim, Allah'tan indinde bir şehadet olup da, ketmedenden daha zalimdir? Ve Allah işlediğiniz amellerden gafil değildir"** (Bakara 140) buyurduğu halde böyle yapmışlardır.

Hız. Mehmed Ali Bey'in Hakka yürümesi, yani Mehdi sırrının bu dünyadan çekilmesi demek, İnkılâb-ı Kebir'in hazırlığı demektir. **Hatmül Velâyet'in vazifelerinden birisi de bunu haber vermektir.**

Şuara sûresi 208. âyetinde,

"Ve ma ehlekna min karyetin illa leha münzirun"

"Biz, hiçbir memleketi uyarıcıları olmadıkça helâk etmedik" buyrulmaktadır.

Kehf sûresi 57. âyetinde,

"Ve men azlemü mimmen zükkire biayati rabbihi fea'reda anha ve nesiye ma kadde-met yedahü inna ce'alna alâ kulubihim ekinneten en yefkahuhü ve fiy azanihim vakren ve in ted'uhüm ilelhüda felen yehte-du izen ebeden"

"Ve Hû'nun Rabbinin âyetleri kendisine zikrolunduğunda onlara itiraz eden ve kendi elleriyle yaptığını unutandan daha zalim kimdir? Muhakkak ki biz, Hû'yu anlamalarına karşı kalpleri üzerine kinaneler ve kulaklarına ağırlık kıldık. Ve eğer onları hidayete davet etsen de bu durumda asla ebediyen ihtida etmezler" buyrulmaktadır.

Bütün bu âlemler Allah'ımızın velâyetinin bilinmesi içindir. Eğer Allah'ımızın velâyeti bilinmezse Rabbimiz; **"O takdirde sizin hiçbir hükmünüz yoktur"** buyrur.

Allah'ımız son olarak **Hatmül Velâyet** sırrından son ikazlarını yapmakta ve tekmil varlıkların yaratılmasındaki muradının velâyeti olduğunu bildirmektedir. Allah'ımız velâyeti için bu âlemleri yaratmıştır. Bu âlemler Allah'taki velâyete nazire olarak halkolmuştur.

Hatmül Velâyet sırr-ı hususiyesi, "**Lillahil Vahidil Kahhar**"ın başlangıcıdır. Böylelikle ruhlar '**Lillahil Vahidil Kahhar**'a hazırlanmaktadır.

İnsanlar bu âlemde güneşin sıcaklığına bile zor tahammül ederken, o ilâhî enerjinin karşısında kişinin hali ne olacaktır? Onun için Rabbimiz Hatmül Velâyet sırrı ile maneviyatın vüs'âtini artırmakta ve onu korumaktadır.

Birçok manevi gönülde; "**Biz sizin vüs'atinizi artırıyoruz**" buyrulmuştur. Vüs'at nedir? Görülen bir şey midir? Hayır, kabul ve idraktır; ruhun kabulü vüs'ati artırır.

Dünyanın manyetik alanının **2003** te büyük bir değişikliğe uğradığı söylenmektedir. 2003 yılında Rabbimiz, "**Dünyanın manyetik alanı değişti.**" buyurmuştur. Bilim adına konuşan insanların da ilhamı Allah'tandır; ancak bu insanların makbul olmayan halleri her şeyi akla bağlamak istemelerindendir. Hâlbuki düşünmek lazımdır ki, ulaşılamayan bir enerji vardır. İşte burada ilâhî kudreti görmek gerekir.

Bütün bunları nazar-ı dikkate alarak yürümek icap eder. Dürüst davranışlar göstermek lazımdır ki hayat da kişiye dürüst davransın. **Artık hesapları kitapları bitirmek ve her türlü hazırlığı yapmak zamanıdır.**

Hüve'nin Hatmül Velâyet sırr-ı hususiyesi bugünün anlayışı ile ilgili hususiyetleri açmakta ve anlatmaktadır. Bugün Allah, bütün varlıklardaki arzusunu tamamlamaktadır. Geçmiş velâyet bugüne kadar olan terakki-den haberdardır. '**Kün**' emri ile ahirette toplanacak olan velâyet, Allah'ın bu zamandaki ilhamlarından ve lütfettiği bilgilerden haberdar olarak huzura geleceklerdir. Bu tatbikat Allah'ımızın kendisinden kendisinedir. Hangi gönlü hangi noktaya getirecektir? Bu, Allah'ın kendi takdiridir. O halde işte bu; '**İnkılâb-ı Kebir**'dir.

Beyan: "**Ene Hüve bütün mahlûkat (varlıklar) bu beyana 'saddaktu' dediler.**"

Velâyetten zuhur eden hususiyetler Allah'ın bildirmesi iledir. Elbette ki, bizden lütfetmiş olduğu bu ilâhî bilgiler Rabbimize aittir. Çünkü bu hakikatler akılla bilinmesi mümkün olmayan hususlardır. Bu bilgilerin ve ilmin Rabbimizin kendisine ait olduğunu tasdik edip sonsuz teşekkür ederiz.

Kudret-i ilâhîyede her şey kendisinden kendisinedir. Kudret-i ilâhîyenin kendi varlığındaki hususiyetleri meydana getirmek istemesi ve onlara isimler vererek meydana çıkarması arzusu **Hüve**'ye aittir. Bütün isim ve sıfatlardan münezzeh olan Hüve, Allah'ın zâtîyet-i ilâhîyesini işaret etmektedir. İşte bu ilâhî hakikatleri, gö-ründüğü peygamberler ve velilerle ifade edip anlatmıştır.

Kendisi isimden münezzehtir, ancak meydana getirmiş olduğu varlıklar isim almaktadır. Peygamberler ve veliler bu noktayı açmamışlardır, çünkü açsalar da isim olarak anlaşılabilirdi. Ama bugün arzuyu ilâhî icabı bu nokta isimden münezzehtir olarak anlatılmaktadır. İnsanlar bu noktaları konuşurken isimlere tâbi olarak anlamaktadır. Allah'ın zâtîyet-i ilâhîyesi anlatılırken isimle tahdit ederek konuşulamaz. Ama Rabbimiz kendini anlatırken isimlerle ifade eder.

İnsanlar kendi makamlarına göre Allah'ı düşünmektedirler. Ahirette **'Sâk'ın açılması'** şeklinde tarif edilen tecellide her insanın kendi makam ve anlayışına göre Allah'ı kabul ve tasdik etmesi söz konusudur. Velâyet ise her hâl ve durumda Allah'ı tasdik etmektedir.

Zamanımızda zâtîyyet zuhur etmiş ve **Hüve** açılmış ise, insan vasfının bu dünyada taşıyabileceği idrakte son hadde varılmış demektir. Bu yüzden daha ileri terakki için İnkılâb-ı Kebir tatbikatı ile ilâhî âlem yaşantısının başlaması icap etmektedir.

Nahl sûresi 2. âyetinde,

"Yünezzilü'l melâikete bi'r ruhi min emrihi alâ men yeşâü min ıba'dihi en enzirû ennehu lâ ilâhe illâ ene fettekun."

"Melâikeyi Hû'nun emrinden 'Ruh' ile 'Ke-

sinlikle benden başka ilâh yoktur artık bana takva edin" diye Hû'nun kullarından dilediğine inzal eyler" buyrulmaktadır.

Allah'ımız bütün isimleri yaratmış ve insan ismini diğer isimlerden üstün tutmuştur. Geçmiş evliya Hüve'yi mahfiyette tutmak için nâsa karşı kendilerini ortaya koymuşlardır. Aksi hâlde Hüve'yi açmak mecburiyetinde kalacaklardı. Nâs zarar görmesin diye Hüve'yi açmamışlardır. Bugün ise herşeyden münezzeh olan **'Hüve'** sırrı açılmıştır. Bugünkü ilim ve teknoloji ile yaratıcı kudretin namütenahiliği daha ileri bir idrake gelmiştir. Feza karşısında insanların muhayyilesi zorlanmaktadır. O hâlde her noktadan, **"Artık Beni kabul edin; Ben Hüve'yim"** buyrulmaktadır. O hâlde Hüve'yi yani isimlerden münezzeh olan ilâhî kudreti kabul etmek ve Allah'ın adaletine teslim olmak zamanıdır.

Velâyet Hüve'ye iman etmiştir. Allah ismi Hüve'ye iman edenlere şahiddir. Sevgili Efendimizin bütün âlemlerin peygamberi olması Nuru Muhammed tecellisinin bütün bu âlemlerde meriyette olduğu hakikatini ortaya çıkarmaktadır. Deryayı Nuru Muhammed'in **'Nur-u İlâhi,' 'Ruh-u İlâhi,' 'Ruh-u İzafi'** gibi çeşitli isimlerle zikredilmesindeki hususiyetlerden birisi de bu olsa gerektir.

Hz. Muhammed (s.a.v) sadece bu dünyada görülen bir peygamber olarak değerlendirilseydi, o takdirde

kıyamet düşünülebilirdi. Ancak Allah'ımız bütün âlemleri zikrederek Peygamberimizin bütün âlemlerin peygamberi olduğunu işaret etmiştir. O zaman bütün âlemleri kapsayan bir kıyamet zuhuru olacağı ve bunun da "**İnkılâb-ı Kebir**" olacağı hakikattir.

İnsanlar bugün kıyameti bir dünya olayı olarak değerlendirmekte, gayr-i ciddi olarak ekonomik bir platforma taşımaya ve bunu kendileri için kazanca dönüştürmeye çalışmaktadırlar. Bu da gösteriyor ki insanlar İnkılâb-ı Kebir'i ciddiye almamakta ve inanmamaktadırlar.

Casiye sûresi 32-33. âyetlerinde,

"Ve iza kıyle inne va'dallahi hakkun ve's saatü lâ raybe fiyha kultüm ma nedriy me's saatü in nezunnu illa zannen ve ma nahnü bimüstekıniyn. Ve bedalehüm seyyiatü ma amilu ve haka bihim ma kânu bihi yestehziun"

"Gerçekten Allah'ın va'di haktır, (kıyamet)-saatinde hiç bir şüphe yoktur" denildiği zaman, siz: "(Kıyamet) saati de neymiş, biz bilmiyoruz; biz yalnızca bir zan (ve tahmin) da bulunup zann ediyoruz; biz, kesin bir bilgiyle inanmakta olanlar değiliz" demiştiniz. Onların yapmakta oldukları (şeylerin) kötülüğü kendileri için açığa çıktı ve kendisi-

ni alay konusu edindikleri (Hû) onları sarıp kuşattı" buyrulmaktadır.

İnkâr fikri galip geldiyse İnkılâb-ı Kebir zamanı geldi demektir. Bu zamanda imanda sebat eden kazanır. Peygamberimizin; "**Kıyamet koparken sizden birinin elinde bir hurma dalı bulunur da, kıyamet kopmadan dikmeye gücü yeterse mutlaka onu diksin, bırakmasın**" (Ahmet b. Hambel) emri vardır.

Bugün insanlar her konuyu maddi olarak düşünmekte ve değerlendirmektedirler. Biz de buna karşı hayatın asliyet-i ilâhîyesinin maneviyat olduğunu ve herşeyin **Hüve**'ye döneceğini bütün varlıklara hatırlatmak istedik. Allah'ın rahmet ve inayeti bütün varlıkların üzerine olsun.

B i s m i l l a h i r r a h m a n i r r a h i m

"Hüvallahülleziy lâ ilahe illa hu 'alimul ğaybi ve's şehadeh hüve'r rahmanür rahıym. Hüvallahülleziy lâ ilahe illa hu el melikü'l kuddusü's selamu'l mü'minü'l müheyminu'l 'aziyzu'l cebbarul mutekebbir subhanallahi 'amma yüşrikun. Hüvallahü'l haliku'l bariyü'l musavvirü lehü'l'esmâu'l husna yusebbihu lehu ma fiy's semavati vel'ard. Ve hüvel'aziyzu'l hakiym."

"Hüve kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. Âlimidir gaybın ve şahid olunanın. Hüve'dir er-Rahman er-Rahîm. Hüve kendisinden başka ilâh olmayan Allah'tır. El-Melik'tir, el Kuddüs'tür, es-Selâm'dır, el-Mümin'dir, el-Müheymin'dir, el-Aziz'dir, el-Cebbar'dır, el-Mütekebbir'dir. Sübhan'dır Allah şirk koştuklarından. Hüve, el-Halik, el-Barî, el-Musavvir olan Allah'tır. Hû'nundur Esmâ-ü'l Hüsnâ. Tespih eder Hû'yu semavatta ve arzda olanlar. Ve Hüve'dir el-Aziz, el-Hakim..." (Haşr 22-24) AMİN...

Hüve't Tevfıku'r Refîk
ELL HACC HÜSEYİN VEDAD

L Ü G A T Ç E

A

Abatur: Sabîlikte tanrıdan düşüşün ve yaratılışın bir safhasını oluşturan Üçüncü Hayat'ın kişileştirilmiş hali.

Aden: (Edon, Eden): İbranice. "*neşe, mutluluk*" Kitab-ı Mukaddes'te içinde bir bahçe oluşturularak Hz. Âdem'in yerleştirildiği mekân.

Anka: İsmi olup cismi bilinmeyen bir kuş. *Zümrüd-ü Anka* ve *Simurg* gibi isimlerle de anılır.

B

Beyyine: Bürhan. Delil.

D

Dar-ü'l Karar: Kararlı surette kalınan, kıyametten sonraki yer. Cennet. Dâr-ül Beka.

E

Elzem: Lüzumlu. Çok lâzım olan. Ziyade, mucib.

Enfusi: Kişisel, kişiye ait.

Esfele Sâfilin: Aşağıların en aşağısı. Dünya hayatı.

F

Facir: Günahkâr.

Faik: Üstün, üstünde. Diğerinden daha değerli ve üstün.

Fâsıla: Bend. Kısım. Bölük. Durak

Fevk: Üst. Üst taraf. Yüksek derece. Yukarı.

Haslet: Huy. Ahlâk. Yaratılıştan olan tabiat.

Hüccet: Senet. Vesika. Delil.

İ

İcbar: Zor. Zorlama. Cebretmek.

İdame: Devam ettirmek. Dâim ve bâki kılmak.

İfsad: Bozmak. Fesada uğratmak. Fitne salmak. Karıştırmak.

İhtida: Hidayete ermek. İrşadı kabul edip doğru yola girmek.

İkab: Şiddetli azab, eziyet, ceza.

İlanihaye: Sona kadar, nihayete kadar. Böylece devam eder.

İntizar: Gözlemek. Ümit ederek beklemek.

İrsal: Resûl göndermek.

İstiab: İçine almak. Kaplamak. Toplamak. Tamam etmek.

K

Kaim: Ayakta duran. Mevcut. Baki.

Kifâyet: Lüzumlu kadar olmak. Yararlık.

Kinane: Perde, örtü.

Kulûb: Kalbler, gönüller.

M

Mahfiyet: Saklı olma. Gizli.

Mahfuz: Hıfzolunmuş, saklanılmış.

Meriyet: Hükmü geçer olma.
Metanet: Sağlamlık. Kavilik.
Mezkûr: Zikri geçen. Zikredilmiş.
Muhayyile: Tahayyül eden. Hayal kuran.
Mutabaat: Karşılıklı anlaşma. Uyma tâbi olma.
Mutmain: İtmi'nanlı. Müsterih. Şüphesi kalmamış. Emin.
Mükerrem: Hürmet ve tâzim edilen. Muhterem. Kerim olan.
Münezzeh: Pâk, kusur ve noksanlıklardan uzak. Hiç bir şeye muhtaç olmayan.
Münkalib: İnkılab eden. Dönen, dönmüş. Başka bir hale girmiş olan. Değişen.
Müsahhar: İtaat ve hizmete alınmış. Emrine verilmiş.
Müşerref: Şereflenmiş, şerefli.
Mütekâmil: Kemâlli, olgun, tekâmül etmiş olan.
Müterakki: Terakki etmiş.

N

Nazire: Denk, eş, örnek. Benzeyen.
Necis: Temiz olmayan. Pis.
Neş'et: Meydana gelmek, vücuda gelmek.
Nücüm: Yıldızlar.

R

Ref: Lağvetme, hükümsüz bırakma.

Rücû: Geri dönme.

S-Ş

Sadır: Sudur eden, çıkan, meydana gelen.

Sarih: Açık, belirli âşikâr. Sâf ve hâlis olan.

Serzeniş: Çıkışma.

Sirayet: Yayılmak, bulaşmak, geçmek.

Şedid: Sert, sıkı, şiddetli.

T

Tadad: Birer birer söylemek. Sıralamak.

Tafdil: Bir şeyi üstün kılmak.

Tahakkuk: Meydana çıkmak. Gerçekleşmek.

Tahvil: Bir halden başka bir hale getirmek. Değiştirmek.
Döndürmek.

Tayyib: İyi, hoş. Temiz.

Tebdil: Bir şeyi başka bir hâle veya şeye değiştirmek.

Tebeddülât: Tebeddüller, değişiklikler.

Tekâmül: Kemâl bulma. Olgunlaşma.

Tekellüm: Konuşmak. Söylemek.

Tekerrür: Tekrarlanmak.

Teksif: Sıklaştırma, koyulaştırma, yığma, toplama.

Tekzib: Yalanlamak. Bir işe inanmayıp inkâr etmek.

Temaşa: Bakmak. Seyretmek.

Tenzih: Her çeşit kusur, noksan, şerik gibi hallerden uzak bilip söylemek.

Teoloji: Din bilimi.

U-Ü

Uruc: Yukarı çıkmak. Yükselmek.

Ünsiyyet: Alışkanlık, dostluk.

V

Vârid: Ulaşan, yetişen, gelen, erişen. Akla gelen.

Vehim: Mübhem ve mânasız korku. Belirsiz fikir ve düşünce.

Y

Yahve: İbrani lisanında Tanrı.

Yedd-i Kudret: Kudret eli.

“İnne rabbeke lebi'l mirsad”

“Şüphesiz Rabbin gözetleme yerindedir”

Fecr sûresi 14. âyet

